

ఆత్మ తత్వ వివేకం

mohanpublications.com
granthanidhi.blogspot.in

శ్రీః

ప ర మ హం సా య ధీ మ హి

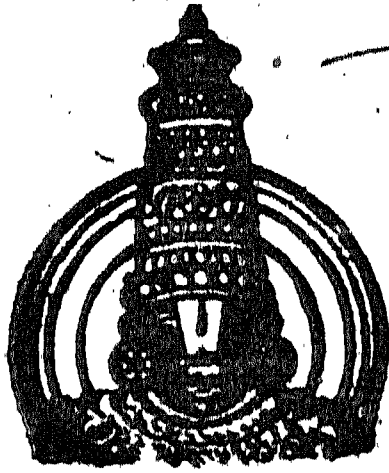
ఆ త్మ త త్త్వ వి వే క ము

“శివాయ విష్ణురూపాయ శివరూపాయ విష్ణవే”

ఈశ్వర ఆల్లా తేరేనాం సబ్కో సన్మతి దేరమురామ్ !

అను సూక్తు తా త్త్విక వివరణ.

Acco: 28247

ర చ య త :

చిత్తకాతపస్వి బిరుదాంకిత

డా॥ యల్. విజయగోపాలరావు, L. I. M. (Madras)

డో. నెం. 21-5-13 ఆర్. యల్. పేటి,

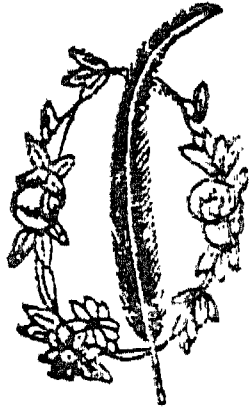
తె నా లి (ఆంధ్ర) 522 201.

This book is published with the financial Assistance
of Tirumala Tirupati Devasthanams under their
Scheme "Aid to publish Religious Books."

విషయ సూచిక

	పేజీ
1. ఆత్మతత్త్వ వివేక ప్రసక్తి	2
2. దేవుని పుట్టుక	4
3. జాతీశ్వరులు - నీయతేశ్వరులు	10
4. దృక్ - దృశ్యములు	15
5. ప్రాగాత్మ - పశ్చాదాత్మ	
6. ఆత్మతత్త్వ నిరూపణకు ప్రాతిపదికలు	
i. అపస్త్రోత్రయము	16
ii ఉపనిషద్వాణి	26
iii. ప్రత్యభిజ్ఞా సిద్ధాంతము	32
iv. మాయావాద వై భవము	38
7. మాయకు నిర్వచనములు	50
8. ఆత్మతత్త్వము - గీతాబోధ	68

శ్రీ

ఆత్మతత్త్వ వివేకము

శ్లో॥ ఆత్మలాభాత్పరోలాభో । నాస్తీతి మునయో విదుః ।
తల్లాభార్థం కవిస్తాతి । స్వాత్మానం పరమేశ్వరమ్ ॥

ఈ కారిక శ్రీ సురేశ్వరాచార్యరచిత మానసోల్లాసము నందలిది. ఆత్మజ్ఞాన లాభమున కంటెను అధికతరమగు లాభము మరొకటి లేదనియే దీని భావము. ఈ విషయమును జ్ఞాననేత్రముతో మునులు తెలిసికొని అదేశించిరిగాన ఆత్మతత్త్వ వివేకమే జ్ఞానువులు పొందదగినదనియు అందుకు తత్త్వసాధన దప్ప మరొక మార్గము లేదనియు నిర్ధారించబడినది. మానసోల్లాసమునకు మూలగ్రంథమగుశ్రీ దక్షిణామూర్తి శ్లోకమునకును ఆత్మప్రబోధమునందే తాత్పర్యమనుటయు సుప్రసిద్ధము. కనుక ఇట్టి ఆత్మతత్త్వ వివేక సముపార్జనమే మనకు ప్రకృతము. ఆస్తు !

ఆత్మతత్త్వ విషయమును పరిశీలించుటకు ముందు ఒక మర్కమును విప్పిచెప్పి తేటతెల్లము జేయు టావశ్యతమని భావించును. ఏమందురా ? ఆత్మయన దేవుడని అభిప్రాయపడకండి. ఆత్మతత్త్వ వివరణకుముందు దేవుని పుట్టుక విషయమును వివరించును వినండి : —

దేవుని పుట్టుక :

ఈ ప్రపంచమును అందరి జీవకోటిని ఎవరో ఒకాయన సృష్టించాడని దానిని రక్షించుచుంటాడనీ మీకు అంటుంటారే ! ఆయన్నే — ఆ సృష్టి స్థితిలయముల పొసగించుకాలమున “దేవుడు” అని పరిణామించి పలుకుతూ యుంటారు. ఈ ప్రపంచము దాని సృష్టి ప్రసక్తము గాకయుంటే దేవుని విషయము అసలు ప్రసక్తమై యుండెడిదే గాదు. ఆయన ఉనిరియు ఉటంకింపబడి యుండెడిదే గాదు. ఏమన —

ఈ సృష్టియే తేనియెడల తాను సృష్టించే దెవరిని ? పాలించే దెవరిని ? తాను ఒక డున్నాడని అనుకొనవలసిన అవసరమేమిటి ? అందువలన “బహుస్యాం ప్రజాయేయ” అను నొక సంకల్పము స్పందన కలిగినప్పుడే ఈసృష్టి సంభవమై ఆ దేవుని పుట్టుకయు సంభవమయ్యెను. అంతే “పుట్టుట గిట్టుటకొరకె” అను సూక్తి ఈ దేవునికికూడ వర్తించునా ? ప్రలయకాలమున ఆ పరబ్రహ్మమునకుదప్ప ఈ సగుణతార్యబ్రహ్మకునికి ఊహితమే. కనుక మాయను ఉపాధిగ గ్రహించి ప్రకృతిని ప్రారంభించిన దినమే దేవుని జన్మదినమని సంభావించవలసి యున్నది. అప్పుడు అవిద్యోపాధికుడగు జీవుని స్థాయి నతిక్రమించి పైస్థాయి కధిగమించిన మాయోపాధి సహిత చైతన్య విశేషమే ఈ దేవుడు.

The conception of the word 'God' is in relation to the Cosmos only. When the Cosmos has no existence the extra Cosmic God also cannot be conceived and adored as such. The aspects of Spirit and matter were conceived in the integral whole— the Poornam and the spirit that is responsible for the Unity, harmony and the evolutionary process of the Universe is termed as 'God'. Thus God was born by way of manifestation of His own Sakti at the time of the inception of the evolutionary process only and not by uterine birth. He is the all permeating Paraprakruti or Hiranyagarbha. God is therefore not the Absolute, not the Substratum known as the Adhistanam nor the nameless, formless, qualityless Nirvishesha Parabramham who is the nonvibrant prime Causal principle — the Nirguna Karana Bramham— our Atma Tatwam, that which can only be experienced by intuition in a State of Manolayam.

గీర్వాణ పదమగు ఆత్మకు తెలుగున “తాను” అని అర్థము. ఈ తాను సాపేక్షిక పదము (Relative idea) ఉపాధి అనగా దేహము అనేది ఒకటి ఉంటేనే ఈ తానుకు అన్వయము లభించుతుంది. నిరపేక్షిక భూమికయందు (The Absolute plane) ఆ తాను ఎవ్వరని అంటే— “ఆ తాను-తానే” అనవలసి యుండుంది. అంటే-తానుగాని మరొక తాను ప్రసక్తము గాజాలడనియే భావముగానీ, ప్రాకృతమగు దేహమొకటి ప్రసక్తముగానేరదు. ఫలానా అని మరొక దివ్యతత్త్వమునో ప్రాకృతమగు మూర్తితో పేర్కొన నవకాశముండదు. ఆ నిరతిశయ తాను ఏకైకము,

అద్వితీయమునగు కేవల తత్త్వము మాత్రమేను గ్రహింపవలయును. ఈ తత్త్వమే ఆత్మ. It is the thing in itself. విభునగు ఈ రాసును పొందుటకు ముందు ప్రాతిపదికగ గ్రహించ వలసినది ప్రత్యగాత్మ యనబడు కూటస్థ బ్రహ్మయనియే. ఇదియే సూటియగు సముచితముగు దివ్యతత్త్వము. “ఆత్మానం విజానీయాత్” అను అదేశమునకు లక్ష్యమీ ప్రత్యగాత్మయే. అంటే అనంతముగు పరమాత్మ తత్త్వమునకును ఈ ఈ ప్రత్యేతతత్త్వముగు ప్రత్యగాత్మకును అనన్యతను సర్వమని తెలియు టయే. ఇప్పటికి దేవుని జగ్మ పృతాంతమును, ఆతని ధర్మములను గురించి ఒక అభిప్రాయమును ప్రాప్తించు కొంటిమి. ఈతడు మాయను ఉపాధిగ గ్రహించి ప్రపంచ విషయముల శాసించుచున్నందున ఈశ్వరుడని పరిభాషించుచున్నాము. ఇందుకు ప్రయోజనము ఉపాసకుల నుద్ధరించుట యేనని తెలియగలము.

జాతీశ్వర-నియతీశ్వర భావములు.

ఇప్పుడు వినోదకరమగు మరొక విషయమును ముచ్చటించుకొందము. అది ఈశ్వర తత్త్వమునందు కల్పింపబడిన జాతి భేదము; మరియు ఆయా జాతీశ్వరులకు నియతములైన (Prescribed) అలంకారములు ఆయుధములు వస్త్ర విశేషములను బట్టి వారిని నియతేశ్వరులుగ వ్యవహరించుటయు విచారితము.

“శివాయ విష్ణురూపాయ శివరూపాయ విష్ణవే”

“ఈశ్వర ఆల్లా తేరేనాం - సబకో సన్మతి దేరఘురాం”

అను సూక్తులయందలి బోధను ‘యథాంతరమ్ న పశ్యామి’ అను భావమును

అవగాహన జేసికొని విశ్వసించుటకు పై రెండు పదములను పరిశీలింపవలసి యున్నది. ఏమన — జనసామాన్యమునందు దేవుడన శివుడనియో, విష్ణు వనియో, గణపతి యనియో, లేక శ్రీ రూపమున సంభావించిన— అంబ యనియో, దేవి యనియో, లలిత యనియో భావించి సేవించుట మన అను భవమునందున్నది. రామకృష్ణాద్యవతారమూర్తులును ఇట్లే దైవతములుగ పూజింపబడుచున్నారు.

Note :— “పుం రూపం వాస్మరేద్దేవీం శ్రీ రూపం వా విచింత్య యేత్” అను వాక్యానుగుణముగ గాయత్రిని కొందరు శ్రీమూర్తిగను మరి కొందరు పురుషమూర్తిగను సంభావించి ధ్యానశ్లోకముల రూపొందించుకొని సేవించుచున్నారు. గణేశుని కొందరు పురుషరూపమున సంభావించి వినాయ కుడు అని వ్యవహరింప మరికొందరు శ్రీ రూపమున సంభావించి ‘వై నాయకి’ యని సేవించుచున్నారు. ఇట్టి శ్రీరూప విగ్రహములు ఉత్తరహిందూస్థాన మున కొన్ని గలవు. పంచవర్ణములతో విలసిల్లు పంచముఖముల గాయత్రి, నద్యోజాతాది పంచముఖములతో విలసిల్లు శివునికీ ఆభిన్న అనన్యతత్త్వమేనని “గాయత్రీ మంత్రః సాక్షాత్ సదా శివపరయేవ” అని కృష్ణపండితుని సంధ్యాపందన భాష్యమునందు తెలుపబడియున్నది. ఇది అద్వయ మిధున భావమునకు ప్రమాణపదమే. మరియు రుద్రాభిషేకానుబద్ధమైన మహాన్యాస పాఠమునందలి శివసంకల్పమున “గాయత్రీ వల్లభాయ నమః” అను అద్వయ మిధున భావ సూచకమగు నామమున్నూ శృతమగుచున్నది. కనుక గాయత్రి ధ్యానమంతమున ప్రతిపాదితమైన దైవతము అర్థనారీశ్వరుడగు సదాశివుడే యను తాత్పర్యము లభించుచున్నది. ఈ శ్రీ పుం భావములు

స్మార్త వేదాంతానుసారము ఆభాసికమేగాని తాత్త్వికములుగావు. కృతరములు కల్పితములేగాని సహజములుగావు. వైదిక తాత్త్వికదృష్టికి లింగభేద మసంభావ్యము. కనుక గాయత్రి-సదాశివ తత్త్వములదంపతికి అద్వయ మిధున భావ మున్నదనుటయే అంతరంగిరహితం.

మాయాధిష్ఠిత చైతన్యమునకే ఈశ్వరుడని వ్యవహారము గలదు. ఈయనకే భిన్న నామధేయముల వర్తింపజేసి, సైవ, వైష్ణవ, గాణాపత్యాది జాతి భేదముల గల్పించి పూజించుటచే వీరందరును జాతీశ్వరులుగ (ఓ.వి. జాతికి చెందినవారుగ) పరిగణింపబడుచున్నారు. కాగా— వీరి జాతులకు నియతములైన (prescribed) ఆయుధములు, ఆలంకారములు, వాహనములు మున్నగు వాటియందలి ప్రత్యేకతలను పరిగణించి 'నియతేశ్వరులు' గను వ్యవహరింపబడుచున్నారు. చూడుడు— ఒకరికి కస్తూరీ తిలకం మరొకరికి భస్మచేఛాలంకారము, ఒకరికి పట్టుపుట్టుము మరొకరికి పులి చర్మముతో ఆచ్ఛాదనము; ఒకరికి శంఖ చక్రములు మరొకరికి త్రిశూలాయుధము; ఒకరికి గరుడవాహనము మరొకరికి నందివాహనము నియతములుగ నిర్ణయింపబడినందున వీరు నియతేశ్వరులుగ నిర్ణయింపబడుచున్నారు. ఇట్లు దేవునియందు జాతిభేదములు, వేషభేదములు మానవాధీష్టానుసారము నిర్ణయింపబడి గిరిగీశిన లోకములలో, సింహాసనములపై స్థిరపరుపబడినందున కరుడుగట్టిన మతభేదములకు మూలకారణము లగుచున్నవి. లోకకల్యాణమే సర్వులకు లక్ష్యమైయున్నను, ఎర్ర చొక్కాలో పసుపు చొక్కాలో నియతములై యున్నందున భేద భావప్రాభవమునకు, సరసమునకు బదులు విరసమునకు, ప్రేమకు బదులు ద్వేషములకు, కారణమై పాషండ భావముల

పాదుకొల్పుచున్నట్లు ఈ జాతీశ్వర నియతీశ్వరులు స్వోత్కర్షకు, ద్వేషభావములకు దోహదము చేయుచున్నారేగాని ఆత్మతత్త్వ వివేక ముద్బుద్ధమగుటకు సహకరించుటలేదు.

ఇంకను ఈ దైవతములకు భార్యలు బిడ్డలతో సాంసారిక జీవితము ఈ జీవితమునందు రాగద్వేషములకు తోనై చిత్తచాంచల్యముల ప్రదర్శించు ప్రవృత్తి పొసగుట, ఇట్టి ప్రవృత్తి పురాణముల ముఖమున ప్రశంసింపబడి ప్రచారము పొందుట సర్వులకును విదితమైన విషయమే. ఆత్మకు ఇట్టి ప్రవృత్తితో సమన్వయము పొసగదు, సామరస్యము సమకూరదు. ఆత్మ ఏకైక, కేవల తత్త్వము, రాగద్వేషాది జీవధర్మ రహితము, విశేషణ వివర్జితము (Attribute less) అయినట్టి కేవల నిర్గుణ తత్త్వము. అట్టి ఆత్మతత్త్వమునకు స్త్రీ పురుషాది లింగభేదములుండవు ఇంద్రియములుగాని అవయవములుగాని వుండవు. పొడుగు పొట్టి, ఎరుపు, నలుపు అను లక్షణములుండవు. గీతయ దు చెప్పబడినట్లు ఆత్మ “సర్వేంద్రియ గుణాభాసం సర్వేంద్రియ విపర్జితం” అయినట్టిది. (13-14) అనగా రర్వేంద్రియ జ్ఞానేంద్రియములుగాని, అంతరీంద్రియమగు మనస్సుగాని లేనట్టిదియు, తాను నిర్గుణమైయుండియు మనోబుద్ధుల యొక్క గుణములచే ప్రకాశించునదియు, ప్రతిగుణముల యొక్క కార్యములగు సుఖదుఃఖములకు సాక్షిమాత్రముగ నుండునట్టిదియు ఈ సర్వ ప్రపంచమును ధరించునట్టిదియు ఆత్మ. ఇంద్రియములకు సంబంధించిన గోళకములు లేకున్నను సర్వమును చూడగలదు, సర్వమును వినగలదు, స్పర్శాద్యను భూతుల పొందగలదు అని చెప్పబడుచున్నదిగాని నిర్గుణ నిరుపేక్షిక స్థాయియందు పినుట దేనిని

చూచుట దేనిని స్పృశించుట దేనిని ? అను విషయ వివేకమే ఆత్మతత్త్వ ప్రబోధకము. కనుక ఆత్మ A mysterious unseen force అని విశ్వసించవచ్చును. అది నిర్గుణము నిరాకారము, నిరంజనము నిష్క్రియము, ఆచలము, పరిపూర్ణమునగు పరశివ తత్త్వమే. శివతత్త్వమని నంతనే ఆతడు త్రిమూర్తుల యందలి మూర్తిమంతుడుగ ప్రసక్తమగు శివుడని భావింపవచ్చు. ఈ శివుడు మాయను ఉపాధిగాగల ఈశ్వరుడు మాత్రమే. పరశివుడు ఉపాధిరహిత నామరూపరహిత తత్త్వము మాత్రమే. ఆ తత్త్వమే ఆత్మ యను పదమునకు సార్థకమగు అన్యథా మును సముచితముగ తెలుపు పరశివ తత్త్వము.

Atma or Parasiva is the Primal and highest level consciousness known as the Unity consciousness which is the Supra conscious unmanifest principle or 'Druk' which is of the subjective aspect of the Tatwam, who at times can conceive himself as the object to his own self. He is the seer and the knower as well as the seen and known object.

పై చెప్పబడిన పరశివుని సహజశక్తియే ఆదిశక్తి. అది పరబ్రహ్మముయొక్క విదర్తముచే సంభవమగును. ఇందు స్పందన ప్రారంభమైనప్పుడు ఆది చలనమునకు సమర్థమై యుండును. చలనము ఆవిర్భావమునకు కారణము. ఆవిర్భావమునకు త్రిగుణములు ఉపాదానముగ నుపకరించును. కనుక కారణము కార్యముగ వివృతమగుటకు ఇదియే నాంది యనవచ్చును. అప్పుడు ఇదియే సగుణ కారణ బ్రహ్మగ వ్యవహారమునకు వచ్చును.

This is the Cosmic Kinetic creative manifest consciousness. The idealistic theory in metaphysics explains all phenomena on the basis of consciousness only, where as materialism asserts the primacy of matter or mass for creation. This is the fundamental difference between the two significant words 'Idealism and materialism,' This is a note worthy point for the elucidation and comprehension of the tenets in philosophy and the metaphysical Atma tatwa. A second note worthy point is that the word 'phenomenon' means a natural event but, not the hidden force by which the event was caused. The aim of metaphysics is to comprehend and experience the 1st cause of the phenomenon (ie) the causal principle Atman or Bramhan. Creation begins when Audi Sakti becomes two — the Spirit and matter. An extra Cosmic God Can possibly be conceived only when the idea of a world takes shape. What exists otherwise is the Atma Tatwa only in its integral Poorna Bhavam. The Cosmic Kinetic creative chaitanyam is therefore adored as God or 'Devudu' in different shapes of manifestations quite consistently with the differing individual predilections. Thus have incidiously crept in Idoletry, Zoolety and tombetry to achive personal aspirations and the realisation of Atma tatwa has been receding into the back ground.

తాత్పర్యము :— సగుణభావము పొందిన చైతన్యమునకు ప్రపంచముయొక్క ఉనికి స్ఫురింప, సృష్టికర్తయగు నొక మానవాతీత శక్తి మంతుడు కూడ సంభావింపబడి—దేవుని పుట్టుకయు ప్రసక్తమయ్యెను.

దృక్ - దృశ్యములు

దృక్ అనగా చూచునది. కనుక ఇది జ్ఞానస్వరూపము. దృశ్యమున చూడబడునది లేక తెలిసికొనబడునది; కనుక జడముని చెప్పబడుచున్నది. ఐనను చైతన్యాంశ స్వల్పశాతమునకూడ లేనట్టి కేవల జడమునునది ఉండుట అసంభవము. దృక్ అగు తత్త్వము తనకుతానే దృశ్యముగ సంభవముగుట మాయాశక్తియొక్క ప్రభావమువల్లనేనని గుర్తుంచుకొనవలయును. ఇదియే శాస్త్రహృదయము. ఈ అంశము అతి గుహ్యమైనది. ఈ భావము అపగాహనగాని వారికి అద్వైతభావము అగమ్యగోచరమే యగును. అంటే - దృశ్యముగ, జడముగ, కనుక అసత్పదార్థముగ పరిగణింపబడు ఈ ప్రపంచము, దృక్ లేక జ్ఞానము అనబడు సదాత్మక తత్త్వమునకు అనన్యమనికనుకనే “జగద్రహ్మ” అను అనుభూతిని పొందుటకు సాధనయే కర్తవ్యమనియు చెప్పబడినది. The phenomenal jagat is the objective aspect of the Atma. The self, serving as the object to its' own self, Constitutes Vimarsa in sakta sidhanta and the subjective aspect or the seer is known as Prakasam or knowledge Absolute. Thus the self with its two aspects constitutes the integral whole or 'Poornam' of the Advaita school. This idea lends support to the existence of Swagatha Bheda Bhavam in the Saguna Bramha gata. This is the fundamental which is quite in conformity with the principle of polarity in modern Physics, and the Ardha Naareeswara in Metaphysics.

“పూర్వమదః పూర్ణమిదం” అను శ్రుతి వాక్యానుసారము దృక్-
దృశ్యములు రెండును తానే యగు ఆత్మతత్త్వమునకు స్త్రీ పురుషాది లింగ
భేదములుగాని, నేత్రశోత్రాదీంద్రియములుగాని, వాటికి సాధనములగు
గోళకములుగాని ఉండవు. కరచరణాది అవయవము లుండవు. ఆయుధ
ములుగాని అలంకారములుగాని ఉండవు. పూర్వము ఆత్మతత్త్వమునుగురించి
గ్రామఫోను రికార్డుకై చేసిన ప్రసంగములో మహాత్మాగాంధీగారు “It is a
mysterious unseen force” అని చెప్పినట్లు అది కేవలం శక్తి సంభ
రితమగు ప్రజ్ఞానమే. ఇది ఇంద్రియగోచరము గాదు. దీనిని వాక్కుతో
నిర్వచింప వలనుపడదు; ప్రాకృతమగు మనస్సుచే సంభావింపబడదు;
కేవలం ఆనుభూతికిమాత్రమే అనువగు తత్త్వము. అట్టి అనుభూతి సిద్ధించు
వరకును ద్వైతభావము తొలగిపోదు. అద్వైతము అను పదము అనుప
పన్నము. ఆత్మతత్త్వ సిద్ధియే అద్వైత భావము.

ఇంతవరకును ఈ సృష్టియైన జగత్తుకు మాయాధిష్టిత చైతన్యరూపు
డగు ఈశ్వరుని, ఆయనకు ప్రాప్తించిన జాతిభేదములను నియతమైన వేష
భాషలను విశ్లేషించితిమి. కాగా, ఈ సృష్టికి పూర్వము ఉడ స్వరూపమో
చైతన్యస్వరూపమో అగు ఉపాదానపదార్థ మొకటి యుండెనా లేక ఈస్వము
నుండే ఈ జగత్తు ప్రభవించెనా ?

జగదుత్పత్తికి ఉపాదాన మేది ? యన —

“సదేవసోమ్యే ఇదమగ్ర ఆసీత్ । ఏకమేవాద్వితీయం” అను
శ్రుతి వాక్యానుసారము అనాదినుండియు, సనాతనమైయుండియున్న అనంత,
అచల, పరిపూర్ణ తత్త్వ మొకటి యుండెను. అది మరొక భావపదార్థమునకు

ఉనికి కల్పింప వీలుపడని పూర్ణము సమగ్రమునగు కేవల సత్పదార్థము. కనుకనే అప్పటికిని మరెప్పటికిని తాత్త్వికముగు మరొక పదార్థమున కునికి యుండుట అసంభావ్యము. అందువలన ఈ సృష్టికి పూర్వమున్న సనాతన తత్త్వమే “సత్”. అదియే ‘ఆత్మతత్త్వము’. అదియే పశ్చాదాత్మ. పశ్చాత్ అనగా తరువాత. దేని తర్వాత అందురా? రర్మయోగముచే చిత్తమాలిన్యముల ప్రక్షాళనముజేసి జ్ఞానయోగముచే సత్ స్వరూప మెట్టిదో అపగాహనము పొంది, అంతర్ముఖుడై, అమనస్కుడైనవానికి సిద్ధించునట్టిదే ఆత్మతత్త్వ స్వరూపసిద్ధి. అదే పశ్చాదాత్మ.

పశ్చాదాత్మ అనంతము అపారము అనగా దీనికి అంతులేదు హద్దులు లేవు; పాలించుటకు లోకములుగాని, ఆవాసమునకు పురములు అంతఃపురములుగాని యుండవు. ఈతడు కొబ్బరికాయలు కోరడు, ఫలప్రదానముల జేయడు; కోరిన కోర్కెల తీర్చడు; పెట్టినవారియెడల దయాదాక్షిణ్యములుండవు, పెట్టనివారియెడల ద్వేషభావము గలుగదు. మన మెంత స్తుతించినా ఆతడు మౌనవ్యాఖ్యతో చిన్ముద్ర సూచనతో చెప్పున దొక్కటే — పారమార్థిక క్షేత్రమున వ్యవసాయాత్మక కృషి సల్పుము, జ్ఞానఫలమును సీవే సృష్టింపగలవు, పదిమందికి పంచి ఇవ్వసూగలవు అనగా నాదివ్య ధర్మముల పొందగలవు. ఈకృషి ఎట్టి దందువా? ఆత్మతత్త్వ విచారణయే; విచారణకు విధాన మెట్లందువా? కస్త్యం = నీవు ఎవరివి; కోహం = నేను ఎవరిని? కుత ఆయాతా? = ఎట్లు రూపొంది ఇచ్చటికి వచ్చితివి? కుత్రగమిష్యామి = ఏది లక్ష్యము ఏది గమ్యము? ఎచటికి పోవుట? అను విషయముల గురువేదాంతవాక్య శ్రవణములచేతను,

మనము చేయు, నివిష్కానముచేతను గ్రహింపవలయును. ఇందుకు సాధనములు, గీతయందు ప్రధానముగ ప్రవచింపబడిన తత్త్వనిష్ఠ, జ్ఞాననిష్ఠలే. వయంజలి ప్రవచించిన అష్టాంగ యోగనిష్ఠ అనుబంధ ప్రయోజనకారి మాత్రమేనని జ్ఞాననిష్ఠను విశ్వసించిన పెద్దలందురుగాని- నా అనుభవములో ఈ అష్టాంగ యోగపూర్వక రాజయోగము ఆత్మంత ఆవశ్యకము, ఆచరణీయమును ఈ సాధన లేనిచారికి అమనస్కస్థాయి అసాధ్యము, అసంభవమేనని విశ్వసించును.

సాంఖ్యమున జ్ఞానబోధ యనియే పండితులు ప్రవచింతురు. కానీ, జగన్నిర్మాణము 25 తత్త్వములచే జరుగుచున్నదని సాంఖ్యులు, 36 తత్త్వములతో జరుగుచున్నదని శాక్తేయులును తెలుపుచున్నారు. నిర్మాణాత్మక తత్త్వముల సంఖ్యను దెలుపుచున్నది గనుక ఈ శాస్త్రమున్నూ సాంఖ్యమనియే వ్యవహారమునందున్నది. దీనికి తపిలసాంఖ్య మని ప్రసిద్ధనామము. దీనిని గీతయందు భగవాను డిట్లు నిర్వచించి యున్నాడు.

శ్లో॥ భూమి రాపోఽనలో వాయుః ఖం మనోబుద్ధి రేవచ

అహంకార ఇతీయం మే భిన్నాప్రకృతి రష్టభా (7-4)

అని పృథివ్యాది పంచభూత తన్మాత్రలను, మనస్సు, దానికి కారణమగు అహంకారము, అహంకారమునకు కారణమగు మహత్తున్ను తలిపి ఇవి ఎనిమిది విధములగు నాప్రకృతులని ఏడవ అధ్యాయమున భగవానుడే చెప్పి యున్నందున దీని విచారణ ఆవశ్యకమని ఇది తెలియనివారికి నిత్యానిత్య పస్తువివేకము ప్రాప్తించదనియు గ్రహింపవలసి యున్నది.

ఇది తెలిసిన పిమ్మటనే—

శ్లో॥ జ్ఞానం తేఽహం స విజ్ఞాన మిదంవత్సామ్య శేషతః

యత్ జ్ఞాత్వానేహ భూయోఽస్యత్ జ్ఞాతవ్య మవశిష్యతే. (7-2)

రించును. 2. ఈ తత్త్వమును ఏకాత్మరూపమగు పరతత్త్వముగ దెలిసుకొన సహకరించును.

ఇక ప్రాగాత్మ విషయ విచారణ జేయుదము.

'ప్రాక్' - అనగా ముందు. దేనికి ముందు? అష్టాంగ యోగ సాధనతో ఆవిద్యా ఆస్మితాది చిత్తమాలిన్యముల పోగొట్టుకొనుటకు ముందున్నట్టి, అజ్ఞానస్థితియందలి ఆత్మ. ఈతడే జీవాత్మ. కనుక ఆత్మతత్త్వ మీమాంసచే జ్ఞానతత్త్వముగ అనుభూతి పొందదగినది పశ్చాదాత్మ. జ్ఞానమీమాంసకు పూర్వము అజ్ఞాన భూమికయందు వ్యవహరింపబడునది ప్రాగాత్మయనియు తాత్పర్యము. పశ్చాదాత్మ సత్యజ్ఞానానంద స్వరూపుడనుట పారిభాషిక ప్రవచనము. ఈతడు "పూర్ణాత్పురుషః" అను శ్రుతివాక్యముచే - "అదః (అది) - ఇదం (ఇది)" అను రెంటి విషయక జ్ఞానముచే పూర్ణతత్త్వమును ప్రకటించును. ఎవ్వరా పూర్ణపురుషుడు అందురా? 'ఆయన ఆయనే' - స్వస్థుడు. అనగా స్వస్వరూపమునందే స్థితమై యుండువాడు - the thing in itself or the substratum అగుచో - ఈ అచల, నిర్గుణ, నిష్క్రియాత్మక, కర్తృత్వరహిత, తత్త్వమునుండి, ఈ సృష్టియు, దానిని ప్రపత్తింపజేయ, నొక ఈశ్వరుడును ఎట్లు సంభవమయ్యెను? అన - అట్టి అచల తత్త్వమునందొకప్పుడు "తదైక్షత బహుస్యాం ప్రజాయేయేతి" అను స్పందన అకర్తృకముగ సంభవముకాగా చలనము ప్రాప్తించెను. చలనము, ఆవిష్కరణ హేతువగును గనుక సృష్టి సంభవమయ్యెను. ఇది నానాత్వ పూర్వకము. ఈ నానాత్వమును పాలించుటకు దేవుడు సంభవమయ్యెను. సృష్టికి ఈతడు నిమిత్తకారణముకాగా (intelligent cause) త్రిగుణాత్మక

మగు మాయ పదార్థమునకు చెందినది గనుక ఉపాదానకారణమై పలువిధముల పరిణమింప ఈ దృశ్యప్రపంచము ప్రాప్తించినది. ప్రపంచమన చక్కగా పంచీకరింపబడి మరల పంచీకరణ ప్రక్రియచే ప్రాప్తించినట్టిదని భావము. ఈ నానాత్వమును అనుసూతముగ సృష్టించుచు పాలించుచు లయింప జేయుచు, జీవుల కర్మఫలానుభవముల ననుభవింపజేయుటకు దేవుడు సంభవ మయ్యెను. ఈతడే మాయావచ్చిన్నుడగు ఈశ్వరుడు. ఇది జీవేశ్వర జగత్తత్త్వముల చరిత్ర.

ఇట్లు ఈ తత్త్వములు చూటికిని అధిష్ఠానమగు ఆత్మతత్త్వమును శాస్త్రదృష్ట్యా అవగాహన జేసికొనుటకు పరిశీలించవలసిన విధానములు :

1. అవస్థాత్రయ వివేకము
2. ప్రత్యభిజ్ఞా విధానము
3. మాయావాద వివేకము.

I. అవస్థాత్రయ వివేకము : అవస్థాత్రయ మంటే 1. మనం మెలకువతోయుండి లోకవ్యవహారముల నిర్వహించుచుండుట. 2. స్వప్నావస్థ అంటే కలగనునప్పుడుండే స్థితి. దీనియందు పదార్థములున్నట్లే కనిపించుతవిగాని రాశిరూపమున అనుభూతి నివ్వవు. తెలివి యుండుండిగాని, అది మెలకువ అనగా జాగ్రత్తనందలి తెలివి వండిదిగాదు. 3. సుషుప్తి వస్థ అంటే ఘాతైన నిద్రయందలి స్థితి.

ఈ చెప్పబడిన మూడవస్థలు మన నిత్యజీవితమునందు అనుదిన మున్నూ అనుభవమునకు వస్తూవుంటవి గనుక— పీటని ప్రాతిపదికగ తీసుకుని రాజగుహ్యమగు రాజవిద్యను సిద్ధాంతరీత్యా గ్రహించుట రనువగు చున్నది. ఈ అవస్థాత్రయ పరామర్శకు ఆత్మస్వరూపము సూచితమగుటయే ప్రయోజనము; విచారితము.

అవస్థాత్రయ వివేకమునకు పునాదులు మాండూక్యోపనిషత్తునందు వేయబడియున్నవి. ఇందు పరమాత్మకు పాదచతుష్టయమును విశ్లేషణతో వివేచించి బోధనాసౌకర్యమునకుగాను పొందుపరచబడినవి. ఈబోధ పరమాత్మ స్వరూపబోధకము. దీనికి సహకారబోధగ బ్రహ్మప్రతిపాదకమగు ప్రణవముకూడ పాదచతుష్టయ కల్పనతో అభివర్ణింపబడియుండు తొక సాధనముగ సహకరించుచున్నది.

ప్రణవప్రతిపాదక చైతన్యమునకు నాలుగు దశలు కలవనియు, ఈ దశలపై ఆధిపత్యము వహించు చైతన్యము విశ్వ, తైజస, ప్రాజ్ఞ, తురీయ స్థాయిలలో ప్రవృత్తి సాగించుచుండుననియు మాండూక్యబోధ

1. జాగ్రదవస్థాభిమానియైన జీవాత్మను బ్రహ్మమునకు మొదటి పాద మనిరి. ఈతడే విశ్వండు లేక వైశ్వానరుడు. ఇది వ్యష్టిని పరిగణించి నప్పటి పేరు. సమష్టిని (జాగ్రదవస్థను స్థూలదేహమును) పరిగణించినప్పుడు ఈతడే విరాట్ అని వ్యవహరింపబడును. ఎవ్వడీ స్థూలప్రపంచ భోక్తయై యున్నాడో అంటే దానిని అనుభవించుచు తెలిసికొనుచున్నాడో ఆతడే విశ్వండు లేక వైశ్వానరుడు.

2. స్వప్నావస్థయందు సూక్ష్మశరీరాభిమానియైన జీవాత్మను తైజసు డనిరి. తేజస్సంబంధమగు పదార్థముతో రూపొందిన దేహీయని భావము. సమష్టిస్వరూపమునం దతడు హిరణ్యగర్భు డనబడుచున్నాడు. హిరణ్యమన బంగారము గాదు, ఇచట జ్ఞానమని అన్వయించవలెను. స్వరూపతః సూక్ష్మ శరీరి, స్వభావతః జ్ఞానసంభరితుడు కనుకనే హిరణ్యగర్భుడని వ్యవహారము. సూక్ష్మశరీరమునందు సమస్థమునకును నియంత, జ్ఞాత, భోక్తయునగు నీతడే పరమాత్మకు రెండవ పాదముగ పేర్కొనబడినాడు.

3 ప్రగాఢనిద్రయందు (సుషుప్తియందు) కారణశరీరాభిమానియై-
 స్థూలసూక్ష్మజగత్తులయందు విశ్వతైజస నామములతో తాను పొందిన అను-
 భూతుల నిపుడు పొందకయే, తన ఉనికికి సరియగు సుఖానుభూతినిమాత్రము
 పొందుచుండు స్థితియే సుషుప్తి. ఈస్థితియం చాతనిజేరు ప్రాజ్ఞుడు. జగత్తు
 యొక్క కారణస్థితియగు ప్రళయకాలమున కలుగు అనుభూతికి తుల్యమగు
 అనుభవమునుమాత్రమే ఈతడు పొందుచుండును. జగత్తునందలి నామ
 రూపము లీతడికి వ్యక్తముగావు. ఇట్టి ప్రకృతి ఎవనికి ఉపాధిగ సంభవ
 మగుచున్నదో అట్టి యీ ప్రాజ్ఞుడే పూర్ణబ్రహ్మకు మూడవ పాదమని దెల్పిరి.

ఈ దోషకు కాలికిపూసవంటి సందేశమేమన— ఇచట ప్రతిపాద్య
 మైన పరబ్రహ్మకు, ప్రతిపాదకమైన ప్రణవమునకును అనన్యత అనగా,
 తాదాత్మ్యభావము నారూఢము జేసికొనుటయే.

పరబ్రహ్మముయొక్క స్వరూపనిరూపణమును జేసి తెలుపుటకై
 ఆయన అభివ్యక్త విధాన భేదములను దృష్టియందుంచుకొని శ్రుతులు
 ఆయనకు నాలుగుపాదము లున్నట్లభివర్ణించిరి.

సర్వజ్ఞత్వము అనబడు ప్రజ్ఞచే సర్వదా సంభరితుడైయున్నందున
 ప్రాజ్ఞపదము పరమేశ్వరునకును అన్వయమగుచున్నది. సుషుప్తియందలి
 వ్యష్టియగు ప్రాజ్ఞుడే సమష్టిస్థాయియందు అవ్యాకృతుడనబడు చున్నాడు.
 కాగా, తురీయుడన చైతన్యస్వరూపమున ప్రకాశించు తత్త్వము. ఇది
 సంప్రజ్ఞాత సమాధిస్థాయి. అసంప్రజ్ఞాత లేక నిర్బిజస్థాయియందు యీతడు
 కేవల పరబ్రహ్మనుభూతియే యగును.

ప్రణవము ఆ-ఉ-మ అను మూడక్షరములు లేక మాత్రలతో (శబ్ద విశేషములు లేక syllables) ప్రవచింపబడుచున్నందున “ఓమిత్యేకాక్షరం బ్రహ్మ” అను శ్రుతివాక్యమున కనుగుణముగ ఆమూడును ఏకాక్షరముగనే ప్రవచింపబడుచున్నది. ఇది కేవలం బ్రహ్మప్రతిపాదకమనియు, పాత్రగూపముగ పరిగణించినయెడల “తస్యవాచకః ప్రణవః” (దానిపేరు ప్రణవము) అని శ్రుతివాక్యము నిర్ధారించినది. పరావాక్యే పర, పశ్యంతి, మధ్యమ, వైఖరి అనబడు స్థూలరూపానుక్రమములో ఈ నామరూపాత్మకప్రపంచముగ నభివ్యక్తమగుచున్నది. ఈ క్రమములో కడపట ప్రాప్తించనగునదియే తుదీయము లేక మాత్రారహితమైన నాల్గవస్థాయి. కనుకనే ఓం ! అను నొక అక్షరము బ్రహ్మప్రతిపాదక మగుచున్నదనియు మాండూక్యమునందలి పరమబోధ. ఇందుగల 12 మంత్రములకును శ్రీ గోడపాద గురుదేవులు రచించిన కారికలు అద్వైతసిద్ధాంత మూలసూత్ర బోధకములుగ పరిగణనకు వచ్చి మాన్యములై నవి.

ఇట్టి విశిష్టగ్రంథమగు మాండూక్యమునగల తత్త్వసారమును గ్రహించిన, ఆత్మతత్త్వసిరూపణకు మనకు ప్రాతిపదికగ గ్రహించబడిన అవస్థా 1. తయము మొక్క భౌతికము అవగాహనకు రాగలదు. ఎట్లన— ప్రణవ ప్రతిపాద్యతన్యమున జాగ్రత్తు, స్వప్నము, సుషుప్తి, తురీయము అను దశలు నాలుగని గ్రహించి— ఇందు మొదటి మూడు దశలయందును ఆయా దశ నభిమానించి, ఆధిపత్యమువహించు చైతన్యపురుషుడు, విశ్వ, త్రైజన, ప్రాజ్ఞ సామ రూపములతో ఈ విశ్వమునందలి వ్యవహార నిర్వహణము జరుపుచుండు రనుటయే గ్రాహ్యంశము.

ఈ అవస్థాత్రయవిషయము సామాన్యముగ ప్రతి వేదాంత ప్రకరణ గ్రంథమునందును సమకూర్చబడియే యున్నది. ఐనను మాండూక్యము నందు ప్రణవప్రతిపాద్యచైతన్యమున జాగ్రత్తస్విప్నశుషుప్తి తురీయములను నాలుగు దశలను వివరించి, ఆయా దశలయందాధిపత్యము వహించు విశ్వ, తైజస, ప్రాణ, తురీయ రూపములతో తెలియబడునట్టి వారందరు ఒకే స్వరూపమునకు చెందిన అంశలుమాత్రమే ననియు నిర్దేశించి తెలుపబడినది. ఇచ్చట ప్రతిపాద్య ప్రతిపాదితములగు పరబ్రహ్మకును, ప్రణవమునకును అనన్యతాభావమున్ను సిద్ధాంతీకరింపబడియున్నది. ఇందు తురీయము ప్రపంచోపశమరూపమైన శివుడే యనియు ప్రస్ఫుటించి తెలిపియుండిరి. ఈస్థాయికి పూర్వము ప్రసక్తమైన విశ్వ, తైజస, ప్రాణ రూపములతో వ్యవహరింపబడిన తత్త్వములును ఆ పరమపురుషుడగు పూర్ణబ్రహ్మయే ననియు మాండూక్య బోధ. కనుక ఆత్మ యనునది స్వరూపతః ఒకే ఒక తత్త్వమని పరమార్థతః పర్యవసించినది. ఓంకారము బ్రహ్మముయొక్క నామమగుటచే ఆయనకు భిన్నమైనది గాదు. కాగా, ఈ రెండికినిగల సంబంధము వాగర్థములకు గల సంబంధమే. అనగా, పరమాత్మయను పరతత్త్వమునకు ఓంకార మభిధేయము మాత్రమే. ఓంకారమునకును పరమాత్మకును నాల్గు నాల్గు పాదముల విశ్లేషణతో వివరించి చేయబడిన తులనాత్మకబోధయే మాండూక్యమునందలి విశిష్టత.

ఈ చర్యయందలి తాత్పర్య మేమన— దేహధారులకు నిత్యము ప్రాప్తించు అవస్థాత్రయమునందనుభూతులబొందు జీవచైతన్యము భిన్న భిన్న నామరూపములతో పేర్కొనబడియున్నను అన్నింటియందును సూత్ర ప్రాయముగనున్న ఆత్మతత్త్వము మాత్రము ఒకటే ననుట.

ఇక ఈ త్రివిధ అవస్థలయందును ప్రాప్తించు ప్రవృత్తులు అనుభూతులను పరిశీలించుము.

ఇప్పుడు ఈ మూడవస్థల యందలి ప్రవృత్తి పద్ధతులను వివేచించుదము.

1. జాగ్రదవస్థ : ఇది ఇంద్రియముల మాధ్యమముతో బాహ్య విషయముల గ్రహించు స్థితి. చూచుట, వినుట, రుచి నెరుంగుట, స్పృశించి గ్రహించుట, వాసనజూచుట అనునవి.

పంచ జ్ఞానేంద్రియముల కార్యములు. ఈ కార్యములచే దృశ్యము యొక్క స్వరూప స్వభావముల జ్ఞానముపొంది, దానిని మనస్సునకు బుద్ధికి నివేదించుటయే లక్ష్యముగ దెలియబడుచున్నది. ఇది ప్రధానముగ స్థూల శరీరమునకు సంబంధించినది. దీని నభిమానించు దేహి విశ్వుడనబడును.

2. స్వప్నావస్థయందు ఆత్మ సూక్ష్మశరీరము నభిమానించును. ఈ యవస్థలో ఇంద్రియము లుపసంహృతములై బాహ్యప్రపంచ విషయముల గ్రహింపనేరవు. కానీ తనకు అంతరమగు మరొక ప్రపంచము సృష్టియై లోకవ్యవహారములు జరుగుచున్నట్లే యుండును. విమానముపై విదేశ సంచారముల జేయుటం, మేడ ఎక్కటం, సంతోషపడటం, కాలుజారి పడటం, ఆస్పత్రికివెళ్ళటం. వేదనకు దుఃఖపడటం, సర్వము జాగ్రత్తునందు వలెనే నుండును. కాని, ఇవి నిజముగావు, స్థిరముగావు. కేవల మానసికోత్తేజముచలన ప్రాప్తించు దృశ్యములే గనుక, మెలకువ పచ్చినంతనే ఆవి మాయచుగును. కాని, జగత్తునందలి దృశ్యములు స్థిరముగా నుండునట్లు స్వప్నమునందలివి ఉండనందుననే జాగ్రత్ స్వప్నములు విభజించి తెలియ

బడుచున్నవి. స్వప్నావస్థయందు కొన్ని గమనీయములగు విషయములున్నవి. ఏమన —

- a) ఈ సుఖదుఃఖముల ననుభవించువాడే ఆ అనుభూతులకు సాక్షిగా నుండుట.
- b) ఘన పదార్థములగు ఇటుక, సిమెంటు, ఇనుము మున్నగునవి లేకున్నను అందలి భవనములు వాటివల్లనే నిర్మింపబడినట్లుండుట, అంటే రాశిభౌతికముగ లేకున్నను ఉన్నట్లే స్ఫూర్తినిచ్చుట.
- c) కలగనునాతడు, జాగ్రత్తునందున్నవానివలె ఆ దృశ్యములు, అనుభూతు లనియు సత్యములేనని విశ్వసించునుగాని అపి మిథ్యా మాత్రములే యని సంభావింపడు.

వీరింతగాదోచు ఈమూడు విషయములును స్వప్నావస్థకు, తత్త్వ శాస్త్రమునందు ప్రముఖస్థానము కల్పించుచున్నవి. ఎట్లన— నిద్రనుండి మెలకువరాగానే స్వప్నజగత్తునందలి పురుషునకు ఆ జగత్తు లేకుండ పోవు నట్లు - జాగ్రత్తునందలి వారికిని బ్రహ్మజ్ఞానము అనుభూతి ఆయినంతనే ఈ జాగ్రత్తపంచము రాశిరూపమున గోచరించుచు రాశి (పదార్థము - matter) యొక్క లక్షణముల (properties of matter) ప్రదర్శించుచున్నను, ఇది లేనిదేయని అంటే - మిథ్యామాత్రముగ తెలియబడునని బోధించుట కుపకరించుటయే స్వప్నావస్థయొక్క ప్రయోజనము. వేదాంతశాస్త్రమున ప్రముఖముగ స్వప్నావస్థ ప్రసక్తమగుటకు కారణమును. N. B. : జ్ఞానికే దృశ్యప్రపంచము నిత్యసత్యము గాదను తాత్త్వికబోధను మనము గ్రహించ వచ్చునుగాని, అసలు దృశ్యముయొక్క స్వరూపనాశము సంభవము గాదనియు, జ్ఞానికిదక్క మిగిలిన అజ్ఞానులందరకు అది అట్లే యుండుననియు అనుభవమున తెలియబడుచున్నది. ఇది మననయోగ్యమగు విషయము.

ఇక తెలియవలసిన విషయమేమన— స్థూలశరీరాధిష్ఠితుడై, జాగ్రదవస్థయందు విశ్వుడను పేరుతో వ్యవహరింపబడు నాతడును, సూక్ష్మశరీరాధిమానియై స్వప్నప్రపంచమున తైజసుడను పేరుతో వ్యవహరింపబడు పురుషుడును సుషుప్తియందు వ్యవహరించు ప్రాజ్ఞుడును వేరువేరా? లేక ఒక్కడేనా? అని. ఆవస్థాభేదములబట్టియు, పారభిమానించు స్థూల, సూక్ష్మ, కారణ శరీరభేదములబట్టియు పేర్లు వేరై యున్నను, నిస్సందేహముగ ముగ్గురును సాజాత్య, అనన్య, ఏకైక తత్త్వమునకు చెందినవారనటయే ఆవస్థాత్రయ విచారణకు ప్రయోజనము.

జాగ్రదవస్థయందున్నప్పుడు స్వప్నప్రపంచముగాని అందు వ్యవహరించు సూక్ష్మశరీరముగాని లేనివే అయినట్లు, స్వప్నావస్థయందు జాగ్రత్ప్రపంచముగాని అందు వ్యవహరించు స్థూలశరీరముగాని లేనివే అగుచున్నవి. ఇట్లు జాగ్రత్స్వప్నములు రెండును ఒకటి వ్యవహారమునందున్నప్పుడు రెండవది అద్రష్టకు లేనిదై ఇతరేతర మిథ్యాసంపాదకము లగుచున్నవి. ఆత్మ అనబడు జ్ఞానరూపతత్త్వము అనన్య అనంతతత్త్వ మగుటయే ఈ విచారణకు మౌలికమగు గ్రాహ్యంశము. ఆవస్థాత్రయమునందు ఆత్మ సాక్షి మాత్రుడే నను సిద్ధాంతమున్ను నిర్ధారింపబడుచున్నది. పరమాత్మకు పైస్థాయి చైతన్య స్వరూపమగు పరబ్రహ్మమునకు మాత్రము ఈ సాక్షిత్యము సమన్వయింపబడజాలదని నా అభిప్రాయము. ఆత్మాశ్రయ (subjective) దృష్టితోగాక వస్త్రాశ్రయదృష్టితో తనకుతానే సాక్షి కాగలడు. వస్త్రాశ్రయ దృష్టి కలుగని ఆత్మకు సాక్షితత్వ మెట్లు పపన్నమగును ?

3. సుషుప్త్యవస్థ : అనగా గాఢనిద్రావస్థ. ఇందు ఇంద్రియములేగాక మనస్సుకూడ ఉపసంహృతమైయుండును. కనుక చిత్తవృత్తులు

సంభవముగావు. అందుచే ఆనందానుభూతిమాత్రమే సంభవమగును. ఈ ఆనందానుభూతి సుషుప్త్యనంతరం స్మృతిమాత్రమై యుండును. ఈ అవస్థ యందు జాగ్రత్స్వప్న ప్రపంచములు రెండును లేనివే యగును. ఈ అవస్థలు మూటియందును ఆత్మయగు “నేను” మాత్రము అనుస్మృతముగ సాక్షియై తనకి గలిగియుండు ఏకైక తత్త్వమని తాత్పర్యము.

పై భావములను శ్రీ విద్యారణ్యుడు పంచదశలోని తత్త్వవివేక ప్రకరణమున ఆత్మతత్త్వమునకు వర్తించి ఇట్లు బోధించెను.

శ్లో॥ శబ్దస్పర్శాదయోవేద్యాః వైచిత్ర్యాజ్ఞాగరేషుథక్ ।

తతోవిభక్తా తత్సంవిదైరరూపాః నభిద్యతే ॥

శ్లో॥ తథా స్వప్నేత్రతవేద్యంతు నస్థిరం జాగరేస్థిరమ్ ।

తద్భేదోఽతస్తయో స్యంవిదేకరూపా నభిద్యతే ॥

శ్లో॥ సుప్తోత్థితస్య సౌఖ్యత్రయో బోధో భవేత్స్మృతిః ।

సచావబుద్ధ విషయంఽన బుద్ధం తత్తదా తమః ॥

శ్లో॥ న బోధ విషయాద్భిన్నో న బోధాత్స్వప్న బోధవత్ ।

వీచం స్థానత్రయేఽప్యేకా సంవిత్త ద్విద్భివాంతరే ॥

శ్లో॥ మాసాబ్ద యుగకల్పేషు గతాగమ్యేష్వనైకథా ।

నౌదేతినాస్తమేద్భేకా సంవిదేషా స్వయంప్రకథా ॥

పై ఈ శ్లోకముల భావములు మన వైనందిన జీవితమునందు అనుస్మృతముగ సంభవమగు అవస్థాత్రయ భావముల కాలంబనమును సంతరించి యుచ్చుచున్నవి. పరిశీలింతము.

శ్లో. 1. జాగ్రత్ స్థితియందు వైచిత్ర్యమువలన శబ్దస్పర్శాదులు వేరుగా తెలియబడవలసి యున్నవి. వాటికన్న భిన్నమైన "తత్" జ్ఞానం "సంవిత్" ఏకాకారముగ భాసమగుచున్నందున వాటికన్న వేరుకాదు.

శ్లో. 2. అట్లే స్వప్నావస్థయందు దృశ్యమానమగు వస్తుజాలమున్న స్థిరమే. స్థిరత్వ ఆస్థిరత్వ లక్షణరూపమైన భేదము వానియందున్నది. సంవిత్ - అనగా జ్ఞానముమాత్రము ఏకాకారమే, భిన్నము కానేరదు.

శ్లో. 3. నిద్రనుండి లేచినవానికి సుషుప్తి కాలమందలి జ్ఞానము యొక్క బోధ స్మృతిరూపముగ కలుగుచుండును. ఆ స్మృతి అనుభూతి విషయమై అజ్ఞానమును విషయముగా గలిగిన దగుచున్నది. అందుచే సుషుప్తిసమయమున ఏమియు తెలియబడలేదను అజ్ఞానము అవబుద్ధమగు చున్నది.

శ్లో. 4. సుషుప్తియందు అజ్ఞానమును విషయముగజేసికొని ఆబోధ సంవిత్ జ్ఞేయాజ్ఞానముకన్న వేరైనది. స్వప్నమునందు విషయములను తెలిసికొను జ్ఞాతృరూపమగు సంవిత్వలెనే మరొక జ్ఞానమునందు వేరుగాదు. ఈవిధముగ జాగ్రదాదృశ్యముల మూటియందును జ్ఞాతమగు సంవిత్ ఒక్కటియే. అట్లే దినాంతరమందుగూడ జ్ఞాతమగు సంవిత్ ఒక్కటియే.

శ్లో. 5. బహువిధములైనట్టి భూతభవిష్యత్కాలికములగు మాన, అబ్ధి, యుగ, కల్పములందుకూడా జ్ఞాత (సంవిత్) ఒకడే. అది ఆస్తమించదు, ఉదయించదు. అది స్వయంప్రభ. సర్వకాలములయందును ఉనికిగల తత్వమే ఆత్మ.

ఇప్పటికి అచస్మాత్రయ ప్రాతిపదికతో ఆత్మతత్వమును కొంత గ్రహించితిమి. ఇక ప్రత్యభిజ్ఞాదృష్టితో మరికొంత గ్రహింతము.

ప్రతి సిద్ధాంతమునకును ప్రమాణపచన మవసరము. కనుక ఉపనిషద్వాచి ప్రమాణముతో ఆత్మతత్త్వమును నిర్ధారితము. మన వ్యాపహంకానుభవమును బలపరచుకొందము.

1. ఉపనిషద్వాచి - ఆత్మతత్త్వము

శ్లో॥ యచ్చాప్నోతి యదాదతే యచ్చాతి విషయానిహ ।

యచ్చాస్య సంతలోభావః తస్మాదాత్మేతి కథ్యతే ॥

(కఠ - శంకరభాష్యము)

ఇది ఆత్మతత్త్వమును సుస్పష్టముచేయు నిర్వచనము. పుష్పత్యర్థముల ననుసరించి చెప్పబడినందున సుబోధకము సుగ్రాహ్యముగ నున్నది. పరిశీలితము.

1. ఆప్నోతి ఇతి ఆత్మ : ఆప్నోతి యన పొందునది. దేసిని పొందుట ? అన- నిద్రాకాలమున అంతఃకరణ వృత్తుల నుపసంహృతము జేసికొని, తిరోభావ విధానమున అజ్ఞానము పొందునది ఆత్మ. (Ignoring the knowledge of the external— by a process of involution). ఈ తిరోముఖ విధానమువల్ల ఆత్మకారణ శరీరము నభిమానించి ఆనందమును మాత్రము పొందును. ఇది సుషుప్త్యవస్థకు చెందును. ఇందలి పురుషుని ప్రాజ్ఞుడందురు. ప్ర + అజ్ఞః = ప్రాజ్ఞుడు. అనగా ఇంద్రియములు పసంహృతములైనందున బాహ్యవిషయముల తెలియనివాడని అర్థము. ఇది

ప్రమాతృ దృష్టితో చెప్పబడు భావము. ప్రమాత యన జీవుడే. జీవుడు ఆవిద్యతోకూడిన వాడైనందున ప్రాజ్ఞుడను పదము అజ్ఞానమున కిన్వయ మగుచున్నది. మరొక భావముకూడా అనువర్తనీయమై యున్నది. ఏమన— “ప్రజ్ఞయేవప్రాజ్ఞః” ప్రజ్ఞయన జ్ఞానము. సర్వప్రజ్ఞా సంపన్నుడగుటచే జ్ఞానస్వరూపుడని ఆత్మభావమునకు అన్వయించవచ్చును. అంటే స్వరూపతః, స్వభావతః సర్వజ్ఞుడైనవాడే అవిద్యావచ్చిన్నుడైనందువలన అజ్ఞానివలె ప్రవృత్తి పొందుచున్నాడను తాత్పర్యము లభించుచున్నది.

2. ఆదత్తే ఇతి ఆత్మ : ఆదానమనగా గ్రహించుట. దేనిని గ్రహించుట? ఏది జాగ్రదవస్థయందు లనకు గలిగిన అనుభవములను వాసనలను గ్రహించి (formation of instincts) ప్రతిష్ఠించుకొని, నిద్రాకాలమునందా వాసన లుత్తేజితములుకాగా అవి స్వప్నములుగ సంభవ మగును. ఇట్టి స్వప్నముల విషయమున ఒక సూక్ష్మమును మనము గ్రహించ వలసి యున్నది. ఏమన— స్వప్నప్రపంచము కలగనువానికి అంతరమున నున్నదా? బాహ్యమున నున్నదా? లేక అంతరముగ నుండియు, బాహ్యము గనే యున్నట్లు స్ఫూర్తినిచ్చుచున్నదా? యని.

ఈ విషయవివేకము శ్రీ దక్షిణామూర్తి స్తోత్రమునందలి ఈశ్రీండి శ్లోకమున చెప్పబడియున్నది.

శ్లో॥ విశ్వం దర్శణదృశ్యమాన నగరీతుల్యం
నిజాంతర్గతం । పశ్యన్నాత్మనిమాయయా
బహిరివోర్భూతం యథా నిద్రయా
యస్మాత్కురుతే ప్రబోధసమయే స్వాత్మా

నమేవా ద్వయం । తస్మై శ్రీ గురుమూర్తయే
నమయిదం శ్రీ దక్షిణామూర్తయే ॥

భావము : ఒక బీజమునందు అంకురము. మొక్క, చెట్టు, పత్ర పుష్పములు కారణరూపమున నున్నట్లు ఈ శ్లోకమున జీవేశ్వర జగత్తులను ఆధ్యారోపత్రయము. సర్వాదిస్థానమగు పరమాత్మయందు అంతర్గతములేనని చెప్పబడినది. కనుక జాగ్రదవస్థయందు ఏదీ రూపములతో భాసించినను ఆ నామరూపములకు స్వతంత్రసత్త లేదు. కానీ, మాయాశక్తి ప్రభావము పలన ఆత్మకు బాహ్యదేశమందున్నట్లు స్ఫురించినను, అవి యస్మయ ఆత్మాంతర్గతములేగాని అన్యములు గావు. రనుక ఏకైక స్వరూపుడు సర్వాత్మ. ఆతనికి అన్యమగునది మరొకటి అసంభావ్యము అనుటయే ఆత్మతత్త్వ వివేకమునకు తాత్పర్యము. దర్పణమందు దృశ్యమానమగు వస్తువుల ఉనికిని దెలుపుటయేగాక మరొక ఉపమానముకూడా చెప్పబడినది. ఏమన—

కల గనువాడు తాను సంచరించుచున్న స్వప్నజగత్తంతయు తనకు బాహ్యమునందున్నట్లే తెలిసికొనుచున్నాడు. ఐనను తాను మెట్టి విహరించు చున్న దేశములు ఆచటికిపోవ తానెక్కిన విమానములు, ఆతని మస్తిష్కమగు అద్దమునందే అంతర్గతమై యున్నవిగదా ! ఇప్పు డాతనికి ఏదో శబ్దమువలననో, స్పర్శచేతనో ప్రబోధము కలిగి మెలకువ వచ్చినయెడల మరల తన ఇంద్రియములకు ఇంద్రియార్థములతో సంయోగము కలుగగా ఆతడు మరల జాగ్రత్ప్రపంచమునకు రాగా స్వప్నప్రపంచమునందలి మేడలు మిద్దెలు, రైళ్ళు విమానములు, ఆస్తులు బంధువులు సర్వమూ అదృ

శ్యాములై లేనివిగనే తెలియబడినందున అది మిథ్యాప్రపంచ మనుచున్నారు. జాగ్రత్తప్రపంచమున్ను మనకు దృశ్యమానమగుచు, ఉన్నట్టిదియేనను విశ్వాసము కుదిరినను అదియును మిథ్యయని చెప్పుటకే ఈ స్వప్నప్రపంచ దృష్టాంతము చెప్పబడినది.

స్వప్నావస్థయం దాత్ముడు సూక్ష్మశరీరాధిష్ఠితు డగును. అది తైజస పదార్థ నిర్మితమై యున్నందున ఆతడు తైజసు డనబడుచున్నాడు. పదార్థము రాశిరూపమున లేకున్నను లేనిదైన ఘనపదార్థముతో నిర్మితమైన మేడలు మిద్దెలు దృశ్యమానమగును. ఇదియే వివర్తవాదమునకు ప్రాతిపదిక, అనగా లేని ఘనపదార్థము ఉన్నట్లే స్ఫూర్తినిచ్చుట. ఈ విషయమును బోధించుటకే స్వప్నావస్థకు తత్త్వశాస్త్రమున ప్రముఖస్థానముపలభ్యమైనది.

తాత్పర్యము : ఆత్మజ్ఞానము ప్రాప్తించిన పిమ్మట, జాగ్రత్తప్రపంచమున్ను స్వప్నప్రపంచమువలె లేనిదగుట యని నిరూపించుటయే.

3. 'యచ్ఛాత్తి విషయానిహ' ఇంద్రియార్థముల ననుభవించుచు భౌతికశరీరము నభిమానించుతరి జాగ్రదవస్థయందలి ఆత్ముడు విశ్వ డనబడుచున్నాడు. ఈతడు ఇంద్రియముల ద్వారమున మనస్సుచే ప్రమను పొందును. అనగా విషయజ్ఞానమును పొందుచున్నందువలన ప్రమాతయని వ్యవహరింపబడుచున్నాడు.

అనుస్మృతో భవతి ఇతి ఆత్మ :

స్థూల సూక్ష్మకారణ శరీరములను అనుస్మృతముగ— అనగా, ఒకదాని తరువాత మరొకదానిని అధిష్ఠించి అభిమానించుటచే ఆత్మునికి విశ్వ, తైజస, ప్రాజ్ఞులను పేర్లు ప్రాప్తించినను ఈ మూడవస్థలయందును

సర్వదా అనుసూతముగ నుండునది ఆత్మయేనని తెలిసికొనుటయే ఇందలి గ్రాహ్యశము. మరియు ఒక ఆవస్థను పరిగణించునపుడు మిగత రెండవస్థలను మిథ్యగా పరిగణింపవలసివచ్చును. కనుక ఈ మూడవస్థలయందును తన ఉనికిని సుస్పష్టముజేయుచు సాక్షిమాత్రుడుగనుండు నిత్యసత్యపదార్థము ఆత్మయేననుట మరొక ప్రయోజనము. వ్యష్టివిషయమున విశ్వ, ప్రజన, ప్రాజ్ఞులుగ తెలియబడు ఆత్మ సమష్టియందు విరాట్, హిరణ్యగర్భ, అవ్యాకృతులని వ్యవహరింపబడుచున్నారు. ఈ అవస్థాత్రయమునందలి “నేను” అని చెప్పబడుచున్నవాడే ప్రత్యగాత్మ లేక కూటస్థాత్ముడు. ‘ఆత్మానం విజానీయాత్’ అను ఆదేశానుసారము - పరమాత్మయందలి స్వరూపధర్మములను, ఎరుకను (consciousness) సంతరించుకొన యత్నించువానికి ప్రత్యగాత్మ, పరమాత్మ, పరబ్రహ్మ అను స్థితుల అనుభూతి అతిశయించి సిద్ధి పొందించునని తాత్పర్యము.

ఈ జగత్తు సృష్టియగుటకు ఒక కారణమునేడి ఉండవలెగదా యను భావము ప్రతి సామాన్య మానవునకు కలుగుతునే యుంటుంది. అంటే కార్యరూపమైన జగత్తుకు కారణరూపం మరొకటి ఉండవలె ననుటతో కార్య కారణములు రెంటిని అంగీకరించటమైనది. ఇలా అంగీకరించటంతో కారణ మగు ఈశ్వరునకు, కార్యమగు జగత్తు భిన్నము గాదను తాత్పర్యము వచ్చిచుచున్నది. ఇదే అద్వైతమునందలి ఒక మూలసూత్రము. దీనినే తనన్యత్వభావ మంటారు. The doctrine of total identity or at one-ment అంటారు. ఈ భావమును విశ్లేషించి విచారించితే కారణావస్థ హృత్కస్థితి గనుక అవ్యక్తముగ నుంటుంది. కార్యావస్థ స్థూలము గనుక వ్యక్తమై భిన్నరూపములతో సువ్యక్తమగుతుంది. కనుక మార్చనబడేది

స్థూల సూక్ష్మదశలకు సంబంధించినదియేగాని అసలు వస్తుతత్త్వమునందు గాదు. కనుక జగత్తు ఒక కార్యమని గ్రహించినయెడల దాని కారణావస్థ యందు అది జ్ఞానస్వరూపమని బోధపడుతుంది.

ఇక పీటి సత్తకు (ఉనికి existence) గురించి విచారించిన ఈకార్య కారణములు రెండును అప్రవిభాజ్యములని చెబుతుంది శాస్త్రము. ఏమంటే కారణమున్న మేరకే కార్యముంటుంది; మరియు కారణమనేది ఉన్నంతకాలమే కార్యమునకు ఉనికి యుంటుంది. కనుక కార్యముల ఉనికినిబట్టియే దేశ కాలాలు ఏర్పడుతవని మనము గ్రహించవలయును మరియు కారణసత్తయే కార్యసత్తగ భాసమాన మగుననియు తెలియవలయును. కానీ ఒకప్పుడు కార్యరూపము మూర్తిమంతముగ లేనప్పుడుకూడ ఉన్నట్లే గోచరించును. అట్టి దృశ్యమాన వస్తురూపమును ఆభాస యందురు.

“కారణగుణాః కార్య మనుప్రవిశంతి”

కారణమే మరొక రూపంలో భాసించుచుండగా దానినిచూచి అది కార్యమని భావించుచున్నావు.

N. B. :- తాత్త్వికదృష్టితో కారణస్వరూపాన్ని విశ్లేషించి తెలుసుకొని అట్టి కార్యమునందు ఆ కారణమును గుర్తించి తెలుసుకొనుటే ప్రత్యభిజ్ఞ అంటారు.

సాంఖ్యమున జ్ఞానబోధ యనియే పండితులు ప్రవచించుదురు. కానీ, జగన్నిర్మాణము 25 తత్త్వములచే జరుగుచున్నదని సాంఖ్యులు 36 తత్త్వములతో జరుగుచున్నదని శాక్తేయులును తెలుపుచున్నారు. నిర్మాణాత్మక తత్త్వములసంఖ్యను దెలుపుచున్నదిగనుక ఈ శాస్త్రమున్నూ సాంఖ్యమనియే

వ్యపహారమునందున్నది. దీనికి కపిల సాంఖ్యముని ప్రసిద్ధనామము. దీనిని గీతయందు భగవాను డిట్లు నిర్వచించి యున్నాడు.

శ్లో॥ భూమి రాపోఽనలో వాయుః ఖం మనోబుద్ధి రేవచ

అహంకార ఇతీయం మే భిన్నా ప్రకృతిరష్టథా. (7-4)

అని పృథివ్యాది పంచభూత తన్మాత్రలు మనస్సు, దానికి కారణమగు అహంకారము, అహంకారమునకు కారణమగు మహత్తున్ను కలిపి ఇవి ఎనిమిది విధములగు నా ప్రకృతులని ఏడవ అధ్యాయమున భగవానుడే చెప్పియున్నందున దీని విచారణ ఆవశ్యకమని ఇది తెలియనివారికి నిత్యానిత్యచస్తువివేకము ప్రాప్తించదనియు గ్రహింపవలసి యున్నది.

ఇది తెలిసిన పిమ్మటనే—

శ్లో॥ జ్ఞానం తేఽహం న విజ్ఞానమిదం వత్సామ్యశేషతః ।

యత్ జ్ఞాత్వానేహ భూయోఽన్యత్ జ్ఞాతవ్య మవ శిష్యతే ॥ (7-2)

భావము : ఏ జ్ఞానము తెలిసికొనిన పిదప ఈ లోకమునందు తెలియదగిన ఇంకొర విషయముండదో అట్టి స్వానుభవముతోగూడిన విజ్ఞానమును నీ కొరకు చెప్పుచున్నాను. అని భగవానుడు చెప్పెను.

This is why I, for my self, am both a materialist and a spiritualist as well, in the integral sense.

2. ప్రత్యభిజ్ఞా సిద్ధాంతము : పరిచయము

“ప్రతి అభిముఖ్యేన జ్ఞానం” అని ప్రత్యభిజ్ఞయే శబ్దార్థము మనముందు ఉన్న వస్తువును చూచి ఓహో! అప్పుడు చూచిన ఆ వస్తువే మనకు

యిప్పుడు తెలియబడుచున్న ఈవస్తువు అను ప్రతిసంధానరూపమగు జ్ఞానమే ప్రత్యభిజ్ఞ. కారణరూపమును కార్యమునందు దర్శించుటే ప్రత్యభిజ్ఞ. అనగా అధిష్ఠాన పదార్థమును అన్యములందు గుర్తించుటయే.

తెలిసికొనుటయన— చూడబడుచున్న వస్తువుతో చూచే దృశ్యక్తి తాదాత్మ్యము పొందుట. దీనిని ఆంగ్లమున రికాగ్నిషన్ (recognition) అందురు. చూడబడిన పదార్థము చూచినవాని స్మృతిపథమునుండి మరగై పోగా— దానినే మరొకదేశమున మరొకకాలమున చూచుట సంభవించితే, ఓహో! ఇదే అప్పుడు ఆక్కడ చూడబడిన పదార్థము అని గుర్తుజేసికొని, మరల ఎరుకపొందుట మరల ఆ అనుభూతిని పొందుటయే ప్రత్యభిజ్ఞ.

“ఇది-అదే” అను అనుభూతి పొందుటయే ప్రత్యభిజ్ఞ. ఆంగ్లమున re-cognition అంటే మరల అనుభూతి పొందుట అని భావము.

ఇంతవరకును ఆ పదభావమును స్థూలముగ గ్రహించితిమి. ఇక ఈ దర్శనశాస్త్రమునకు మూలమును తెలిసికొందము.

కాశ్మీరుదేశమున వసుగుప్తుడను పండితునిచే ప్రత్యభిజ్ఞ ఒక దర్శనముగ రూపొంది ప్రసక్తమయ్యెను. అది A.D. 8వ శతాబ్దము. ఆతడు దీనిని కల్గటనకు బోధించెను. వీరు శివసూత్రములను, స్పందనూత్రములను కూడ రచించి యుండిరి. అందుచే ఈ సిద్ధాంతమున ద్వైవిధ్యము ప్రాప్తిం చెను. సోమానందుడు ఆతని శిష్యుడగు ఉత్పలుడును ప్రత్యభిజ్ఞాసూత్రముల వ్రాసియుండ— వసుగుప్తుడను మరొక శిష్యుడు స్పందనూత్రముల వ్రాసి ప్రచారము జేసిరి. ప్రత్యభిజ్ఞయందు దృశ్యమును శివుడుగనే గుర్తించి, ఆ గుర్తింపును అలానే అనుసూత్రముగ అనుభూతి పొందుటయే ఇందలి

ప్రక్రియ. మన నిత్యజీవితము నందిది యొక సాధన గావలయును. ఇందు వల్ల శివుడు కానివగునవొకటియుంటే— దానిని మిథ్యగనే పరిగణించుటయే ప్రధాన విషయము.

ప్రత్యభిజ్ఞాప్రవాచకులు విశ్వమును విశ్లేషించి విరి తత్త్వములతో కూడియున్నదని అంగీకరించిరి. దీనికి దృశ్యశక్తితోగల తాదాత్మ్యభావమే ప్రత్యభిజ్ఞకు ఫలమని అందురు. The fusion of the subject (Druk) and the object (Drusyam) produces recognition or Pratyabhigna. ఈ దర్శనము శాక్త శైవ ఆగమములనుండి రూపొందింపబడినట్లు తెలియుచున్నది. శక్తికి ప్రాధాన్యము కల్పించి శ్రీ శంకరులు సౌందర్యలహరిని రచింప ఆయన గురువగు గౌడపాదులు 'సుభగోదయము'ను రచించియుండిరి. జ్ఞానవైరాగ్యములను దివ్యగుణముల ప్రసాదించునది గనుక ఈ శక్తిరూపిణిని "సుభగ"యని పరిభాషించుచున్నారు. ఈమె జగదుత్పాదనకు కారణమగు బ్రహ్మశక్తియే; బ్రహ్మచైతన్యమునకు సహజ స్వభావ ధర్మమైన దీశక్తియే. త్రిపురసుందరికి అధిష్ఠాన మీ సుభగసుందరియే.

ఇప్పుడు మనకు స్ఫురించున దేమి? గురుశిష్యులగు గౌడపాదులు శంకరుడును శ్రీవిద్యోపాసకులనియేగదా! ఐనను వీరిని శాక్తేయులుగ పరిగణించరాదు. ఏమన—

శివుని పరమలక్ష్యముగ నిర్ణయించుకొని శక్తి ఉపాసనను తమ లక్ష్య సిద్ధికి సాధనముగ సంభావించుకొని చేయబడుచున్నదని చెప్పుటచేతనే. శాక్తేయమును రెండవస్థాయికి దించుటయే. ఆద్వైతులకు ఇది విశేషముగ నుపకరించును. తమ లక్ష్యసిద్ధికి సాధనమగు ఇట్టి మహత్తర పరమేశ్వరి శక్తిని జడమనుట విచారించదగిన మరొక విశేషము.

త్రియంబక శైవులు (కాశ్మీర శైవులలో ప్రత్యభిజ్ఞాసిద్ధాంతానుయాయులు) మొదటితత్వము పరతత్వశివుడేగానీ, అద్వైతుల పరబ్రహ్మము కాదందురు.

వేదాంతులు (అద్వైత సిద్ధాంతానుయాయులు) పరబ్రహ్మ శివుడుగాడు, విష్ణువుగాడు, అది ఒక నిరుపాధిక ఆకాశతుల్య సమగ్ర ప్రజ్ఞానము మాత్రమే నందురు. A disembodied either like unity consciousness కనుక అద్వైతమునకు శాక్తేయమునకును లక్ష్యమందు మాత్రమే భావభేదముగాని సాధనయందుమాత్రము గాదు.

శక్తి శివుని ఆశ్రయించి యున్నందున చరమస్థాయీదగు పరమార్థతత్వము శివుడే నందురుగాని శివశక్తులకుగల అవినాభావ సహజసంబంధమును గుర్తించి మన్నించకుండుటయే ఇందుకు కారణము. కేవల పరబ్రహ్మతత్వమునందైనను ఆతనిదగు ఆ సహజశక్తి పరివ్యాప్తమైయుండునుగాని నశించదుగదా! కనుక ఈ శైవశాక్తేయులకు భేదభావమును నేను గుర్తింప నేరకున్నాను. Siva is the Principle of being and Sakti is the principle of becoming in the Saguna state అని గ్రహించినవారికి మాత్రము అద్వైతము సిద్ధించగలదు.

ముందటి అధ్యాయములో అవస్థాత్రయ విజ్ఞానమును పొందితిమి. దీనికి తురీయమును మరొక ఉత్కృష్టావస్థనుకూడ కలుపుకున్నయడల అవస్థలు నాలుగగును. ఇది నిర్వికల్పసమాధిస్థితి యందనుభూతియగు అవస్థ. ఈ నాలుగవస్థలయందును అనుస్మృతముగ నుండువాడు దేహియే యని గ్రహించితిమి. ఈ దేహికి "నేను" అను అనుభూతి ప్రత్యభిజ్ఞవలననే కలుగుచున్నది. ఈ అనుభూతి ఆత్మతత్వమును నిరూపించును.

దేహికి బాల్యము, యౌవనము, కౌమారము, వార్ధక్యము అను నాలుగు అవస్థలు ఆరోపింపబడుచున్నవి. సూక్ష్మముగ విచారించినయడల ఇవి దేహమునకేగాని దేహికి సంభవింపవు. ఎట్లన— దేహమునందలి కోట్లాదిగయున్న జీవకణములలో ప్రతిక్షణమును, లక్షల సంఖ్యలో చచ్చి విస్మరింపబడుట అట్లే లక్షల సంఖ్యలో కొత్త జీవకణములు పుట్టి వాటి స్థానమునందుండి దేహమును ధరించియుండుట జరుగుచున్నది. ఈ విధానముతో బాలుడు యవ్వనుడగుట మరల నిట్టి మార్పులవలననే కౌమారము నుండి యవ్వనస్థితిని అటుపిమ్మట వార్ధక్యస్థితిని పొందుట మన అనుభవము నందలి విషయము. ఈ దశలయందు క్రమశః నిర్మాణశక్తి క్షీణించుటవల్ల ఆశక్తత ప్రబలి ఈ అవస్థలను సూతముగ సంభవించును.

ఈ దశలన్నియు స్థూలశరీరమునకేగాని దేహియగు ఆత్మకు ప్రాప్తిం చవు. అస్తి, జాయతే, వర్ధతే, పరిణమతే. అపక్షయతే సశక్తి యను షడ్భావవికారములు ఆత్మస్వరూపమునందు లేకున్నను ఆరోపితములై నందున వీనిని తటస్థలక్షణము లందురు. ఈ అవస్థల పరిశీలించుటకు— పృథ్వాప్యము వచ్చినవ్యక్తి పలుకులు వినిన— "నా బాల్యములో ఆటలయందు మేటిని, పాటలలో ప్రతిభావంతుడను, యవ్వనదశలో ప్యవహారములయందు సుప్రసిద్ధుడను, గౌరవమర్యాదలు పొందియున్నాను. కౌమారదశలో విజ్ఞాన వికాసముతో ఇతరులకు మార్గదర్శకుడనై దక్షత ప్రదర్శించితిని. అట్టి నేను ఈనాడు కదల మెదలలేక ఒకచోట కూర్చొనియున్నాను అని దక్షుడగుస్థితిని ఆశక్తుడైనస్థితిని తెలుసుకున్నందున ఆనాటి దక్షుడగు ఆ నేనే ఈనాటి ఈ నేను అనుభవము అజ్ఞులకు స్థూలశరీర సంబంధిగ తోచినను విజ్ఞులకు గురు వేదాంతవాక్యశ్రవణ మననములచే ప్రత్యభిజ్ఞ గలిగి దేహియే అప్పటి

నేను, ఆ దేహియే ఇప్పటి నేను అను జ్ఞానము ప్రాప్తించుటచే తాను అనిత్య సత్య పదార్థము నేనను అనుభూతి పొందును. ఇది పారమార్థికదృష్టికి జీవాత్మయే పరమాత్మయని ప్రత్యభిజ్ఞచే గ్రహించును.

ప్రత్యభిజ్ఞాదర్శనము అవైదికముగ పరిగణింపబడుచున్నది. “శివాద్వైతము” అనుపేర ఇది కాశ్మీరమునందు సుప్రసిద్ధితమై యున్నది ఆగమములను సంస్కరించి ఉపనిషత్సిద్ధాంతముల తనుగుణ్యముగ ఈ దర్శనము రూపొందింపబడినది. సోమానందనాథుని “శివదృష్టి” ఈ దర్శనమునకు మూలగ్రంథము ఆతని శిష్యుడగు అభినవగుప్తుడు ఈశ్వర ప్రత్యభిజ్ఞా సూత్రములపై “విమర్శన” అను వ్యాఖ్యానము వ్రాసెను. ‘ఈశ్వరోఽహం’ (ఈశ్వరుడను నేనే) అను అభిజ్ఞయే గీనికి పరమార్థఫలము.

సారతత్త్వము : ఆ నేను - ఈ నేను ఇరువురు అనన్య ఏకైక తత్త్వమునకు చెందినవారనియు ఆ తత్త్వము ప్రత్యగాత్మయనియు అవిద్య తొలగినంతనే ఇది పరమాత్మయేనను నిశ్చితాభిప్రాయము అనుభూతి లభించుననియు ఆరూఢము జేసికొని— ఆత్మతత్త్వమును ప్రత్యభిజ్ఞా ప్రక్రియచే అనుమేయము ననుభూతికి దెచ్చుకొనగలము. పరిపూర్ణదివ్యతత్త్వము మన ఆత్మయందభిముఖుడై స్ఫురింపగా తలుగు ప్రతీతియే ప్రత్యభిజ్ఞ. ఇదియే కాశ్మీరమందు శివాద్వైత మనబడుచున్నది. శంకరుడుజెప్పిన పరబ్రహ్మతత్త్వమునుగూడ శివుడనియే పీరు ప్రవచింతురు. నేనే ఈశ్వరుడను అను సాక్షాత్కారమే ప్రత్యభిజ్ఞ. ఇందుకు జ్ఞప్తియందుంచుకొనవలసిన సూత్రములు :

1. కార్యకారణాలు రెంటిలో కారణానికి భిన్నంగా దాని కార్యముండబోదని ఆద్వైత సిద్ధాంతము.

2. కారణసత్తా ఏదో దాని కార్యానికికూడా సత్తా అదియే.

మాయావాద వై భవము

ఇది విభవ. పై శీర్షిక నా మస్తిష్కమున మెరసిన దీ విభవనామ సంవత్సరమునందే. నా జన్మసంవత్సరమగు శోభకృతు సార్థకమై శోభిల్లి నా పుట్టిన తిథి పూర్ణిమ కౌముదీకాంతిన నీ మాయావాదము మాన్యముగ స్ఫురించినది. అద్వైత సిద్ధాంతము నవగాహన జేసికొన నిదియొక వెలుగు బాటయైనది.

ఆత్మతత్త్వ పరిశీలనకుగాను మనము మూడు అంశములను ప్రాతి పదికలుగ నెన్నుకొంటిమి. అందు అవస్థాత్రయమును, ప్రత్యభిజ్ఞా సిద్ధాంతమును పరిశీలించి ప్రత్యగాత్మ స్వరూపవిషయమును కొంతమేరకు నము పార్జించితిమి. పరిశీలనకు ఇక మూడవఅంశము 'మాయ'. ఇది నా రభిమాన పాత్రమగు పదము. ఏమందురా? "మాయాంతు ప్రకృతిం విద్ధి - మాయా నంతు మహేశ్వరం" అనిగదా సూక్తి! మాయను జయించి మహేశ్వరుడను గావతెననిగదా నా ఆకాంక్ష !! మరియు ఇదియొక పదముమాత్రమేగాదు— ఒక తత్త్వమే యని ప్రస్ఫుటించుటకు ఆధారములును స్ఫురించుచున్నవి.

మాయ నొక తత్త్వముగ వేదాస్తు లంగీకరింపరు. ఏమందురా? వేదాస్తులకు లక్ష్యమగు పరబ్రహ్మతత్త్వమునందు ఆ మాయయు లేదు, మాయాశబ్దవిరుద్ధగు దేవుడూలేడు. అంటే మాయలేనియెడల దేవుడూ యుండ డని భావము. ఈ రెంటికినీ అన్యోన్యబాధ సుఖంధ మున్నదన్నమాట, మరి దేవుడిని ఒక తత్త్వముగ మన్నించునంతమేరకు మాయను ఒక తత్త్వముగ మన్నింప సుపపత్తి లభించుచున్నదిగాదా! అస్తు !!

ఈ మాయ, శాస్త్రములయందొకప్పుడు మేయముగ చిత్రింపబడు చున్నది, మరొకప్పుడు ఉపాదేయముగను తోధింపబడుచున్నది. ఎట్లన—

“శివశక్త్యాఽయ్యుక్తైర్యది భవతి ప్రభవితం” అను శ్లోకభావమునుబట్టి ఇది శక్తిరూపమగు తత్త్వమనియు, క్రియాశీలియు, నని తెలియవచ్చుచున్నది. ఇది శుద్ధసత్త్వప్రధానమగు అంశ. ఇది మాయయొక్క దివ్యాంశయనియు జ్ఞానపూర్వకమనియు కనుక ఉపాదేయమనియు గ్రహింపవగును. ఇది శుద్ధమాయ.

మాయకు మరొక అంశ త్రిగుణాత్మికమగు మలినమాయ. ఇది ఆసరణ విక్షేపశక్తుల కాధారమగు రజస్తమస్సులను పదార్థముల నాశ్రయించి యుండును.

ఒక సూక్ష్మ వివరణ : ఏ గుణమునకైననూ ఏ శక్తికైనను పదార్థము ఆశ్రయమై యుండవలెను ఇది వైశేషిక దర్శన సిద్ధాంతము. అట్లే ఆసరణ విక్షేపాదిశక్తులకుగాని రాగద్వేషాది వికార ఛర్మములకు (లక్షణములు) గాని సత్త్వరజస్తమస్సులే ఆధారము. కనుక నీ సత్త్వరజస్తమస్సులనబడునవి పదార్థ చరమరూప తేజములే. విజ్ఞులు వివేచితురుగాక ! వీటి సామ్యావస్థయే అవ్యక్తస్థితియు వైషమ్యమే చ్చక్తరూప భౌతిక సృష్టియు అగుచున్నది.

కనుకనే దేహాత్మ భావకారకము, జీవభర్మజనకమునై యున్నది. పుణ్యపాపకార్యాచరణల జేయించి పుట్టుట చచ్చుట ఆనగా జీవుడు వచ్చుట పోవుట, పూర్వకమగు సంసారమునకు కారణమగుచున్నది. అందుచే ఇది మాయయొక్క హేయాంశ. దీనిని తొలగించుటకు చేయవలసిన సాధనయే భగవద్గీతయందలి మౌలికమగు బోధ.

ఈబోధ ప్రక్క మూడు శ్లోకములయందిమిడి యున్నది.

1. “త్రైగుణ్య విషయావేదానిస్త్రిగుణోభవార్థనా (గీ. 2-45)

వేదములు (బ్రాహ్మణ భాగములు) సంసార హేతువులగు కర్మలను బోధించునవి గనుక నీవు నిస్త్రిగుణ్యుడవు గమ్ము అను విధివాక్యముచే ఆదేశ పూర్వక మగుచున్నది. ఈ ఆదేశముతో గీత నిష్కామబోధతో ఉపక్రమింపబడినది.

2. “గుణానేతానతీతీత్యతీన్ దేహీదేహ సముద్భవాన్” (గీ. 14-20)

దేహోత్పత్తికి కారణభూతములగు సత్త్వరజస్తమగుణల పూర్వక మగు గుణత్రయమును యీ జీవితమునందే అతిక్రమించవలెనను బోధతో విస్తరింపబడినది.

3. “సర్వ (జీవ) ధర్మాన్ పరిత్యజ” (గీ. 18-66)

అను ఆదేశముతో ఉపసంహరింపబడినది. జీవధర్మములన, దేహాత్మ భావము కర్తృత్వ భోక్తృత్వ అహంకార మనుకారాదులు.

నా దృష్టిలో - ఇదియే గీతయందలి తత్త్వసారము. మరియు ఈ స్పష్టికి మూలపదార్థములుగ

శ్లో॥ భూమిరాపోఽనిలోవాయుః ఖం మనోబుద్ధి రేవచ ।

అహంకార ఇతియం మే భిన్నా ప్రకృతి రష్టచా ॥ (గీ. 7-4)

మరియు —

శ్లో॥ అపరేయమితప్రస్యాం ప్రకృతిం విద్ధిమే పరామ్

జీవభూతాం మహాబాహో ! య యేదంధార్యతే జగత్ ॥ (గీ. 7-5)

అని మాయాశక్తికి ఎనిమిది ప్రకృతులను అంగములుగ గీత బోధించినది. దీనినే జడమనియు అపరాప్రకృతి యనియు అందురు. ఇదిగాక

జీవభూతమైన మరొక శ్రేష్టమగునది పరాప్రకృతి యనియు చెప్పబడెను. ఇట్లు పరాఽపర, జీవజడపూర్వకమై, స్థూల సూక్ష్మ పదార్థరూపముల తెలియబడునది ఒక తత్త్వముగాక మరేమనదగును ?

ఇతర దర్శనములకూడ నవలోకించి పరిశీలంతము :—

i. కపిలసాంఖ్యము : ఇందు ఇరువదినాల్గు తత్త్వముల విశ్లేషించి తెలిపి, పురుషతత్త్వ ముదానినికూడచేర్చి, సేశ్వరసాంఖ్యమని మాయాతత్త్వ స్వరూపమును స్పష్టికరించి బోధించిరి. ఇందు ముందు తన్మాత్రలగువాటితో భూతసృష్టియు, ఈ తన్మాత్రలను పంచీకరించి మరల వీటి భిన్నఅంశల సంకలనముతో బౌతికసృష్టియు విశదీకరించి పేర్కొనబడినవి. ఈ భూత బౌతికసృష్టి కంతటికిని “ప్రధానము” అను పేరుతో చెప్పబడునది మాయయే.

ii. శక్తి నే ప్రధానముగ పరిగణించు శాక్తేయులు సాంఖ్యులు చెప్పిన ఇరువది ఆయిదు తత్త్వములకు మరికొన్నిటిని కలిపి ముప్పది ఆరు (36) తత్త్వములతో ఈ జగత్తు రూపొందినదని జగత్తుకు మూలమగు పదార్థములను పేర్కొనిరి. పరమార్థదృష్టికి శక్తియే ప్రజ్ఞకుగాని ప్రవృత్తికి గాని మూలకారణ మనిరి.

పై జూపిన ప్రధానదర్శన బోధల పరిశీలింప నా అల్పవిజ్ఞానము వికసించి— మాయ యొక సాపేక్షికతత్త్వముగనే భాసించుచున్నది. (A relative principle) అస్తు !

“మాయ” యను నీ పదముయొక్క ప్రయోగమును ప్రయోజనమును అవగాహనతో గ్రహించుటకు రెండు భావములను జ్ఞప్తియందుంచు కొనుటావశ్యకము. ఏమన—

1. The Principle of being (the thing n itself) ఇది సర్వము నకును కారణతత్త్వము, కనుక అధిష్ఠానము లేక ఆధారము

2. The Principle of becoming పరిణమించి ఆవిష్కరణబొందు పదార్థము(మలినమాయ): సత్త్వరజస్తమస్సుల పూర్వకమైనది. This principle is Maya in respect of its producing multiple appearances of one and the same object. It is called Avidya in respect of its obscuration of the knowledge of the Real. I believe that the two are different when the sense is considered, but these are generally used the one for the other without difference or distinction even by some Pundits. Maya in its real sense is Sakti or power of Iswara inhering in him; where as Avidya or Agnamam inheres in Jeeva and veils him only to dim both his divine spark and the intellectual faculties. This being the main point of difference Maya and Avidya should be used appropriately.

బ్రహ్మయే పరిచ్ఛేదమును పొంది (individuation) నానాత్వముతో ప్రకాశించుట వ్యక్తిగతముగ వ్యవహరింపబడుటయు ఈ మాయాప్రభావము వల్లనే. తమస్సు రజస్సులు రెండును, నీ సహజ ఆలోచనాసరళి కడ్డతగిలి, చైతన్యస్వరూపమును మరుగుపరచి అన్యవస్తురూపమున గోచరింపజేయుటచే (distortion) అవిద్యాకారకము లగుచున్నవి. కనుక అవిద్యయే అజ్ఞాన కారకము.

అవిద్యకు లక్షణమే అధ్యాస. “స్మృతిరూపః పరత్ర పూర్వదృష్టావ భాసః అవిద్య” అని నిర్వచనము. ఇదివరకు చూడబడినది. ఇప్పుడు చూడ

బడుచున్న వేరొకదానియందు స్మృతిపూర్వకముగ బాసించుటయే అధ్యాస. దీనియందు భౌతికమగు రాశి (the physical mass) యుండదు. “స్మృతి జ్ఞానమే” ప్రాతిభాసిక పదార్థమునందలి రాశిగ ప్రవృత్తి పొందును. శాంకరాద్వైత సిద్ధాంతమున నీ అధ్యాసకు ప్రముఖస్థానము గలదు. ఏమర-
అధ్యాస కలుగనిదే అధ్యారోపమున కనువగు భావరూపముల స్ఫూర్తి ప్రాప్తింబడు. అధ్యారోపమున— ఒక వస్తువుయొక్క సహజ స్వరూప మును చూచుచునే, దానిని మరొక వస్తువుగ భ్రాంతివలన భావించుట. ఉదా॥ ఒక తాడును తన రెండు కళ్ళతో చూచుచునే తాడని అనుకొనక, దాని యందే పామునుగాదు, పాము ఆకారమును దేర్చించి, ఆ కన్పించు ఆకారము పామేనని విశ్వసించుట. అధిష్ఠానమగు ఆత్మయందును ఇట్టి బూటకపు స్మృతి జ్ఞానరూపముల సంభవించి విశ్వసించుటయే అధ్యారోపము. అంతియ గాని ఒక తాడుపైన ఒక నిజమగు పామును పరుండబెట్టుట గాదు అధ్యారోపమునకు పదార్థము (mass) స్మృతిజ్ఞానమే. స్వస్థావస్థ యందును ఇదియే ప్రధానము.

మాయాస్వరూప జ్ఞానప్రాప్తికి ప్రయోజనములు

1. జీవేశ్వర జగత్తులను ప్రధాన తత్త్వములు మూటియందున సత్యవస్తువేది, మిథ్యారూపము తెచ్చి యని నిర్ధారించుట కుపకరించు ఒరిపిడి రాయి యీ మాయ.

2. విపర్లదృష్టి యన నెట్టెదో అందలి ప్రక్రియ ఎట్టిదో వివరింప నుపకరించు తత్త్వమీ మాయ. ఇది రెండు అంశలతో తెలియబడుచున్నది.

(i) శుద్ధసత్త్వగుణ ప్రకాశకమగు అంశ. ఇది ప్రకృతి సంబంధియే అగుట

వలన కారణోపాధిగ నుపకరించు అంశ. ఇది లేనియెడల ఈశానుడగు మన దేవునకు (our extra cosmic personal God) ఉనికి ప్రాప్తించి యుండెడిదే గాదు; సృష్టియు జరిగియుండెడిదే గాదు. (ii) రెండవ అంశ అవిద్య. సత్యవస్తు స్వరూపజ్ఞానము లేకుండుచే అవిద్య. ఇది రజస్తమస్సుల కలయికచే మలినమైన ప్రకృతియే. ఇది మలినమాయ యని వ్యవహరింపబడు తత్త్వము. దీనినే అజ్ఞానమనియు వ్యవహరింతురు. కనుక నిది సత్యవస్తు జ్ఞానపు అభావమే అజ్ఞానమని సూచించుచున్నది. కాని, నాకు స్ఫురించిన నిర్వచనమును దయతో పరిశీలించండి స్థూలముగ జెప్పుచున్నాను. రజస్తమస్సుల నబడు పదార్థముల నాశ్రయించి ఆధారము పొందియుండు అవరణ విక్షేపములను శక్తుల ప్రభావము, మానవుని అంతఃకరణమున ప్రసరించి దానిపై ప్రగాఢమగు ఒత్తిడి కలిగింప (Impact) దానివలన ప్రాప్తించు ప్రజ్ఞానాశము, బ్రాంతిజ్ఞానముల సమిష్టియే “అజ్ఞానము” అని నా నిర్వచనము.

శుద్ధసత్త్వప్రధానమగు యాయయందు ప్రతిబింబించిన చైతన్యమే ఈశానుడు లేక ఈశ్వరుడు. అంటే సర్వభూత నియామకుడును పాలకుడును అగు తత్త్వము లేక దేవుడు. మలినమాయయందు ప్రతిఫలించిన (అవిద్యాపచ్చిన్నులగు) కూటస్థ చైతన్యపు బింబములే జీవులుగ సృష్టికృతునాదు లగుచున్నారు.

“మాయ” అనునది క్రియాశీలియగు నొక తత్త్వమి— కానియడల అనగా దానికి ఎవ్విధమగు ఉనికియు లేనియడల :

1. చైతన్యతత్త్వమునందు స్థాయీభేదములగు పరబ్రహ్మ పరమేశ్వర ఈశ్వర జీవస్థాయిలుగాని విపర్యప్రక్రియలుగాని పరిగణనకు వచ్చియుండెడివి గావు

2. జీవేశ్వరజగత్తులని చెప్పబడు మూలతత్త్వములు సత్యములా మిథ్యామాత్రములా యను విచారణకు అవకాశముండేది గాదు.

3. బ్రహ్మతత్త్వము సగుణమా నిర్గుణమా? ఏకైకతత్త్వమా — జీవజగద్విశిష్టమా? జీవేశ్వర జగత్తులకు స్వతంత్ర ప్రతిపత్తి గలదా? యను చర్చలకు ఆత్మతత్త్వపు కైవల్యస్థాయి నిర్ధారణకును అవకాశముండెడిది గాదు.

ఆఖరుమాట : ప్రతిభాస యనగా — వ్యావహారికమున సత్యమగు ఉనికిగల వస్తువొకటి లేకున్నను — సంభావింపబడినట్టి వస్తువొకటి స్ఫూర్తి పలన దృగ్గోచరమగుట. దానినిచూచి ఆ వస్తువుయొక్క నిజరూపము అదియేనను విశ్వాసము పొందుటయు. ఇట్టి వస్తువుకున్న ఉనికిని “ప్రాతిభాసిక సత్యము” అని వ్యవహరింతుము. ఇదియే అధ్యాసకు పునాది. ఈ పునాదిపైననే శంకరాద్వైతమను పదము ప్రభవించినది. భవన నిర్మాణమున్ను వెలుగు చూచినది.

మాయ యను తత్త్వమే లేనియడల అధ్యాస, ప్రతిభాస యను పదములకుగాని మాయావాద ప్రతిపాదనకుగాని అద్వైతసిద్ధాంత సంసిద్ధికి గాని అవకాశ ముండెడిది గాదేమో! గ్రంథావలోకనము జేయ మాయ క్రియాశీలి యనియే తెలియుచున్నది. అదియొక తత్త్వము గానియడల క్రియాశీలి గాజాలదుగదా! ఆ ఘటనాఘటన పటియసియగు పరమేశ్వర శక్తియే మాయ యన నవకాశ ముండెడిదిగాదుగదా! కనుక దాని నొక భావపదార్థముగ పరిగణించుటే ప్రయోజనకరము.

తరువాత తార్కిక ప్రజ్ఞవల్లనో, వ్యాకరణ ప్రతిభవల్లనో, సంభాషణా చాతుర్యము వలననో, కల్పనాకౌశలము వలననో అట్టి తత్త్వము ఉన్నట్టి

దనియో లేనట్టిదనియో. అనిర్వచనీయమనియో గూఢాంధింప నవకాశము లున్నను మాయ నొక వ్యావహారిక సత్యముగ నంగీకరించనియడల ఈ విశ్వమునందలి ప్రవృత్తి కొక ప్రాతిపదికయే లభింపదని సంభావించును. ఈ సందర్భమున ఆజ్ఞాదనగు వా వివరణ నట్లుంచి, విజ్ఞులగువారి ప్రవచన ములకూడ మననముతో గ్రహించి మన్నించవలసియున్నది.

“If according to Sankara, Iswara is but Bramhan invested with Maya and Maya as the matrix of names and forms is to be construed in an ultimate reference, as the Sakti or power of Iswara, the determination of Locus or Modus existendi of Maya becomes a question of first rate philosophical importance.” (Study of Vedanta)

Says SAROJKUMAR DAS, M. A., (cal) Ph. D. (Lond).,
Prof. in Philosophy, Calcutta University,

For myself, I am lead to believe that Maya is essentially a form of energy credited with the dual function of Projecting the world appearance and of veiling the nature of the reality. ఇదీ, మాయ యను పదముపట్ల ఆసక్తియు, టిజ్ఞాసంఘ నాయందు రేకెత్తుటకు కారణము. శుద్ధమాయ కారణోపాధిగను, మలిపమాయ కార్యోపాధిగను వివేచింప విషయము లగుచున్నవి. మాయయొక్క యీ రెండు రూపముల పరిజ్ఞానమును పొందనివారికి సత్య వస్తు సందర్భము ప్రాప్తించదు, కై వల్యము సిద్ధించదు. బ్రహ్మమునకు సహజమగు స్వరూపలక్షణములను, ఆయనకు మన మారోపించు తటస్థ లక్షణములను అవగాహనకు దెచ్చుకుని, మనన నిధిధ్యాసములతో, అను

భూతికి దెచ్చుకొనగలమేమోగాని, మాయయొక్క బాపరూపమునైనను అవగాహనకు దెచ్చుకొనుటకై సులభముగాదనియే తెలియుచున్నది.

కనుకనే తత్త్వసాధనయందు జీవేశ్వర జగత్తత్త్వముల విచారణకన్న మాయాతత్త్వ విచారణయే మిన్నయని అనిపించుచున్నది ఇది నాలుగవ ప్రముఖతత్త్వముగ సంభావించి నిర్ధారించుటయే నాకు లక్ష్యము. జగత్కారణ మగు (that which projects the Jagat) ఈ పరమాత్మశక్తి ఇట్టి దని నిర్ణయింపజాలకనే ఇది అనిర్వచనీయ మన్నారు వేదాస్తులు. ఇది ఆసంభావ్యమనుచున్నారు అనుభూతులు. నా దృష్టియందు దీని యొక బాపపదార్థమే. జడమగు మనస్సున కందదు. అంతర్ముఖమైన మనస్సు నిర్విశేషమై, సిద్ధిజ సమాజస్థితి సిద్ధించుకొన్నప్పుడు అది స్వీయశక్తియే యగును. అది ఆత్మకు భిన్నముగాదు. చంద్ర చంద్రికల సంబంధముతో విలసిల్లు అవిభాజ్య మిధున తత్త్వమే (the indivisible spouse) అర్థనారీశ్వరతత్త్వమే యగును.

తత్త్వసారము : ఇంతవరకు సగుణప్రపంచ దృష్టి. దీని నధిగమించిన- జీవులూ ఉండరు, జగత్తులేదు, ఈశానుడగు ఈశ్వరుడు ఉండడు, ఆ మాయయు మాయమే యగును. అది నిర్గుణస్థాయి, కారణస్థాయి, కేవల స్థాయి. ఇదియే ఆత్మతత్త్వము. ఇది ఏకైకము, కేవలము.

ఒక ఉపాధి (శరీరము) యున్నదనుకోండి. దీని నొక కుండతో పోల్చినయడల దీనియందుండెడు చైతన్యమే ప్రత్యేకాత్మ. దీనినే ఘటాకాశముతో సరిపోల్చి బోధింతురు వేదాస్తులు. అన్ని శరీరములయందలి యుండు చైతన్యమును గమనించిన ఆ సమష్టిని పరమాత్మ యందురు. ఈ స్థాయిని అతిక్రమించిన పర్యవసించునది పరబ్రహ్మయే. అదియే ఆత్మయను పదముచే సూచింపబడు శుద్ధతత్త్వము, అనగా నిర్గుణతత్త్వము ఆత్మతత్త్వ

మనుభూతికి వచ్చిన— సూచించేవాడుగాని, గ్రహించేవాడుగాని ఉండనే ఉండడు. అదియే సాక్షాత్కారమను పదమునకు భావము లేక సాయుజ్యము. ఇది ఆద్వైతభావ సాధకులకు మాత్రమే సిద్ధించును. అన్యులకు సాలోక్య, సారూప్య, సామీప్యాది స్థాయిలు మాత్రమే మోక్షసిద్ధిగ సంభావింపబడుచున్నవి.

కాగా, నాదలిందు కళాత్మక మీ జగత్తత్త్వమని సాంఖ్యులు చెప్పిన 24 తత్త్వములకు మరికొన్నిటినిజేర్చి 36 తత్త్వముల సంపుటి యీ మాయా తత్త్వమనిరి శాక్తేయులు. శివునికన్న శక్తియే మున్నయని ఆ శివశక్తిని మూర్తిమంతముజేసి “మాయాదేవి” యను అభిధేయముతో సభక్తికముగ సంకీర్తించుచున్నారు భక్తులు. ఉపాసించి తరించుచున్నారు పీఠాధిపతులును. కనుక భౌతికముగ 36 తత్త్వములతో పారమార్థికముగ శివశక్తిరూపముతో శోభిల్లుచున్న ఈమాయ ఒక భావపదాత్మమేగాని ఊహగానము గాదని అంగీకరింపవలసి యున్నది.

శాస్త్రదృష్టికి— తమోగుణలక్షణమగు ఆవరణశక్తియు, రజోగుణలక్షణమగు విక్షేపశక్తులతో గూడినట్టిదే ఈ మలినమాయ. ఆవరణమనగా సహజమగు స్వరూపలక్షణములు చక్కగా మనసున హత్తుకొనకుండ మందగింపజేయుట. విక్షేపమన— మోహమును (భ్రాంతిజ్ఞానమును కలిగించి, ఉన్నవస్తువు ఒకటియైయుండ, అది మరొక రూపమున భాసమానమగునట్లుజేయుట) కలిగించుట.

N B. :- ఇట్టి భ్రాంతిజ్ఞాన సంజనిత దృశ్యస్పృశ్చి ఒకప్పుడు ఆత్మాశ్రయములై ప్రకటింపబడవచ్చును. (Subjective) అనగా సాక్షి

వివర్తముచే ప్రాప్తించవచ్చును. మరొకప్పుడు వస్త్రాశ్రయ పూర్వకముగ (objective) సంభవముగా వచ్చును. దీనిని ప్రమాతృ వివర్త ప్రక్రియ అందురు.

ఈ చర్చకు గ్రాహ్యంశము : ఆవరణ విక్షేపములు లక్షణము లనబడును; లక్షణములు సర్వదా వస్త్రాశ్రయములై నందున, ఇవి రజస్తమస్సు లను పదార్థముల నాశ్రయించి ఆధారము జేసికొని యుంటవలన— అవి వస్తులక్షణము లనియు (properties of matter) నిర్ధారించవచ్చును. ఈ ప్రాతిపదికతో అజ్ఞానమునకు నేనిచ్చు నిర్వచనమును పరిశీలించండి. "రజస్తమోగుణము లనబడు పదార్థములు తమ గుణప్రభావపు పత్తిడిని (impact) మానవుని బుద్ధితత్త్వముపై ప్రసరించి ప్రభావితముజేయ ఉద్యుద్ధమగు భావరూపములే అజ్ఞానమును తాత్పర్యము గలుగుచున్నది."

మాయ : పరబ్రహ్మ ప్రతిబింబయుక్తమై ప్రపంచముగ ఆవిష్కరణ బొందిన ఒక తత్త్వమే— అనగా నామరూపములకు బీజమునందలి అంకురమువంటి తత్త్వమే !

శ్లో॥ "బీజస్యాం తరివాఙ్మలోజగదిదంపాఞ్నిర్వికల్పం పున
ర్మాయాకల్పిత దేశకాల కలనావై చిత్రచిత్రీకృతం
మాయావీవ విజృంభయత్యపి మహాయోగీ వయః

స్వేచ్ఛయా తస్మైశ్రీ ॥ —(శ్రీ ద. మూర్తి స్తోత్రము)

సాక్షాత్తు భగవత్పాదులగు శంకరుని యీ శ్లోకభావమును మననముతో నవగాహనకు దెచ్చుకొనక— చెట్టుముందా విత్తుముందా ? యను చర్చతో సతమతమగువారికి హృదయగ్రంథి విడిపోవదు. చెట్టు, విత్తు రెండును ఒకే

బీజశక్తియొక్క రూపములేయను సత్యము తెలియబడదు. శక్తి శక్తిమంతులకు గల అవినాభావసంబంధ మవగాహనకు రాదు. నామరూపములుగ ఆవిష్కరణబొందు తత్త్వము మాయయే. ఈ ఆవిష్కరణకు పూర్వరూప స్థితియందు పరిణామము పొందునదియు మాయయేగాని ఈశ్వరుడుగాదు అని మనకు తెలుప నుపకరించునది ఈ మాయయే. ద్వైత విశిష్టాద్వైతములయందు పేర్కొనబడలేదీ మాయావాదము. అద్వైత ప్రతిష్ఠాపనకు ఆధారము ఈ మాయావాదమే.

మాయకు నిర్వచనములు :

తమతమ జీవధర్మముల కనుగుణముగ వివరింపబడిన ఈక్రింది నిర్వచనముల పరిశీలించి మాయాతత్త్వమును గ్రహింతము.

i. కూటో వంచనో మాయా

ii. యా-మా- సామాయా

iii. ఆవరణ విక్షేపసహిత అనాద్య నిర్వచనీయ భావరూపాజ్ఞానము మాయ.

iv. అఘటనాఘటన పటియసీ పారమేశ్వరశక్తిరేవ మాయా.

i. కూటమన అసత్యము ఉ॥ కూటసాక్ష్యము. మాయకు మోసము వంచన యనియే సామాన్యముగ జెప్పబడు అర్థము. తత్త్వశాస్త్రమున దీని నన్వయించుటకు అనుచగునాయని విచారించవలసి యున్నది. కొందరు తత్త్వబోధకులు మాయను ఐంద్రజాలికుని క్రియాకౌశలముతో బోల్చి మాయయు ఆట్టిదేనని అనగా మోసముతోగూడినదని అభివర్ణింతురు.

ప్రకృతము ప్రవాచకుడను నేను గనుక నా భావప్రసరణరీతినిగూడ స్పష్టము జేయుట నా విధియైయున్నది.

నిఘంటువునందు ఒకే పదమునకు అర్థములు భిన్నభావములతో దెలుపబడియుండుట మన యనుభవమే. ఉ॥ మాత్ర : i. మందుగోలి ii. పరిమాణము - పెసరబద్ధంత - కందిగింజంత అనుట iii, నేత్రశోత్ర జిహ్వాది ఇంద్రియములు, 'మాత్రా స్పర్శాస్తు కౌంతేయ' అను గీతాశ్లోక పాదమునందు మాత్ర ఇంద్రియములకే అన్వయము నిచ్చును. iv. పద చేదమునందు ఇది ఒక శబ్దభాగమునకు మాత్రమే అన్వయించును. ఓం = అ-ఉ-మ-ఇవి syllabbs. పై జెప్పిన నిర్వచనములలో సందర్భము ననుసరించియే మాయకు సరియగు అన్వయమునిచ్చు నిర్వచనమునే మనము ఎంచి జౌచిత్యానుసారము సామరస్యముతో సమన్వయము జేసికొనవలయును.

ఇప్పుడు కూటోపంచనోమాయా అను నిర్వచనమునందు ఇంద్ర జాలకుని మాయాకౌశలమును ఎంచుకొనుటతో సామరస్యము సమకూరదు. వీవున— ఒక ఉపాదాన పదార్థముండి, దానిని రూపొందించుటకు వలయు నిమిత్తకారణమగు తెలివియుండి జీవుల కర్మఫలానుభవమున కుద్దిష్టమైన కార్యకారణ భావముతో జరుగు సృష్టికార్యమును, వినోదమునకై సంకల్పించిన నొక క్రియతో పోల్చిచూపి, కుక్షింభరుడైన గారడీవాని మామిడి మొక్క- సృష్టి ఉదాహరణతో బోధించుటచేతనే తత్త్వశాస్త్ర మపహాస్యము పాలై హేతువాదదీతులకు ఊతము నిచ్చుచున్నది. ఐనను శ్రోతలు విశ్వ సించుచునే యున్నారుగదా ! భక్తకోటియందు బహుసంఖ్యాకులు అంగీకరించుచున్న అసభ్యభావము లింకనూ ఎన్నియో గలవు. మచ్చుకు నీవును

నేను పుట్టియేయుండలేదు అను బోధ యొకటి. ఇదియే అజాతవాద సిద్ధాంత సూక్తి.

మాయకు మోసమును అర్థమును వర్తింపజేసినయడల వేదాంతము నొక శాస్త్రముగ పరిగణించి గురుదేవుల నాశ్రయింప నవసరములేదనియే నా విశ్వాసము. మాయను మాపివేయుటకు భౌతికశాస్త్ర పరిజ్ఞానమే సహకారి కాగలదు. కనుకట్టును విప్పుటకు వేదాంతవిచారణ మెందుకు? ఇట్టి అపార్థముల నిచ్చు విమర్శలను, పవిత్రమగు, నిగూఢమగు మాయావాదమునకు సంబంధింపజేయుటొక అపచారమే యగును. కనుక మాయయన మోసమో, వంచనయో, గారడీయో గాదు. అది మోక్షదాయకమగు నొక తత్త్వమే-ముక్తి మార్గమున కొక ద్వారమే. జ్ఞానసిద్ధి గలిగిన మాయ నశించునందుగుగాని ఈమాయ కృతయుగంనుంచి ఈనాటివరకును క్రియాశీలిగ ప్రవృత్తి పొందుచునే యున్నది. ముందుతరముంవారికినీ అది అంతే. జ్ఞానము సిద్ధించినవానికి మాత్రమే మాయ నశించును. అన్యులకు అనగా పండితులకు శాస్త్రజ్ఞానమువలన నశించునది మాయాస్వరూపముగాదు; మాయయొక్క కార్యమగు అజ్ఞానమని గుర్తుంచుకొను టవసరము. పై విచారణవలన మాయ యొక తత్త్వమేనని ఆదిదేవుని సహధర్మచారిణి యని, దేవుడున్నంత వరకు మాయయు యుండుననియే విశ్వసించవలయును.

1. యామా|సామాయా|యా = ఏది, మా = లేదో, సామాయా = అదియే మాయయని భావము, అసలు లేనిదానికి నిర్వచమెందుకని శంక. ఇందొక సూక్ష్మమున్నది. అంతే- ఏది వాస్తవమున లేదో అట్టిదాని కొక కాల्పనిక ఉనికి చూపుటయే మాయాకార్యము. జ్ఞానమువలన నీకాల్పనిక ఉనికి నశించును విగాని మాయయను తత్త్వము నశించదు. ఇందుకు అనాది

సిద్ధమైయున్న ఉదాహరణ రజ్జుసర్పమే. ఈ రజ్జువుపై నిజమగు సర్పజ్ఞానమును గలిగించుటయే ఆధ్యారోప మనబడు మాయాకార్యము. జ్ఞానముచే ఈ కార్యము నశించి రజ్జుజ్ఞానము కలుగునుగాని కారణమగు మాయ సశించదని గుర్తుంచుకొనవలసి యున్నది.

'మా' కు మరియొక అర్థము లక్ష్మీయని చెప్పుచున్నారు. అంటే ఆత్మతత్వమును స్త్రీరూపమున భావించి, ఆదేవి బ్రహ్మతత్వమువందు “పరమంబై సుషమానిధానమగు నా బ్రహ్మంబులో బ్రహ్మయై, పరదశ్రీహరియందు శ్రీ యగుచు సర్వప్రాభవాధారియై” అను పద్యభాగము దెలుపునట్లు సగుణబ్రహ్మకును ఆయన శక్తియగు బ్రాహ్మ యనబడు మాయకును అవిభాజ్య దాంపత్యభావము నన్వయించి (అర్థనారీశ్వరభావము) బోధించుటయే ఇందలి తాత్పర్యము. అనగా సగుణస్థాయీయందు శక్తి శక్తి మఃతులకుగల అనన్య అవినాభావ బోధక మీ “లక్ష్మి” (మా) యని తాత్పర్యము.

3. “ఆవరణ విక్షేపసహిత అనాద్య నిర్వచనీయ భావరూపాఽజ్ఞానము మాయ”. ఆవరణ = మూసియుంచుట, కప్పియుంచుట, ప్రజ్ఞాహీనము జేయుట. విక్షేపము = రూపురేఖలను అన్యవిధానములతో భాసింపజేయుట లేదా — అనంత స్వరూపమును పరిచ్ఛిన్నముగ ప్రదర్శించుట
Showing the infinite as finite bodies; individuation;
Distortion of Surface appearance.

ఆవరణ విక్షేపములు మలినమాయకు లక్షణములు. ఇవి వస్త్రాశ్రయములు (objective aspects). ఇవి తమస్సు రజస్సు అను పదార్థముల నాశ్రయముగ జేసికొని యుండుటనట్ల వీటిని వస్తులక్షణములు (properties

of matter) గ సంభావింపవలయును. కనుక రజస్తమోగుణ ప్రభావపు వత్తిడులు (impacts) మానవుని బుద్ధి తత్త్వముపై కల్పించు మతిన భావముల ప్రభావమే అజ్ఞానమని- అనిర్వచనీయ మనబడు అజ్ఞానమునకు నా నిర్వచనము. Nescience is the effect of the impact of Rajas and Tamas on the human intellect.

తాత్పర్యమేమన— మాయ తనయందలి సత్త్వగుణ ప్రభావముచే పరబ్రహ్మను ప్రతిబింబించుతుంది. ఈ భావము విషయమున ఒక శంక కలుగుచున్నది. ఏమన— అసలు బింబరూపమేలేని అనంత తత్త్వమునకు ప్రతిబింబ మెట్లుపపన్న మని. అనంతాకాశమునందలి ఘటాకాశమువలె ఆ దేశమునకు ఆ కాలమునకు మాత్రమే పరిమితమైనందున బింబ భావమున కుపపత్తి కలిగినది. ఇది పరిచ్ఛిన్నభావము (Individuation) ఇది వ్యావహారికమున బోధనాసౌకర్యమునకు చర్చింపజేయనగు వాక్యము మాత్రమే. తాత్త్విక జ్ఞానము పొందినవానికి— కుండలోని ఆకాశము బింబ ప్రాయముగ నున్నను, కుండ అనంతాకాశమునందే అంతర్గతమైయున్నదను ఎరుక గలిగితే ఈ ప్రతిబింబభావము సమర్థింపబడుతుంది. ఇట్టి ప్రతిబింబ

యుక్తమై జగద్రూపముగ ఆవిష్కరణబొందిన ఒక తత్త్వమే ఈ మాయ

ఇందుకు పూర్వరూపమగు పరిణామ ప్రక్రియ మాయకేగాని ఈశ్వరునకు గాదను సత్యమును ఆరూఢముగ దెలుపుచున్నది మాయావాదమే. అసగా

the ever changing and the never changing principles అగు తత్త్వములను దెలుపు సగుణ స్థాయీతారక తత్త్వమే మాయ. ఇది

అనాదికాలమునుండియు తన యునిజిని ప్రస్ఫుటించుచు అవిద్యయను మూలా జ్ఞానముతో గూడినట్టిదియు, స్వరూప మిట్టిదని నిర్ణయింప ననవు గానట్టిదియు,

భావరూపమాత్ర మైనట్టి అజ్ఞానమే ఈ మాయ యనియు మూడవ నిర్వచన తాత్పర్యము అందుచే స్థూలముగనైన నిర్వచింప ననువగు నొక తత్త్వ మీ మాయ.

“నూ” యన నొక కౌలతలేక పరిణామమును (unit of measurement) దెలుపు సంకేతము. ఆనంతమగు బ్రహ్మమునందు పరిచ్ఛిన్న దృక్పథములు, వ్యక్తికి పరిమితములగు భావములును సంభావితము లగుట. కనుక పరిచ్ఛిన్నభావముల నపవదించి ఆనంత భావసిద్ధిని పొందుటకు ప్రధాన సాధనము మాయను అవగాహనకు దెచ్చుకుని దానినుండి విముక్తి పొందుటయే యని “ఇష్టసిద్ధి” యను గ్రంథమునందలి బోధ. మాయ యన లేనిదని గాదు తాత్పర్యము. సత్పదార్థమునం దసత్పదార్థ భావస్ఫోరక శక్తియే మాయ. జ్ఞానసిద్ధి గలుగువఱకు, జ్ఞానేశ్వర భేదభావము పోవునంత వరకు మాయ నశించదు. జ్ఞానసిద్ధి లభించినవారికి మాత్రమే మాయయు మాయాకార్యములును నశించును. విద్వాంసులకు మాయాకార్యములు అవగాహనకు వచ్చునుగాని, మాయకు లయప్రాప్తి లభించదు.

4. “అఘటనాఘటన పారమేశ్వరశక్తి రేవమాయా” అని అనునది వ్యాసపుత్రుడగు శ్రీ శుకుని నిర్వచనము. తాత్పర్యమేమన— చిత్తశక్తియై యుండియు జడశక్తిగ ఆవిర్భవింప సమర్థమైన శక్తియే మాయ యని. సాక్షాత్తు పరమేశ్వరశక్తియే గనుక ఆయన కది భిన్నమై యుండజాలదు. ఆయన స్వరూపాంశయే గావలయును. అట్టి దివ్యశక్తి యొక తత్త్వముగాక గారడీవాని కనుకట్టు కర్మవంటిదగునా? విజ్ఞులు వివేచింతురుగాక! పరమందై సుషమానిధానమగు తత్త్వము బ్రహ్మఁబులో బ్రహ్మిగాక, ఒక తత్త్వము గాక మరేమగును? మాయ దేవీ విజయతే తరామ్!

సృష్టి నిత్యసత్యముగానిదై నను— దృశ్యసత్యముగదై నను నున్నది గదా ! అని విచారించినయడల గీత అ. 4 శ్లో. 6 న లభించు వెలుగున చక్కగా గ్రహింప నవకాశమున్నది, కేవలం అచలమగు తత్త్వమునుండి ఈసృష్టి ఎట్లు సంభవమైనదని ఒక శంకయు కలుగును. అది యెట్లైన—

శ్లో॥ అజోఽపినన్ అవ్యయాత్మా । భూతానామీశ్వరోపినన్ ।

ప్రకృతిస్వామధిష్ఠాయ సంభవామ్యాత్మ మాయయా ॥ (4-6)

భావము : ఓ విజయుడా ! నేను అజుడను. అనగా ఎప్పుడో ఒకప్పుడు పుట్టినవాడనుకాను. అవ్యయుడను = నాశము గలవాడనూగాను. సర్వప్రాణులకును నియామకుడను. ఐనను నా స్వరూపమునందొక అంశ యగు మాయాశక్తివలన పాంచభౌతికమగు ఈ సర్వసృష్టిరూపముతో ఆగిర్భవించి ఈశ్వరజీవజడములనెడు మూడు తత్త్వముల ఆకారములతో విలసిల్లెదను. కనుక ఈసృష్టి నా మాయావిలాస మనియు, జీవకోటిని నేను మోసముజేయుట గాదనియును తెలియజెనెను— “మాయాంతు ప్రకృతిం విద్ధి । మాయానంతు మహేశ్వరం” అను వాక్యార్థమును పరిశీలించి అవగాహన జేసికొనిన— ఇది నా మాయాశక్తియొక్క పరిణామముచే ఆవిర్భావమైనట్టి ప్రకృతిగనుక నా స్వరూపమునందు ఎట్టి మార్పున్ను జరుగదను సత్యమును అవగాహన జేసికొనుము. భౌతికశాస్త్రములందును పదార్థము-శక్తి అను రెండు అవస్థలు గలవు. (State of Physical Energy and solid matter) దీనిని గ్రహించినవారికి పారమార్థికశక్తి (Spiritual Energy) పదార్థములుగ నెట్లు పరిణతి పొందునో అవగాహన కాగలదు. కనుకనే విపర్యప్రక్రియకు పూర్వము పరిణామప్రక్రియయు

శాస్త్రసమ్మతముగ జోధింపబడుచున్నది. కనుక మాయ యనునది తన సహజస్థితియందు పరమేశ్వరుని పరాశక్తియనియు అదియే వివర్తమువలన చిచ్ఛక్తి జడశక్తి రూపములుగ పరిణతినొంది సృష్టికార్యమునకు ఉపాదాన మగుచున్నదనియు అందుచే అది త్రిగుణ సామ్యావస్థయగు మూలప్రకృతి యనియు ఈ సామ్యావస్థకు భంగము వాటిల్లినయడల అది సత్త్వరజస్తమోగుణములతో గూడియుండు పదార్థమగుననియు పర్యవసించు చున్నది. ఇట్టి మాయాపరిణామమునకే మిథ్యాపరిణామము, వివర్తపరిణామము విలాస పరిణామ మను పేర్లున్న ప్రసక్తమగుచున్నవి. ఈ విధముగ ఆవగాహన పొందినవారికి, ముఖ్యముగ వైజ్ఞానిక చిత్తవృత్తిగలవారికి (To the Scientific minded persons) ఏ కర్తృత్వము అంటగట్ట ననువుగాని ఆదితత్వమైన శుద్ధ బుద్ధ ముక్త చైతన్యమునుండి కార్యము ప్రభవించుటకు పలయు శక్తి, ఆశక్తినుండి పదార్థ ముద్బుద్ధమగు విధానము, దానిని పరిణమింపజేయు నిమిత్తకారణమగు తెలివి, ఈ ప్రక్రియలతో సంభవమగు సృష్టి అనగా నిమిత్తోపాదానకారణముల స్వరూప స్వభావములు జోధపడి ఆ రెండును బ్రహ్మయేననుజ్ఞానపరాకాష్ఠపూర్వక అనుభూతిచే 'జగద్బ్రహ్మ' యను భావము ఆరూఢమైనప్పుడు మాత్రమే అద్వయమైన ఆత్మతత్వము నుండి విశ్వాకారమైన ఈ ద్వైతము ఎంతగా సంభవమైనను— ఆ మూల తత్వమునందు మాత్రము అద్వైతభావమునకు హాని కలుగదను సత్యము విశ్వసనీయము కాజాలదు. అప్పుడుగాని అచలమగు సంవిత్- లేక ప్రజ్ఞా నము లేక పరంజ్యోతి అను పర్యాయపదములచే పరిభాషింపబడు పరబ్రహ్మ తత్వానుభూతి ప్రాప్తించదు. ఇందుచే మాయాశక్తియొక్క పరిశీలన ఆత్మతత్వ వివేకము పూర్తియగుటకు ఆవశ్యకమై యున్నది.

ఆత్మతత్త్వ మొక్కటియే సర్వసృష్టికిని వలయు విపర్తమునకు
అధిష్ఠానమని తెలుపు బోధయే మాయావాదమని సుగ్రాహ్యమగుచున్నది.
ఇట్టి మాయావాదమును గీత ఇంకను బలపరుచుచున్నది.

శ్లో॥ త్రిభిర్గుణమయైర్భాయై । రేభిసర్వమిదం జగత్ ।

మోహితం నాభిజానాతి । మామేభ్యః పరమవ్యయమ్ ॥

(అ. 7 లో 13)

శ్లో॥ దైవీహ్యేషా గుణమయీ మమమాయా మరత్యయా

మామేవయే ప్రపద్యంతే మాయామేకా తరంతితే ॥ (7-14)

భావములు : 13. విజయుడా ! సాత్విక, రాజస, తామసము లను
మూడు భావములవల్ల రాగ ద్వేష మోహములు ప్రాప్తించి ఈ జగత్తునందు
వ్యామోహాలు కలుగుచున్నవి. పరాప్రకృతి సంయోగముచే రజ్జుసర్పములట్లు
దృశ్యమానమగు సకల భూతభావములును శబ్దాది విషయములచే రాగద్వేష
పూరితులై నన్ను నా పారమార్థిక స్వరూపమున జూడజాలకున్నారు —
అంటే, తమ స్వస్వరూపభావమును పొందజాలకున్నారు.

14. పరాఽపరరూపములతోను త్రిగుణములతోను కూడియుండి
యున్నదగు మాయాశక్తి ఈశ్వరసంబంధమైనది గనుక దాని నతిక్ర
మించుట కష్టము. మాం ఏవ అనగా (ఎవరైతే సర్వ జీవ ధర్మములను
విడచి) కేవల స్వరూపుడనగు నన్నే పొందుచున్నారో వారే మాయవలన
కలుగు అజ్ఞానమును దాటు సమర్థులగుచున్నారు. అంటే సర్వజీవ ధర్మము
లను వదలి ఆత్మధర్మముల నెవరు పొందుదురో (మమసాధర్మ్యమాగతః)
వారే ఈ మాయను దాటగలరు.

కార్యబ్రహ్మస్థాయీయం దీమాయ అర్థనారీశ్వరి. బ్రహ్మమునందు బ్రహ్మి; శ్రీహరియందు శ్రీయయి సర్వప్రాభవాధార యగును. ఇది ప్రస్తానములు మూటియందును పేర్కొనబడుచునే యున్నది. ఇనను శ్రీదక్షిణామూర్తి స్తోత్రమునందు సంకలనముజేసి ఒకేచోట ప్రతిష్ఠింపబడినందున ఆ భావములు సుబోధకములై యున్నవి. అందు జ్ఞానాష్టక మనబడు శ్లోకములయందు రెండు మూటిని అవగాహన జేసికొందము.

శ్లో॥ విశ్వంధర్పణ దృశ్యమాన నగరీతుల్యం నిజాంతర్గతం
పశ్యన్మాత్మని మాయయా బహిర్యోర్భూతం యథానిద్రయా ।
యస్సాత్మాత్కురుతే ప్రబోధసమయే స్వాత్మానమేవాద్వయం
తస్మై శ్రీ గురుమూర్తయే నమయిదం శ్రీ దక్షిణామూర్తయే ॥

ఈ శ్లోకమున నిజాంతర్గతం అనుమాట ప్రధానమైనది— ఏమన చరాచర ప్రపంచమంతయు ఒక అద్దముతో ప్రతిబింబించు నగరము, ఆ అద్దమునందే అంతర్గతమైయున్నట్లు కనిపించుతీరున, జీవేశ్వర జగత్తు అనబడు అధ్యారోపిత తత్త్వములు మూడును నిజాంతర్గతములు అనగా ఆ సర్వాత్మతత్త్వమునందే అంతర్గతమై యుండియు— ఆత్మకు బాహ్యమునందున్నట్లే స్ఫురించును. ఇందుకు దృష్టాంతముగ స్వప్నము ప్రసక్తమగుచున్నది. స్వప్నమునందలి దృశ్యములు స్వప్నద్రష్ట మెదడునందే ప్రభవించుచున్నను, ఆ దృశ్యములు, అతడెక్కడి విమానములు, ఆతనికి బాహ్యమున నున్నట్లే గోచరించుచున్నవిగదా ! అట్లే— (యథానిద్రయా) సర్వచరాచర జగత్తున్న సర్వవ్యాపియైయున్న ఆత్మయందే అంతర్గతముగ నుండియు మాయాశక్తి ప్రభావమువలన తనకంటె వెలుపలనున్నట్లే తెలియబడుచున్నది. మరియు “స్వాత్మానమేవాద్వయం” అను బోధ జీవత తత్త్వము

ప్రభాంతిజ్ఞానమువలన అజ్ఞాన భూమికయందు ప్రమాతగ తెలియబడుచున్నను జ్ఞానభూమికయందు తానే శుద్ధచైతన్యతత్త్వముగ అనగా ఆ సర్వాత్మ తత్త్వము తానే యని అనుభూతి పొందును. ఈ అనుభూతి ప్రాప్తించుటకు ఈ మాయాతత్త్వవివేకము పొందుటావశ్యకము. ఇందుకు గీత 7-13-14 అధ్యాయములు సహకారులు కాగలవు. మరొక శ్లోకభావమును గ్రహింప యత్నింతము.

శ్లో॥ బీజస్యాంతరివాంజ్కురో జగదిదం ప్రాజ్ఞిర్వికల్పం

పునర్మయా కల్పిత దేశకాల కలనావైచిత్ర్యచిత్రీకృతం ।

మాయావీన విజృంభయత్యపి మహాయోగీవయః స్వేచ్ఛయా ॥

—తస్మైశ్రీ

భావము : ఒక గింజయందు కారణరూపముననున్న మొలక పర్వాది పరిస్థితుల ప్రభావముచే కార్యరూపములగు కాండము, శాఖలు, పత్రపుష్పములుగ పరిణమించి పుష్పించి ఫలించి ఆ ఫలములయందలి కారణరూపమును బీజములందు ప్రస్ఫుటించుటను పరిశీలింప, స్థూలమగు కార్యములు (పస్త్రువులు) సమస్తము సూక్ష్మమునుండియే రూపొందునని తెలియుచున్నది.

“మట్టి” అను పదము ఆచెట్టు ఆకులకు, కొమ్మలకు, కాయలకు, ఊడలకు— ఆ చెట్టురందలి సర్వమునకును వర్తించునట్లు, ఎట్టి కార్యమున కైనను సూక్ష్మరూపాంశయే ఆధారమని, ఆ సూక్ష్మరూపమే ఆత్మయని మట్టిఆకు, మట్టికాయ, మట్టివూడ అను మాటలవలన తెలియుచున్నది. ఇందు “మట్టి” కారణాంశయు ఆకులు, కాయలు, ఊడలు కార్యములనియు తాత్పర్యము. “మట్టి” అనేది మార్పులేని ఆత్మతత్త్వమువంటిదికాగా,

అకులు కాయలు మున్నగునవి మాయాశక్తి పరిణమింప ప్రాప్తించినవనియే గ్రహ్యంశము. ఇదియే కార్యకారణభావము. కనుక కార్యకారణములకు భేదములేదు. తత్త్వికముగనున్న స్థితి అనన్యత్వమే. ఈ అనన్యత్వమే ఆత్మతత్త్వానుభూతి.

తత్త్వసారమేమన— ఈ ప్రపంచము పంచీకరణ ప్రక్రియచే ప్రభ వించుటకుముందు భోక్త-భోగ్యములవంటి భావరహితమును, నిర్వికల్పమును అయిన సన్మాత్రముగ నుండెను. అనగా ఆత్మతత్త్వమే అయియుండెను; సద్రూపమున ఏకైకమై, కేవలమైయుండెను. అదియే కారణరూపము. కానీ ఈశ్వరాధిష్టితమగు మాయచే కల్పింపబడిన దేశకాలములచే వివిధ శామరూపములుగ విభక్తమై సృష్టి జరిగెను కనుక ఈ మాయాతత్త్వము నకు ఆధారమైనదే ఆత్మతత్త్వము. సన్మాత్రమన అసత్పదార్థ సంబంధము లేని కేవల సత్పదార్థమగు బ్రహ్మము మాత్రమేనని భావము. Where ever there is an external material process, it is but one side or aspect of the real Subtle Process.... the Arman- Thinking Substance and extending substance or one and the same. (Spinoza)

ఆత్మతత్త్వ విషయకమగు భావములు వేదాంతమునకు సంబంధించినవై యున్నను యోగ. అ. 4. న 12-13 సూత్రములున్న ప్రకృతిని పరిగణించి ఎట్లు ఆలంబనము నివ్వనగునో తెలుపుచున్నవి.

“అతీతా నాగతామ్ స్వరూపతోఽస్యధ్వభేదా ధర్మాణామ్” 12.

“తేవ్యక్తసూక్ష్మాగుణాత్మానః” 13.

అతీతం = వినాశము పొందనిది.

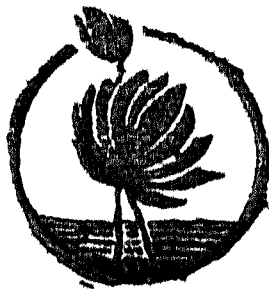
అనాగతం = భవిష్యత్తునందు వ్యక్తమగునది.

ధర్మములు = వాసనలు = instincts

వాసనలు స్వరూపనాశము నందవు. వాటియంచు ఆతీతత్త్వము కలుగుచుంటయే వాటికి నాశన మనబడును. అనగా నిజమునకు నాశనము లేకపోయినను వ్యవహారమున ఉన్నట్లేయుండి ఆదృశ్యమగుట, మరియు భవిష్యత్తున రూపొంది దృశ్యమానమగుటయు.

వ్యక్తసూక్ష్మాః = వర్తమానమందు వ్యక్తమగుచున్నట్లేయు ఆతీతానాగతములు సూక్ష్మములు.

అహంకారము మున్నగు ప్రకృతికార్యములన్నియు త్రిగుణస్వరూపములే. ప్రకృతి సంబంధములగు సత్త్వరజస్తమోగుణములు పరిణామ నిత్యములు. వాటి వికారములైన సర్వభావపదార్థములన్ని ప్రకృతికి ఆభిన్నములే అంటే ప్రకృతికి సంబంధించినవే అయినందున నిత్యములే అయినప్పటికిని పరిణామసత్యములేగాని, స్వరూపనిత్యములు గావు. ప్రత్యేక గాత్ర ఆనబడు కూటస్థుడుమాత్రము మార్పుల బొందని ఆత్మడు. ఈతడు త్రికాలములయందును మార్పుల బొందడు. ఈతడే సర్వాల్మయగు పరమాత్మ. ఇదియే ఆత్మతత్త్వ స్వరూపము.

— గీతాబోధ - ఆత్మతత్త్వము —

ఆత్మతత్త్వ వివేక సముపార్జనకు ఇంతవరకు

- i. అవస్థాత్రయమును ప్రాతిపదిక తీసుకొనియు
- ii. ఉపనిషద్వాణి ప్రవచనముల గ్రహించియు
- iii. ప్రత్యభిజ్ఞా దర్శనమునందలి శివాద్వైతమును
- iv. మాయావాద పరిశీలనవల్లను ప్రయోజనము పొందితిమి.

ఇక ఆత్మతత్త్వమును ప్రస్థానములలో ప్రసిద్ధమైన భగవద్గీత ఎట్లు బోధించునో గ్రహింతము. గీతయందలి బోధను అవగాహనతో నేర్చుటకు ముందొక ధర్మసూక్ష్మమును గమనించి గుర్తుంచుకొనుట అవశ్యకము. ఏమన— అర్జునునకు కలిగిన విషాదము అను దోషము మనస్సుకు సంబంధించినట్టిదని మన సామాన్యజ్ఞానమున కందు విషయము. అందుచే

శ్లో॥ కైఙ్కం మాస్మగః పార్థనైతత్త్వ య్యుపపద్యతే ।

షుద్రం హృదయదౌర్బల్యం త్యక్త్వోత్తిష్ఠ పరంతపా॥ (ఆ2. శ్లో.3)

అను శ్లోకభావము ఏమన— నపుంసక భావమగు భయము నీయందు కలుగుట యుక్తముగాదు. హృదయదౌర్బల్యమును మనశ్చాంచల్యమును విడిచి యుద్ధసన్నధుడవు కమ్ము ! అను వాక్యములు, మనోధైర్యము కలిగించుటకు సామాన్యులుజెప్పు పదములుగనే మనకు దెలియవచ్చుచున్నవి. ఇంతసూచిమరికొంతవరకు ప్రేరేపించి ఉత్తేజపరచుటకు "అనార్య జుష్ట మస్వర్గ్య అక్రీర్తికరమ్"— అనగా శిష్టులగు ఆర్యులచే పొందబడనట్టిది స్వర్గమునకు దూరము జేయునట్టిది, నీవంటివారి కీర్తికి భంగకరమైనదియని చెప్పి,

మనస్సుకు స్థైర్యము కలిగించుట ఫలప్రదముగా యున్నందున— భౌతిక మగు మనస్తత్త్వశాస్త్ర ముపకరింపదను భావముతో పారమార్థికమగు ఆత్మతత్త్వ శాస్త్రమును— జ్ఞానవిజ్ఞాన భావములతో పరాఽపరప్రకృతులబోధతో జ్ఞేత్రజ్ఞేత్రజ్ఞుల స్వరూపముల బోధతో జ్ఞానములలోకెల్ల ఉత్తమమగు గుణత్రయ విజ్ఞానబోధతో మరియు పురుషోత్తమతత్త్వ జ్ఞానోషదేశముతో చిత్తమునకు స్వస్థత కలిగింపవచ్చునని భావించి మనస్సునకును అధిష్ఠానపరమగువివేకమును అందింప యత్నించి సఫలుడయ్యెను. కనుక భగవద్గీత మనస్తత్త్వ ఆత్మతత్త్వ ప్రదాయయని మనము గ్రహించిపలయును. It is a Science of both meterial and metaphysical psychology. Psyche is soul or the Jeeva wipe off the nescience of the Jeeva and expose it as the Atman or the thing in-itself or the Substratum, is meta Physical Psychology. ఈ విషయము 'విజయగోపాలమును మా గ్రంథమునందు ఒక ప్రత్యేకాధ్యాయముగ ప్రదర్శింపబడినది'. పై జెప్పిన విషయమును భగవద్గీతకు తాము రచించిన భాష్యాంశమునందు శ్రీశంకరు రిట్లు దెలిపిరి.

“మహతి శోకసాగరే నిమగ్నస్య అర్జునస్య ఆత్మజ్ఞానాత్ అన్యత్ర ఉద్ధరణ మపశ్యన్ భగవాన్ వాసుదేవః కృపయా అర్జునం ఉద్ది ధారయిషుః. ఆత్మజ్ఞానాయ అవతారయన్ ఆహః.”

భావము : సంగ్రామసన్నద్ధుడై వచ్చిన అర్జునుడు తన గురుదేవులు, ఆప్తులు, అనుంగు బంధుగులు అని యందు హతులగుదురని విషాదపడుచుండ ఆతని రథసారథిగ వచ్చియుండిన బావయగు కృష్ణుడు భగవానుడై ఆతని మనస్సుకే సారథ్యమువహించి ఆతని విషాదమునకు త్రిగుణముల ప్రభావము

వల్ల ఆత్మవిషయమున కలిగిన అసంభావన విపరీతభావనలే కారణమని గ్రహించి, ఆత్మజ్ఞానముచేతగాని ఆతని అంతఃకరణమునకు సంభవించిన అజ్ఞానపుటామయము తొలగి స్వస్థత కలుగజాలదని భావించి ఆత్మతత్త్వ వివేకమును బోధించెను. ఆత్మతత్త్వమే భగవద్గీతకు విషయము. అపుడు అర్జునునకు కైబ్యముపోయి ధీరుడై రణరంగమున నిలిచెను. కనుక గీతా బోధ భౌతికమునకు సంబంధించిన మానసిక చికిత్సగాదు. అది భౌతికమును పారమార్థికముతో ప్రభావితముజేసి చెప్పిన జ్ఞానవిజ్ఞానబోధ. క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞ విభాగములజేసియు గుణత్రయ విభాగముజేసియు ఉపదేశించిన ఆత్మతత్త్వ వివేకపూర్వక అపూర్వబోధ. అనగా ఆత్మస్వరూప వివేకము కలిగించుటచే చేయు చిత్తసంస్కరణ. కనుకనే ఇది An exposition of the metaphysical Principle యని పేర్కొనబడుచున్నది. ఈ చికిత్సా విధానమును ఆయుర్వేదమున మంగళాచరణ శ్లోకము ఎంతచక్కగా సూచించినదో వినండి :

శ్లో॥ రాగాదిరోగాన్ సతతానుషత్తాన్ అశేషకాయప్రస్పృతా నశేషాన్ ।

జైత్సుక్యమోహః పరతిదాన్ జఘాన యోపూర్వపై చ్యాయ

నమోస్తు తస్మై॥

భావము : రజస్తమోగుణ ప్రభావము మనస్సుపై ప్రసరింప రాగాది రోగములు ప్రభవించి శరీరవ్యాధులు కలుగును. అనగా రాగ, ద్వేష, కామ, క్రోధాదులకు దేహమునందలి నరములపై కుపిత, ప్రళాంతాది ఉద్వేగముల స్పందింపజేసి వాహికారహిత గ్రంథులపై (ductless glands) ప్రభావమును ప్రసరించి వాత పిత్త కఫములను త్రిధాతువుల సహజ ధర్మములను అస్తవ్యస్తముజేసి దేహవ్యాధుల గలిగించును. కనుక వీటికి దేహ

చికిత్సలేగాక పారమార్థికమునకు సంబంధించిన తాత్త్విక చికిత్సలచేతగాని సంపూర్ణస్వస్థత కలిగింపబడదు. ఆజ్ఞానము ఆరతి మున్నగు నీమానసిక వ్యాధుల తొలగించి ఆత్మకు స్వాస్థ్యము కలిగించు అపూర్వవైద్యుడగు నారాయణునకు నమస్కరించుచున్నాను. ఈ సందర్భమున శ్రీకృష్ణుడే అట్టి అపూర్వవైద్యుడు ఆత్మజ్ఞానముచే చిత్తశాంతి వివేకము ధర్మానురక్తియు గలిగించి తద్వారా దేహదాతువులను సంస్కరించి మానవునకు ఆరోగ్యము కలిగించు విధానమిది. ఈ చికిత్సాసూత్రమును మన అందరికీ వర్తింప జేయుటకే అర్జునుని మాధ్యమమున గీతాబోధ ప్రసక్తమైనది. ఆత్మజ్ఞానముతో మనస్తత్వమును సరిదిద్దుటయే ఇందలి సూత్రము. దేహసుర సంపత్తులకు మానసిక స్వస్థతయే మూలకందము.

స్వస్థత యన నేమి ? ఆయుర్వేదభాషము వినండి :

శ్లో॥ సమదోషస్సమాగ్నిశ్చ సమదాతుమలక్రియః

ప్రసన్నాత్మేంద్రియ మనాః స్వస్థిత్యత్యభిధీయతే ॥

భాషము : మనస్సుతోగూడ పదునొకండగు ఇంద్రియములు, ఆత్మయు ప్రసన్నముగ ప్రశాంతముగ నున్నప్పుడే మనము ఆరోగ్యవంతులము. ఇది ప్రాప్తించనపుడు ఎంత కండలు తిరిగిన యోధుడైనను అస్వస్థుడే. ఇట్లు స్థితప్రజ్ఞుడు గానివానికి వేదాంతము నిరర్థకమేయగును.

“అశోచ్యానన్వశోచ స్త్వం ప్రజ్ఞావాదాంశ్చ భాషసే” అను శ్లోకమున అర్జునా ! ఖిష్మ ప్రదోషాదులు చతురని విలపించుచుంటివి కానీ దుర్యోధన దుశ్శాసనాదులు గత ప్రాణులుగాక బ్రతికియే యుంటే నీ యందలి రాగ

దేవుఁషాదులు ప్రకోపించి ప్రబలి వారిని చంపి సంతసింపడలచుచున్నావు. శోకమోహములు సప్తభాతుమయః పిండమునే ఆత్మగా భావించువారికి మాత్రమే సంభవించును. దీనిని “దేహాత్మబుద్ధి” యందురు. ఇది తొలగిన వారికే ఆత్మతత్వానుభూతి అతిశయించి అమృతస్వరూపు లగుదురు.

శరీరము స్థూల సూక్ష్మ కారణరూపములతో కూడియున్న ఒక సంపుటి. గీతయందు ఇది శ్లేతమని పేర్కొనబడినది. ఇది మనోబుద్ధ్య హంకారములతో కూడియున్నది. ఇట్టి క్లిష్టమగు (complicated) సంపుటి యగు ఈ శరీరమునం దంతర్యామియైయుండి సర్వము తెలిసికొనుచుండు ప్రజ్ఞయే చైతన్యము. Consciousness = ఎరుక. ఈతడే శ్లేతజ్ఞుడు- ప్రత్యగాత్మ- కూటస్థప్రతిభాసయగు చిదాభాసుడు. ఈ భావమును గీత ఎట్లు దెలిపెనన—

శ్లో॥ శ్లేతజ్ఞం చాపి మాంవిద్ధి సర్వశ్లేతేషు భారత ।

శ్లేత శ్లేతజ్ఞ యోర్జ్ఞానం యత్తద్జ్ఞానం మతం మమ (13-2)

సర్వశ్లేతములయందును శ్లేతజ్ఞుడనబడు చైతన్యమును నేనే నని తెలుసుకో! ఈ శ్లేతజ్ఞుడని వ్యవహరింపబడు హిరణ్యగర్భతత్త్వమగు ఊకును అసర్వాత్మ తత్త్వమగు బ్రహ్మమునకును అభేదమేగాని భేద మునునది లేదు. I and my father are one. అంటే, “తాను” అను పదమునకు చైతన్యరూపుడైన ప్రత్యగాత్మయే సమ్యక్ భావము, ప్రత్య గాత్మగ తెలియబడుచున్న నేను పరమాత్మకు అనన్యతత్త్వమునని తెలియు టయే వేదాంతశాస్త్ర లక్ష్యము.

శంక : బ్రాంతచిత్తులగు జీవులను, కేవల జ్ఞానస్వరూపుడగు పర మాత్మతో అభిన్నునిగ పరిగణించుటెట్లు? ఇందుకు సమాధానమే

శ్లో॥ సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య మామేకం శరణం వ్రజ

అహం త్వా సర్వపాపేభ్యో మోక్ష ఇష్టామి మాశుచ. (గీత.18-66)

ఇదియే గీతాబోధకు ఉపసంహార శ్లోకము. ఇందలి కీలకము :
వ్యక్తుల దృక్పథములబట్టి ఏ ప్రవచనమునకైనను లభించు వివేకము వారి
వారి జీవధర్మముల కనుగుణముగ భేదించుట మన అనుభవమే. జీవధర్మము
లన మోక్షాపేక్ష గలవారిభో కర్మనిష్ఠయం దభిరుచిగలవారు కొందరుకాగా-
సాంఖ్యోన్మయం దభిరుచిగలవారు మరికొందరున్నారు. కర్మనిష్ఠులు బహిర
ఫలముల నపేక్షించువారు కొందరు. జ్ఞానవైరాగ్యములనే లక్ష్యముగ బెట్టు
కొని నిష్కామపూర్వక, చిత్తశుద్ధి ప్రాప్యకలక్ష్యముతో బ్రహ్మభావముతో
బుద్ధ ముక్త స్వరూపులు గావలెనని చిత్తవృత్తులనణచి అమనస్కులై
పరబ్రహ్మస్వరూప సంసిద్ధినే— సాయుజ్యము నపేక్షించు జ్ఞానయోగులు
కొందరు గలరు. వీరు దేహాత్మభావముచే సంభవముగు అహంకార మమకార
కర్తృత్వ భోక్తృత్వాది సర్వజీవధర్మములనుండి ముక్తులై స్వరూపాను
భూతికై ఆ సచ్చిదానంద స్వరూపుడగు ఏకైకతత్త్వమును శరణు బొందు
దురు. కనుక సాంఖ్యనిష్ఠయే తరణోపాయమను తాత్పర్యము లభించు
చున్నది. జీవధర్మములనుండి ముక్తుడై ఆత్మధర్మముల నాహృతము జేసి
కొన్నప్పుడే పరమార్థప్రాప్తియని పర్యవసించుచున్నదీ శ్లోకభావము. జీవ
ధర్మములు త్రిగుణాత్మికయగు ప్రకృతివలన ప్రాప్తించును. స్థూల సూక్ష్మ
శరీరములేగాక కారణ శరీరముకూడ నశించినప్పుడే ఆత్మధర్మముల
బొందుటయగు. విజయ గోపాలము అను శాస్త్రగ్రంథములో సర్వ.(జీవ)
ధర్మా అను పదవివరణయే నాకు "చిత్కళాతపస్వి" యను అభినందనను
సంతరించి యిచ్చినదని సవినయముగ విన్నవించుకొనుచున్నాను.

తత్త్వసారమేమన— ఆత్మ (తాను) అని చెప్పబడుచున్న తత్త్వము. స్థూల సూక్ష్మ కారణశరీరములకు బాహ్యంతరముల వ్యాప్తమైయున్న శుద్ధ బుద్ధ ముక్త చైతన్యమే— అనగా జీవాత్మ పరమాత్మలకు అధిష్ఠాన బూతమైయున్న ఆచల పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మతత్త్వమే. It is the highest plane of consciousness called the Unity Consciousness.

మనసుతోకూడిన జ్ఞానేంద్రియము లారును లేకయుండియు వాటి గుణములచే ప్రకాశించునట్టిదియు సర్వప్రపంచమును ధరించుచు త్రిగుణ కార్యములకును సాక్షియగునదియే ఆత్మ.

శ్లో. సర్వేంద్రియ గుణాభాసం సర్వేంద్రియ వివర్జితం ।

అనంతం సర్వభుచ్చైవ నిర్గుణం గుణభోక్తృచ ॥ (గీ. 13-14)

శ్లో. కర్మణ్య కర్మయః పశ్యేద కర్మణిచ కర్మయః ।

సబుద్ధిమాన్ మనుష్యేభు సయుతః కృస్నుకర్మకృత్ ॥ (గీ. 4-18)

భావము : ఇచట కర్మయనగా దేహేంద్రియ మనోబుద్ధులతో గూడియున్న నామరూపప్రపంచము. అకర్మయన నిర్వికారము నిరంజనము జ్ఞానమాత్రము నగు ఆత్మస్వరూపము. ఈకర్మ అకర్మను అధిష్ఠానముగ జేసికొని రజ్జుసర్పాదు లట్లు బయలుపెడలివట్టిదనుట వాచారంభణము మాత్రమేనని గ్రహించవలయును. మరియు దేహేంద్రియ మనోబుద్ధుల యొక్క నిశ్చలరూపమగు ఆకర్మను స్వస్వరూప వృత్తిరిక్తమగు కర్మగా దెలిసికొనుటయే అకర్మయందు కర్మను దెలిసికొనుట.

ఇట్లాత్మయొక్క స్వస్వరూపమును- తద్భిన్నమగు దేహేంద్రియాది ప్రపంచముయొక్క మిథ్యాత్వమును దెలిసికొన్నవాడే విద్వాంసుడు.

N. B. : నిర్వాప్యపారత్వముకూడ నొకవిధమగు కర్మయే యగు చున్నందున దానిని ఆకర్మయని చెప్పరాదు. పారమార్థికమగు నిష్క్రియ స్థితియే ఆకర్మ. కనుక కర్మయగు జగత్తునుకూడ ఆకర్మయొక్క ఆవిష్కరణమనియో భ్రాంతిజ్ఞాన సంజనిత పూర్వకమనియో అందుచే అధిష్ఠాన తత్త్వమునకు అనన్య అభిన్నతత్త్వమని విశ్వసించుటయే కర్మయందు కర్మను అనుభూతి పొందుట. ఇట్టిది సర్వోద్రాగియ గుణాభాసం....

శ్లో॥ న చ మత్స్థాని భూతాని పశ్యమే యోగమైశ్వరమ్ ।

భూత భృన్నచ భూతస్థోమమాత్మా భూతభావనః ॥ (9-5)

పదములు : భూతభృత్ చ = భూతముల ధరించినదయ్యును

భూతభావనః = భూతముల ఉత్పత్తిస్థితులకు కారణభూతమగు నా ఆత్మస్వరూపము

భూతభృత్ = భూతముల ధరించయు

భూతస్థః = భూతములయందున్నది న = కాదు.

తాత్పర్యం : భూతముల ఉత్పత్తిస్థితులకు కారణమగు నా ఆత్మ (స్వరూపము) భూతములకు ఆధారము, అధేయమునై నట్టిది గాదు; అంటే ఆత్మభూతములను తాను ధరించయుండలేదు. భూతములచే ధరింపబడి వాటియందుండనూలేదు. ఇక్కడ ఒక చిక్కు ఎదురౌచున్నది. ఏమన— భూతములు వేరు, పరమాత్మ వేరు అను భావస్ఫూర్తి కలుగుచున్నది.

రెండు భావపదార్థముల నంగీకరించితే ద్వైతమే సంభవమగుగదా ! దీనికి పరిష్కారమెట్లు — రజ్జువు, సర్పమును రెండుగావు అనుటకు రజ్జు సర్ప

భ్రాంతిని ఉదాహరణగ జెప్పియుండెను శంకరుడు. దీనిని హృదయంగమముగ గ్రహించినవారికి శాస్త్రహృదయము విశదమై ఒక పరిష్కారమార్గము ప్రాప్తించును. ఈ వివరిణను పరిశీలించండి.

వంకర టింకరుగయున్న తాదాకటి నేలపై పడియున్నది. అది సంజ చీకటి సమయము. లేక ఒకవేళ వెలుతురు ఉన్నను, చూచేవాని కంటియం దొక దోషముండియుండిన— చానినిచూచి ఇక్కడ ఏదో యున్నట్లున్నదే! ఇది— ('ఇది' ఏదో ఇంకా గ్రహింపబడలేదు) అనే భావము అజ్ఞానము నందలి తమోగుణ ప్రాబల్యముచే కలిగినట్టిది. తమోగుణము అజ్ఞాన కార కము కనుక, మన చూపువల్ల కలిగిన జ్ఞానము 'ఇది' దగ్గర ఆగిపోయినది. ఆ అజ్ఞానమునందు సత్త్వగుణాంశకూడ యుండినందున— ఇది పామువలె నున్నదేయను స్ఫూర్తి కలుగుచున్నది. తాడు ఇక్కడ పాముగ తెలియబడు చున్నదిగానీ ఆపాము తాడునందు లేదు. పాముగా కనిపించేతాడు పాము గాదు ఇప్పుడు మనకు రాశిపూర్వకమగు స్వరూపమేలేని పామొకటి ప్రభ వించి దృగ్గోచరమగుచున్నదిగాని— ఇది తాడునందు ఆధేయముగాదు. దీనికి తాడు ఆధారముగాదు. అసలు అక్కడ తాడు అనబడేది ఒకటి ఉండకపోతే— ఆధారము ఆధేయము అనే పదములకు ప్రసక్తి యుండేది కాదుగనుక అది అధిష్ఠానము— ఈపాము ఆ అధిష్ఠానముపై అధ్యారోపిత మైనదేగాని నిజమునకు ఉనికితో ఉండలేదు. దీనినే "ఇల్యాషన్" అని అంటారు. ఈ పాము ఉనికివంటి ఉనికిగలదే ఈ ప్రపంచము అంటారు పెద్దలు. ఈ భావమును విశ్వసించగలవారికి "ఉన్నది పకటే" రెండవది తాత్త్వికముగ లేదు అను మాయావాదసిద్ధాంతము అవగాహన కాగలదు. ఇట్టి అవగాహన అందరకు కలుగజాలదు. ఇది రాజగుహ్యము. ఇదే రాజ

విద్య. ఇదే వివర్తవాదబోధకము. “విపృత్తం బ్రహ్మ జగద్రూపేణ యతి వివర్తమ్” అను ప్రపచన భావమునకు ఇదియే సూత్రము.

అయితే ఈ అధ్యారోపిత, బ్రాంతిజన్య పామునకు రూపమున్నది గాని రాశిలేదు, కానీ జగత్తుకు రాశియున్నదని పంచభూత విజ్ఞానము పంటి కరణ విధానములు తెలుపుచున్నవి. అయితే వేదాంతులు ఇది స్వప్నము నందు గోచరించు రాశివంటిదేగాని అన్యముగాదు, అజ్ఞానము తొలగినవెంటనే ఇదియును లేకయేపోవునని యందురు. అన్యులు (వేదాంతులు కానివారు) రాశికి పరిణామ నిత్యత్వమును దెలిపి జగత్తు పరిణమించుచు మిథ్యవలె తెలియబడునుగాని ఇది పదార్థముగ పరిగణించిన నాశము లేనిదని కనుక పరిణామసత్యమేననియు దెలుపుదురు. ఇవి రెండు దృశ్యధములు.

ఈ విచారణయందలి గ్రాహ్యంశమేమన జగత్తు బ్రాంతిజ్ఞానజన్యము గాదనియు అజ్ఞానముచే ప్రాప్తించునది దేహాత్మభావము, అందుచే ప్రాప్తించు నవి జీవధర్మములనియే. ఇక రెండు శ్రుతివాక్యములతో ఈచర్చ నుపసంహరింతును.

I. శ్రుతి :

యత్తద్రదేశ్య మగ్రాహ్య నుగోత్ర మవర్ణ మచక్షుశోత్రం ।

యదపాడిపాదం నిత్యం విభుం సర్వగతం సుసూక్ష్మం

తదవ్యయం యద్భుత యోనిం పరిపశ్యంతి ధీరః ॥ (ముండకో)

ఆత్మ అద్రదేశ్యం = బుద్ధింద్రియములచేత చూడబడదు.

,, అగ్రాహ్యం = కర్మేంద్రియ స్పర్శమున కందదు.

,, అగోత్రం = శ్రీవత్స వశిష్ట భరద్వాజాది ఋషి సాంప్రదాయములకు చెందినది గాదు.

ఆత్మ అవర్ణం = స్థూలం, కృత తత్వం తెలుపు ఎరువు మున్నగు ద్రవ్య ధర్మములుండవు.

,, ఆచక్షుశోత్రం = నేత్రశోత్రాది జ్ఞానేంద్రియములచే విషయ గ్రహణ ప్రక్రియ ప్రాప్తించదు.

,, ఆపాణిపాదం = కర్మేంద్రియము లుండవు.

,, నిత్యము = ప్రలయకాలమందును స్థిరమైయుండును.

,, విభువు = సర్వవ్యాపి.

,, సర్వగతము = ఆకాశమువలె సర్వవ్యాపి.

,, సూక్ష్మము = అణువుకంటెను సూక్ష్మాతిసూక్ష్మము = శబ్ద స్పర్శ రూప రస గంధము లనబడు పదార్థాంశలు లేనిది, అనగా తన్మాత్రలవంటి prematerial భూతపూర్వరూపస్థితి.

,, ఆప్యయము = తరిగిపోనిది; "అస్తి జాయతే వర్థతే పరిణమతే వినశ్యతి" అను షడ్భావ వికారములు లేనట్టిది.

,, భూతయోని = పృథివ్యాది స్థావరజంగమ పదార్థములకు మూల కారణమైనట్టిది.

పై శ్రుతివాక్యముల భావములు ఆత్మతత్వ నిరూపణములు :

వ్యుత్పత్తినిబట్టియు గ్రహింపగల విషయములు :

1. ఆతతి = భాహ్యంతరములయందు వ్యాపించియుండునది ఆత్మ.

2. ఆతతి సరతీతి ఆత్మ = సంసారమునందే ఎప్పుడూ చరించునది జీవ బావ సూచకమగు ఆత్మ.

3. అత్తి ఇతి ఆత్మ = సర్వ కర్మఫలములను భుజించువాడు. (జీవుడు)

4. ఆదత్తే ఇతి ఆత్మ = సర్వ నామ రూపములును తానే గ్రహించెడి తత్త్వము. ఇది మౌలిక ఆత్మభావము.

శ్రు॥ పూర్ణమదః పూర్ణమిదం । పూర్ణాత్ పూర్ణముదచ్యతే ॥

పూర్ణస్య పూర్ణమాదాయ । పూర్ణమేవావ శిష్యతే ॥

(శుక్లయజుస్ శాంతిపాఠం)

అదం = 'అది' అది యన నేది? కారణాత్మకమగు పరబ్రహ్మ -
పూర్ణం - ఇది బ్రహ్మాండము.

ఇదం = ఇది 'ఇది' యన కార్యాత్మకమగు జగత్. అవిద్యతోకూడిన జీవుడున్న (పిండాండము) ఇదియు పూర్ణమే.

పూర్ణమగు పరబ్రహ్మమునుండి, అనగా కారణబ్రహ్మమునుండి కార్యబ్రహ్మమగు జీవజగత్తులు కలుగుచున్నందున ఇది అనబడునదియు పూర్ణమే.

ఉదచ్యతే = ఇది పరమాత్మభావమును త్యజించదు.

పూర్ణస్య = కార్యాత్మకమైన జీవబ్రహ్మయొక్క

పూర్ణమాదాయ = కారణసత్తను అవగతం జేసికొనినందున —
అవిద్యోపాధివలన గలిగిన మాయ, ఆవరణము తొలగిపోగా, జ్ఞానపూర్ణ త్వము నొంది ఆత్మజ్ఞానమువలన తానుకూడ అవిచ్ఛిన్నమైన పూర్ణమునే గ్రహించి తాదాత్మ్యము నొందగా

పూర్ణమేవాప శిష్యతే = ప్రజ్ఞాన ఘనైక రస స్వరూపమగు పర బ్రహ్మయే ప్రాప్తింఁచుచున్నది.

తత్త్వసారము : కారణరూపమగు పరబ్రహ్మ వివర్తమే కార్య రూపమగు జీవేశ్వర జగత్తులు. ఇట్లు వివర్తమగుచున్నందున కార్యకారణ ములకు అభేదము అనన్యతయు సిద్ధింఁచుచున్నది. అందుచే కార్యకారణ ములు రెండును దీక్షాంకుర న్యాయానుగుణముగ ఒకే పూర్ణమగు తత్త్వమని తెలిసికొనవలెను. కారణసత్తను అవగతము చేసికొన్నయడల అవిద్యచే ప్రాప్తమైన ఆవరణ విక్షేపములు అవగతమై జ్ఞానము పూర్ణత్వము నొందగా తానుకూడ తదాత్మ్యభావముచే ప్రజ్ఞాన ఘనైక రస స్వరూపమగు పర బ్రహ్మమే పరిపూర్ణమే యగును. అదియే ఆత్మతత్త్వము. ఈ తత్త్వవివేకమే ముక్తికారకము.

పరమహంసాయ ధీమహి.

www.mohanpublications.com

మోహన్ పబ్లికేషన్స్ లో లభించు

పుస్తకముల పట్టిక
(Book List)

ఆధ్యాత్మిక, జ్యోతిష, వాస్తు, ఆయుర్వేద, మంత్రశాస్త్రాది
అనేక విషయాలు తెలుసుకోండి...

ఫేస్బుక్ **మోహన్ పబ్లికేషన్స్** పేజ్ లైక్ చేయండి.

Like us to follow :

MOHAN PUBLICATIONS

Rajamahendravaram

అజంతా హోటల్ ఎదుట, కోటగుమ్మం, రాజమహేంద్రవరం - 533101.

WWW.MOHANPUBLICATIONS.COM

మావద్ద లభించు గ్రంథములు

1. ప్రతకథలు - పూజలు

1. శ్రీ వినాయక వ్రతం	వెల రూ.10-00
2. శ్రీ విఘ్నేశ్వరపూజా-పుణ్యాహవాచనం	30-00
3. శ్రీ విఘ్నేశ్వరపూజ (కాణిపాకక్షేత్రమాహాత్మ్యంతో)	10-00
4. సంకష్టహరచతుర్థి శ్రీమహాగణపతి వ్రతం	30-00
5. వరలక్ష్మీ వ్రతం	10-00
6. కేదారేశ్వర వ్రతం	10-00
7. త్రినాథ వ్రతం(కలర్)	10-00
8. త్రినాథవ్రతం(సాదా)	5-00
9. క్షీరాబ్ధి వ్రతం	12-00
10. మంగళ గౌరీవ్రతం	10-00
11. వైభవలక్ష్మీ వ్రతం ఫోటో యంత్రంతో	25-00
12. శ్రీలక్ష్మీ కుబేర వ్రతం (ఫోటో యంత్రంతో)	25-00
13. కనకమహాలక్ష్మీ వ్రతం (కామేశ్వరీపాటంతో)	25-00
14. సంతోషీమాతా వ్రతం	25-00
15. ఏడు శనివారాల వ్రతం	25-00
16. సత్యనారాయణవ్రతం	25-00
17. శ్రీ సువర్చలాహనుమద్దీక్ష	30-00
18. శివదీక్ష	10-00
19. కాత్యాయనీ వ్రతం	20-00
20. సౌభాగ్య గౌరీవ్రతం	20-00
21. తిరుప్పావై (ధనుర్మాసవ్రతం)	36-00
22. స్త్రీల ప్రతకథలు	36-00
23. స్త్రీలప్రతకథలుస్థూలాక్షరి (నేడునూరిగంగాధరరావుగారి)	54-00
24. పెళ్ళి పాటలు - స్త్రీలపాటలు (కామేశ్వరీపాటంతో)	36-00
25. సర్వదేవతా పూజావిధానం	25-00
26. ఆరువ్రతాలు	30-00
27. రాహుకాలంలోదుర్గాదేవీపూజా	10-00

28. తులసి నిత్యపూజ, తులసీఉపయోగాలు	10-00
29. శ్రీ చక్ర రహస్య విజ్ఞానమ్	36-00
30. శ్రీచక్ర పూజావిధానం(పెద్దది)	36-00
31. లక్ష్మీ - గౌరీ నిత్యపూజ	10-00
32. శ్రీ సరస్వతీ నిత్యపూజ	10-00
33. శ్రీ దుర్గానిత్యపూజ	10-00
34. కాలభైరవ నిత్యపూజ	10-00
35. శివపూజ	10-00
36. వీరభద్ర పూజ	10-00
37. ఆంజనేయ నిత్యపూజ	10-00
38. నాగేంద్ర స్వామి పూజ	10-00
39. సుబ్రహ్మణ్య నిత్యపూజ	10-00
40. రామదేవుని కథ	10-00
41. శివదేవుని కథ	10-00
42. లక్ష్మీనరసింహపూజ	10-00
43. వేంకటేశ్వరపూజ	10-00
44. బ్రహ్మాంగారి నిత్యపూజ	10-00
45. సూర్య నిత్యపూజ	10-00
46. నవగ్రహ నిత్యపూజ	10-00
47. రుక్మిణీ కల్యాణం	25-00
48. ఉమామహేశ్వర వ్రతం	36-00
49. శ్రీ కామేశ్వరీ వ్రతం	36-00
50. 16 సోమవారముల వ్రతము	25-00
51. పార్వతీకల్యాణం	25-00
52. సహస్రకమలవర్తి వ్రతము	25-00
53. పంచముఖ ఆంజనేయ పూజావిధానము	36-00
54. అష్టనాగపూజ	36-00
55. పూజలు ఎందుకుచేయాలి ?	36-00
56. ఏ దేవునికి ఏపుష్పాలతో పూజించాలి?	36-00
57. ఏ దేవునికి ఏప్రసాదం నైవేద్యం పెట్టాలి?	36-00
58. ఏదేవునికి ఏవిధముగాబీపారాధనచెయ్యాలి?	36-00
59. ఏదేవునికి ఎన్ని ప్రదక్షిణలుచేయాలి ?	36-00
60. హనుమద్ వ్రతం	36-00
61. పంచాయతన పూజ	63-00
62. 28 వ్రతములు	120-00

63. కలశపూజలు (92కేసారి)	150-00
64. కలశపూజలు (విడివిడిగా) (ప్రింటులో)
65. ప్రాంకార మహాయజ్ఞం (ప్రింటులో)
66. గోమాత	40-00

2. స్తోత్రాలు-సుప్రభాతములు సహస్రనామములు

1. శ్రీ లలితా విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రాలు పురాణపండ రాధాకృష్ణమూర్తిగారి సంకలనం	45-00
2. లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రములు (హిందీ) ,,	50-00
3. లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రములు (ఇంగ్లీషు) ,,	50-00
4. స్థూలాక్షరీలలితావిష్ణుసహస్రనామస్తోత్రములు(పత్రికసైజ్)	99-00
5. లలితావిష్ణు (కేస్ బైండ్) 1/8 డెమ్మి	63-00
6. స్థూలాక్షరీ లలితావిష్ణు (క్రాస్సైజు)కేస్బైండ్	108-00
7. సర్వదేవతా స్తోత్రమంజరి	120-00
8. సకలదేవతా అష్టోత్తరశతనామావళి: (63)	24-00
9. విష్ణుసహస్రనామస్తోత్రమ్ (క్రాస్)	25-00
10. లలితా సహస్రనామ స్తోత్రమ్ (క్రాస్)	36-00
11. లలితా సహస్రనామములు	24-00
12. లక్ష్మీ సహస్రనామములు	24-00
13. దుర్గా సహస్రనామములు	24-00
14. ఆంజనేయ సహస్రనామములు	24-00
15. శివ సహస్రనామములు	24-00
16. విష్ణు సహస్రనామములు	24-00
17. గణపతి సహస్రనామములు	24-00
18. సుబ్రహ్మణ్య సహస్రనామములు	24-00
19. గాయత్రి సహస్రనామములు	24-00
20. లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రాలు	24-00
21. శ్రీరామా సహస్రనామములు	24-00
22. సరస్వతి సహస్రనామములు	24-00
23. సూర్యసహస్రనామములు & ఆదిత్యహృదయం	24-00
24. శ్రీవేంకటేశ్వరసహస్రనామములు	24-00
25. మణిభీషవపర్ణన (పెద్దది)	24-00
26. సంద్యావందనం	24-00
27. మంత్రపుష్పమ్
28. త్రిభాషా హనుమాన్చాలీసా	15-00
29. హనుమాన్ చాలీసా	10-00

30. మణిబీష్మపవర్ణన (పాకెట్)	10-00
31. ఆరు చాలీసాలు	10-00
32. శివారాధన (శివస్తోత్రాలు)	10-00
33. వేంకటేశ్వర సుప్రభాతం (పాకెట్)	10-00
34. ఆరుదండకాలు	5-00
35. వేంకటేశ్వర గోవిందనామములు	5-00
36. అష్టలక్ష్మీ స్తోత్రమ్ కనకధారాస్తోత్రమ్	10-00
37. దేవీఖడ్గమాలాస్తోత్రమ్ (మహిషాసురమర్దినీస్తోత్రంతో)	10-00
38. సుందరకాండ (పాకెట్)	10-00
39. భగవద్గీత మూలం	27-00
40. రామరక్షాస్తోత్రమ్	15-00
41. స్తోత్ర రత్నావళి	36-00
42. పురాణపండ లలితా-విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రమ్(మినీ)	10-00
43. పురాణపండ లలితాసహస్రనామస్తోత్రమ్(మినీ)	10-00
44. పురాణపండ విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రమ్	10-00
45. పురాణపండ ఆదిత్య హృదయం	10-00
46. మంత్రపుష్పం (మినీ)	10-00
47. శివానందలహరి-సౌందర్యలహరి	36-00
48. కుజదోషం	10-00
49. కాలసర్ప దోషం	10-00
50. మీ అప్పులు తీరాలా?	10-00
51. దృష్టిదోషాలు నివారణ	10-00
52. పంచసూక్తములు	10-00
53. సంధ్యావందనం	10-00
54. రుద్రనమకమ్-చమకమ్	10-00
55. గాయత్రీమంత్రాలు	10-00
56. హయగ్రీవ స్తోత్రమాల	10-00
57. దక్షిణామూర్తి స్తోత్రమాల	10-00
58. ద్వాదశ జ్యోతిర్లింగాలు - పంచారామాలతో	10-00
59. శ్రీసూక్తం పురుష సూక్తం	10-00
60. నవగ్రహస్తోత్రమాల	36-00
61. మహాన్యాసమ్	36-00
62. సుందరకాండ గానామృతం	36-00
63. గోమాతపూజావిధానము	10-00
64. ఆనందసిద్ధి - 1 శ్రీదేవీ స్తోత్రమాల	108-00

65. ఆనందసిద్ధి - 2 ఏ సమస్యకు ఏ స్తోత్రమ్ పారాయణచేయాలి	108-00
66. ఆనందసిద్ధి-3 మానసదేవీ స్తోత్రమాల	108-00
67. శ్రీ కాలభైరవ రక్షా కవచమ్	63-00
68. అర్చన	40-00
69. నిత్యదేవతార్చన	40-00
70. సర్వదేవతా స్తోత్ర నిధి	99-00
71. శ్రీచక్ర నవవరణార్చన	63-00
72. చండీ సప్తశతి పారాయణ క్రమం	99-00
73. శ్రీదేవి స్తోత్ర రత్నావళి 32 దేవి స్తోత్రాలకు తాత్పర్యంతో	99-00
74. వనదుర్గా మంత్రానుష్ఠాన క్రమమ్	63-00
75. శ్రీ కాలభైరవ వ్రతము	63-00

3. శ్రీ సాయి దత్త గ్రంథములు

1. శ్రీ సాయిబాబా సచ్చరిత్ర	120-00
2. సంపూర్ణ శ్రీ గురు చరిత్ర	120-00
3. శ్రీ సాయిఆరాధన-షిర్డివైభవం	120-00
4. శ్రీ సాయిబాబా జీవిత చరిత్ర (క్రొన్)	63-00
5. శ్రీ గురుచరిత్ర (క్రొన్)	63-00
6. నవనాథ చరిత్ర	99-00
7. శ్రీసాయిచరిత్ర (భైండు) ప్రయాణపుపారాయణగ్రంథం	63-00
8. శ్రీగురుచరిత్ర (భైండు) ప్రయాణపుపారాయణగ్రంథం	63-00
9. సత్యదత్తవ్రతం దత్తాత్రేయపూజాకల్పం,సహస్రంతో	30-00
10. అనఘాదేవీ వ్రతం	30-00
11. భక్తుల ప్రశ్నలకు బాబా జవాబులు	30-00
12. శ్రీ సాయిపూజాకల్పం (సహస్రంతో)	25-00
13. శ్రీ సాయిభజనమాల	20-00
14. శ్రీ సాయి భజన్స్	20-00
15. శ్రీ సాయిభక్తి గీతాలు	20-00
16. శిరిడిహారతులు (భావంతో)	20-00
17. "శ్రీసాయి"కోటి	27-00
18. "శ్రీసాయిరామ్"కోటి	20-00
19. శ్రీ సాయినాథ స్తోత్రమంజరి	10-00
20. శ్రీ సాయివేయినామాలు	8-00
21. శ్రీ సాయి హారతులు (పాకెట్)	15-00
22. శ్రీ సాయి స్తవనమంజరి	10-00
23. హిందీ శ్రీ సాయి హారతులు	15-00

24. శని సింగణాపూర్ క్షేత్రమాహాత్మ్యం	63-00
25. ఇంగ్లీషు శ్రీ సాయిహారతులు	15-00
26. షిరిడి దర్శనం-శ్రీసాయి వైభవం	99-00
27. సాయిసత్యవ్రతం	30-00
28. సాయి అనుగ్రహమ్	120-00
29. నవగురువారాల వ్రతకల్పము	15-00
30. శ్రీదత్తలీలామృతము	99-00
31. హృదయంలో సాయి	15-00
32. శ్రీషిరిడిసాయి లీలామృతం(శ్రీసచ్చరిత్ర)	120-00
33. గజాననమహరాజ్ చరిత్ర	99-00

4. జ్యోతిషాలు

1. 'కాలచక్రం' గంటలపంచాంగం (గార్గేయ)	72-00
2. గ్రహభూమి పంచాంగము (గార్గేయ)	108.00
3. ఆనందసిద్ధి పంచాంగం (వై.వి.శాస్త్రి)	63.00
4. ములుగు వారి రాశిఫలితాలు (12రాశులువారికి)	50.00
5. ములుగు వారి రాశిఫలితాలు విడివిడిగాఓక్కొక్కటి	12.00
6. కాలచక్రంజ్యోతిషక్యాలండర్	25.00
7. గ్రహబలం క్యాలండర్ (శ్రీనివాసగార్గేయ-భక్తిటివి)	25.00
8. శుభమస్తు (పిడపల్లి) క్యాలండర్	25.00
9. సాదా క్యాలండర్	5.00
10. పాకెట్ క్యాలండర్	15.00
11. తాజకనీలకంఠీయమ్	100-00
12. కేరళ జ్యోతిష రహస్యాలు	180-00
13. జ్యోతిష బ్రహ్మ రహస్యాలు	180-00
14. మానసాగరి జాతకపద్ధతి	180-00
15. వరాహమిహిర జాతకపద్ధతి	180-00
16. వధూవర వివాహమైత్రిద్వాదశకూటములు	99-00
17. సింపుల్ రెమిడీస్	180-00
18. శంభు హోరప్రకాశిక	250-00
19. పూర్వ పరాశరి	100-00
20. పరాశర జ్యోతిషవిజ్ఞాన సర్వస్వం	200-00
21. ప్రశ్న సింధు	99-00
22. నక్షత్ర విశేష ఫలితాలు	63-00
23. సూర్యసిద్ధాంతపంచాంగగణితంచేయడంఎలా?	180-00
24. ధృక్సిద్ధాంతపంచాంగగణితం చేయడంఎలా?	180-00

25. ఆయుర్దాయ నిర్ణయం	63-00
26. జాతక గణిత ప్రవేశిక	63-00
27. జ్యోతిషమర్కబోధిని	63-00
28. జ్యోతిష ప్రశ్నోత్తరమాల	63-00
29. ముహూర్తం నిర్ణయించడంఎలా?	63-00
30. జాతక మకరందం	63-00
31. జ్యోతిష సరస్వతి	63-00
32. మీజననకాల విశేషాలు	63-00
33. ముహూర్త విజ్ఞాన భాస్కరం	63-00
34. జ్యోతిష స్వయంబోధిని	63-00
35. శుభముహూర్త శిరోమణి	63-00
36. నక్షత్ర ఫలమంజరి	36-00
37. పంచాంగం చూసే విధానం	36-00
38. సర్వార్థ జ్యోతిషం	36-00
39. ప్రాథమిక జ్యోతిషం	36-00
40. నవరత్నములు శుభయోగములు	36-00
41. శుభశకునాలు	30-00
42. హస్తరేఖాఫలితాలు	36-00
43. సంఖ్యల్లో భవిష్యత్	36-00
44. ముహూర్త దీపిక	99-00
45. పుట్టుమచ్చలు ఫలితాలు	30-00
46. కలలు ఫలితాలు	30-00
47. జాతక చక్రం వేయడం ఎలా?	36-00
48. మానసాగరి (ప్రాచీనజ్యోతిషగ్రంథం) -పుచ్చాశ్రీనివాసరావు	250-00
49. జ్యోతిషశాస్త్ర చిట్కాలు	120-00
50. గుప్తా శతాబ్ది పంచాంగం (1940-2050)	999-00
51. ప్రశ్నచండేశ్వరమ్	63-00
52. ద్వాదశభావ ఫలచంద్రిక	250-00
53. జ్యోతిష శతయోగరత్నావళి (సూర్యయోగాలఫలితాలు)	120-00
54. అంగసాముద్రికం	36-00
55. హస్త సాముద్రికం	63-00
56. లాల్ కితాబ్	99-00
57. శకునశాస్త్రం	63-00
58. ఆధునికప్రశ్నశాస్త్రం	120-00
59. పరాశరజ్యోతిష ప్రశ్నజ్యోతిషం	180-00

60. అష్టకవర్గ (కొండపల్లి)	63-00
61. బృహత్ జాతకం (ప్రాచీనప్రతికిపునర్ముద్రణ)	250-00
62. లగ్నరత్నాకరం	63-00
63. షట్పంచాశిక	120-00
64. 40 రోజుల్లో జ్యోతిషం నేర్చుకొనండి	270-00
65. 40 రోజుల్లో సాముద్రికం నేర్చుకొనండి	180-00
66. 40 రోజుల్లో సంఖ్యాశాస్త్రం	180-00
67. 40 రోజుల్లో నక్షత్ర (నాడీ) ఫలితములు	270-00
68. 40 రోజుల్లో వైద్యజ్యోతిషం నేర్చుకోండి	250-00
69. మీ పుట్టినతేదీ అద్భుతరహస్యాలు (సాయిగణపతిరెడ్డి)	270-00
70. కె.పి.జ్యోతిషం (పరిచయం)	63-00
71. ముహూర్తచింతామణి	99-00
72. సూర్యచంద్ర గ్రహణములు	63-00
73. ప్రసిద్ధవ్యక్తుల జాతకాలు (వేరేకొండప్ప)	180-00
74. అదృష్టరెమెడిస్	144-00
75. గ్రహసంచార ఫలనిర్ణయదీపిక	63-00
76. జ్యోతిష రెమిడిస్	300-00
77. జాతకమార్తాండం పాతప్రతికి యథాతథం (కొండపల్లి)	250-00
78. జ్యోతిషవిద్యాప్రకాశిక పాతప్రతికి యథాతథం (కొండపల్లి)	250-00
79. నాడీజ్యోతిషం	63-00
80. నక్షత్రపారిజాతం (గోరసవీరభద్రాచార్య)	63-00
81. లగ్నపారిజాతం (గోరసవీరభద్రాచార్య)	63-00
82. గౌతమసంహిత	63-00
83. హోరరత్నమాల	63-00
84. జాతకఫల మణిమంజరి	200-00
85. పుష్యర పంచాంగం (2013-14 నుండి 2024-25)	560-00
86. దశాభుక్తిఫల నిర్ణయం	250-00
87. వింత జ్యోష్యములు	63-00
88. షోడశవర్గులు	200-00
89. రవిగ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
90. చంద్ర గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
91. కుజ గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
92. బుధ గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
93. గురు గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
94. శుక్ర గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00

95. శని గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
96. రాహు & కేతు గ్రహముల సమస్త ప్రభావములు	99-00
97. ఆధునిక గ్రహములు-ఉపగ్రహములు సమస్త ప్రభావములు	99-00
98. ముహూర్తమార్తాండం	63-00
99. లఘుజాతకం	63-00
100. జాతకాలంకారము	63-00
101. మేషలగ్న ఫలితములు	99-00
102. వృషభ లగ్న ఫలితములు	99-00
103. మిథున లగ్న ఫలితములు	99-00
104. కర్కాటక లగ్న ఫలితములు	99-00
105. సింహలగ్న ఫలితములు	99-00
106. కన్యలగ్న ఫలితములు	99-00
107. తుల లగ్న ఫలితములు	99-00
108. వృశ్చిక లగ్న ఫలితములు	99-00
109. ధనుస్సు లగ్న ఫలితములు	99-00
110. మకర లగ్న ఫలితములు	99-00
111. కుంభ లగ్న ఫలితములు	99-00
112. మీన లగ్న ఫలితములు	99-00
113. నారద సంహిత	200-00
114. పంచాంగపీఠికలేఖకాగణితం	250-00
115. తారాబలం - చంద్రబలం (వేరే కొండప్ప)	99-00
116. సులభలగ్న సాధన (చిత్రాలగురుమూర్తిగుప్తా)	200-00
117. రాహు కేతువుల యోగము	99-00
118. ఛాయాగ్రహములు	99-00
119. జ్యోతిషవిజ్ఞాన దీపిక	63-00

జి.వి.రామన్ గారి గ్రంథములు

120. జ్యోతిష విద్యారంభం	50-00
121 గ్రహభావ బలములు	50-00
122. కాలచక్రదశ	50-00
123. అనుభవ ప్రశ్నాజ్యోతిషం	50-00
124. జ్యోతిషశాస్త్రంలో వాతావరణ భూకంపాలు	50-00
125. పురోగామి జాతకం	50-00
126. భావార్ధరత్నాకరం	75-00
127. భారతీయజ్యోతిష సర్వస్వం	75-00
128. అష్టకవర్గ పద్ధతి:	75-00

129. జ్యోతిషశాస్త్రంలో సందేహాలు,సమాధానాలు	75-00
130. ప్రశ్నతంత్ర	75-00
131. ముహూర్తం	75-00
132. విశిష్ట జాతకములు	125-00
133. భారతీయఫలితజ్యోతిషం	125-00
134. 300 ముఖ్యమైన యోగములు	125-00
135. జాతకంపరిశీలించడంఎలా ?	300-00

**రాష్ట్రపతి అవార్డుగ్రహీత, మహామహోపాధ్యాయ, వాచస్పతి
శ్రీ మధురకృష్ణమూర్తిగారి గ్రంథములు**

136. బృహత్పరాశరహోరాశాస్త్రము-1	200-00
137. బృహత్పరాశరహోరాశాస్త్రము-2	200-00
138. బృహత్పరాశరహోరాశాస్త్రము-3	200-00
139. బృహత్పరాశరహోరాశాస్త్రము-4	200-00
140. భావార్థరత్నాకరము	100-00
141. ముహూర్త చింతామణి	100-00
142. ముహూర్త చింతామణి-పార్వ2	200-00
143. స్వప్న శాస్త్రము	36-00
144. శతయోగమంజరి	50-00
145. వ్రతనిర్ణయకల్పవల్లి	250-00
146. దైవజ్ఞవల్లభం	75-00
147. వసంతరాజశకునమ్ (బృహత్శకునశాస్త్రం)	250-00
148. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-1	100-00
149. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-2	200-00
150. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-3	100-00
151. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-4	200-00
152. అనుభవసులభవాస్తు - 1	50-00
153. అనుభవసులభవాస్తు - 2	100-00
154. పంచాంగ వివేకము	99-00
155. వశిష్ట సంహిత	360-00
156. పంచపక్షి శాస్త్రం (కేస్బైండి)	200-00

5. వాస్తులు

1. 40 రోజుల్లో “వాస్తువిద్య” నేర్చుకొనండి	180-00
2. వాస్తుశాస్త్ర రహస్యములు	200-00
3. వాస్తునుబట్టి మీ ఇల్లు	63-00
4. మీరూ మీ వాస్తు	63-00

5. గృహవాస్తు చిట్కాలు	63-00
6. వాస్తు పూజ	63-00
7. వాస్తు సూత్రములు	63-00
8. వాస్తుశాస్త్ర రహస్యాలు	63-00
9. గృహవాస్తు వర్ణులు	99-00
10. విశ్వకర్షవాస్తు శాస్త్రరీత్యా మీ ఇంటి ప్లానులు	63-00
11. విశ్వకర్ష వాస్తుశాస్త్రరీత్యా మీఇండ్లఆయములు	99-00
12. విశ్వకర్ష వాస్తు శాస్త్రం(చిత్రాలగురుమూర్తిగుప్తా)	180-00
13. ఆధునిక గృహవాస్తు	99-00
14. శుభవాస్తు	270-00
15. వాస్తుయంత్ర రత్నావళి	120-00
16. వాస్తుశాస్త్రం	120-00
17. హౌస్ ప్లాన్స్	63-00
18. గృహనిర్మాణ వాస్తు	63-00
19. వాస్తు రెమెడీస్	63-00
20. గృహవాస్తు దర్పణం	63-00
21. జ్యోతిష-గృహవాస్తుచంద్రిక	200-00
22. వాస్తురత్నాకరం (క్రిందపల్లి)	63-00
23. వాస్తుశిరోమణి	120-00
24. వాస్తుసంగ్రహమ్	63-00
25. పంచవాస్తు పారిజాతం	120-00
26. వాస్తుడిండిమమ్	63-00
27. వాస్తుదుందిభి	120-00
28. విశ్వకర్షవాస్తుప్రకాశిక (కేన్బైండ్)	250-00
29. కృష్ణవాస్తుశాస్త్రము	63-00
30. జలివాస్తు,శల్యవాస్తు (దంతూరిపండరీనాథ్)	99-00
31. మయవాస్తు (గోరసపీఠభద్రాచార్య)	120-00
32. వాస్తు జ్యోతి	63-00
33. మన ఇల్లు-మనవాస్తు	99-00
34. వాస్తవ వాస్తుపూజావిధానము	108-00
35. వాస్తు దర్పణం	120-00

6. మంత్ర-శాస్త్రాలు

1. మంత్రసాధన	63-00
2. తంత్రజాలం	63-00
3. మంత్రశక్తి	63-00

4. దత్తాత్రేయ తంత్రవిద్య	63-00
5. దత్తాత్రేయ మూలికాతంత్రమ్	63-00
6. తాంత్రిక పంచాంగం	63-00
7. యక్షిణీ తంత్రం	63-00
8. మంత్రానుష్ఠాన చంద్రిక	63-00
9. సర్వదేవతా మంత్రకవచములు	63-00
10. మంత్రాక్షరాలరహస్యం (బీజాక్షరనిఘంటువు)	63-00
11. సర్వదేవతా మంత్రరత్నావళి	63-00
12. సదాచార దీపిక	63-00
13. యోగినీ-వామకేశ్వరతంత్రం	63-00
14. ప్రపంచసారతంత్రం	63-00
15. బదనిక తంత్రమ్	63-00
16. ఉచ్చిష్ట గణపతి తంత్రమ్	63-00
17. గుప్త సాధన తంత్రం	63-00
18. గంధర్వ తంత్రమ్	63-00
19. సౌందర్యలహరి (మంత్రయంత్రరత్నావళి)	63-00
20. యంత్ర మంత్ర తంత్ర	63-00
21. పాశుపత తంత్రం	99-00
22. పంచదశ మహాఘట్ట తంత్రం	99-00
23. రుద్రాష్టాధ్యాయః	99-00
24. మంత్రసిద్ధి	120-00
25. పరశురామతంత్రమ్	108-00
26. శ్రీలలితావిలోమ పంచదశీ	108-00
27. శ్రీ గురు తంత్రం	108-00
28. గాయత్రీ తంత్రమ్	108-00
29. మహాశక్తి మంత్ర తంత్ర రహస్యాలు	150-00
30. శ్రీ దుర్గ తంత్రమ్	200-00
31. మహామృత్యుంజయఅమృతపాశుపతమ్	200-00
32. సర్ప (నాగ)తంత్రం	250-00
33. హవన తంత్రం	250-00
34. షోడశనిత్యతంత్రం	250-00
35. శాక్తీయతంత్రం	250-00
36. రుద్రయామళతంత్రం	250-00
37. లక్ష్మీప్రత్యంగిరా తంత్రమ్	250-00
38. హిరణ్యకూలినీ తంత్రమ్	250-00

39. మాయాప్రత్యంగిరా తంత్రమ్	250-00
40. శ్రీ విశ్వరూప ప్రత్యంగిరా తంత్రమ్	250-00
41. స్వర్ణాకర్షణభైరవతంత్రం	250-00
42. కాశీవిశాలాక్షి తంత్రం	250-00
43. శాంతితంత్రమ్	250-00
44. యంత్రసిద్ధి	360-00
45. శ్రీ లక్ష్మీ తంత్రమ్	360-00
46. మంత్రమహోదధి (స్త్రీదేవతాఙ్కల్పమ్)	360-00
47. మంత్రమహోదధి (పురుషదేవతాఙ్కల్పమ్)	360-00
48. మంత్రశాస్త్రం (గ్రంథము)	360-00
49. ప్రత్యంగిరాకృత్యాతంత్రం	360-00
50. కామధేనువు తంత్రం	360-00
51. శూలినీదుర్గాతంత్రం	360-00
52. శ్రీవిద్య రహస్యం	290-00
53. కులార్ణవ తంత్రమ్	150-00
54. ఆచార్య సిద్ధ నాగార్జునతంత్రం (ఒరిజనల్)	390-00
55. సిద్ధమూలిక రహస్యం (మంత్ర,యంత్రసహితం)	63-00

7. గ్రంథాలు - ఆరాధనలు

1. భగవద్గీత శ్లోక తాత్పర్య సహితం	54-00
2. భగవద్గీత (వచనం)	99-00
3. భగవద్గీత శ్లోకతాత్పర్యం-కేసుబైండింగ్	72-00
2. గణేశ ఆరాధన 1	99-00
3. గణేశోపాసన 2	99-00
4. నవగ్రహవైభవం	99-00
5. నవగ్రహ రెమెడీస్	99-00
6. నవగ్రహ వేదం	99-00
7. శనిగ్రహారాధన	99-00
8. ఆదిత్యారాధన	99-00
9. సుబ్రహ్మణ్యారాధన	99-00
10. శ్రీ శివ ఆరాధన	99-00
11. లక్ష్మీ ఆరాధన	99-00
12. హనుమదారాధన	99-00
13. లలితారాధన	99-00
14. శ్రీ చక్రారాధన	99-00
15. గాయత్రీ ఆరాధన	99-00

16. వీరభద్రారాధన	99-00
17. కుజగ్రహారాధన	99-00
18. భైరవారాధన	99-00
19. దైవారాధన	99-00
20. గీతారాధన (భగవద్గీత శ్లోకతాత్పర్యసహిత)	99-00
21. శ్రీవేంకటేశ్వరాధన	99-00
22. హయగ్రీవారాధన	99-00
23. లక్ష్మీనరసింహారాధన	99-00
24. శ్రీ బాలాత్రిపురసుందరీ స్తోత్ర కదంబం	99-00
25. దేవీ లీలామృతం	99-00
26. పురాణపండ సుందరకాండ వచనం	99-00
27. పురాణపండ రామాయణం	99-00
28. పురాణపండ భారతం	99-00
29. పురాణపండ భాగవతం	99-00
30. (సూరి) వాల్మీకి రామాయణం	99-00
31. కాలసర్ప యోగం	99-00
32. నిత్య జీవితములో రుద్రాక్షలు	99-00
33. నిత్య జీవితములో నవరత్నాలు	99-00
34. వేదసూక్తములు	99-00
35. వేమన పద్యసారామృతం	99-00
36. పండగలు పర్వదినాలు	99-00
37. సూక్తిరత్నాలు	99-00
38. హనుమచ్ఛ్రిత్ర	99-00
39. నవగ్రహ దర్శనమ్	99-00
40. నిత్యజీవితంలో నవగ్రహాలు	99-00
41. సాలగ్రామములు	99-00
42. గురుశుక్ర ప్రభావము చంద్రకళానాడి	99-00
43. శనిగ్రహరెమిడిస్	99-00
44. జాతకసుధాసారము-జాతకమోక్షప్రదాయిని	99-00
45. వివాహజ్యోతిషమంజరి-మ్యారేజ్మ్యాచింగ్గైడ్ (సాయిగణపతిరెడ్డి)	99-00
46. మీపుట్టినతేదీనిబట్టి మీజీవితరహస్యాలు (న్యూమరాలజీ లైఫ్గైడ్) ..	99-00
47. మీఅదృష్టానికి (పేరు) నేమ్కరక్షన్ ..	99-00
48. న్యూమరాలజీ రెమిడిస్	99-00
49. మూకపంచశతీ	99-00
50. శ్రీరామకర్ణామృతం	99-00

51. రహస్యకుక్కుటశాస్త్రం	300-00
52. ఉపాసన విధానం	99-00
53. పంచమవేదం మహాభారతం	99-00
54. దేవుళ్ళు డాట్ కామ్	99-00
55. గణపతిభాష్యం	99-00
56. యజుర్వేద ఉపనయనవివాహప్రయోగమంజరి	99-00
57. నవయోగులు	99-00
58. ఆంధ్రప్రదేశ్లోనిదర్శించవలసిన ప్రముఖదర్గాలు	99-00
59. సకలదేవతాఅష్టోత్తరాలు(పెద్దది)-(180అష్టోత్తరశతనామావళులతో)	99-00
60. సకలదేవతా అష్టోత్తరశతనామావళులు (కేస్బైండింగ్)	216-00
61. సకలదేవతా సహస్రనామములు	99-00
62. ఆధ్యాత్మిక సూక్తి నిధి	99-00
63. బ్రాహ్మణులు గోత్రాలు,ప్రవరలు	99-00
64. సర్వదేవతాస్వరూపుడు శ్రీ వేంకటేశ్వరుడు	99-00
65. శ్రీ లక్ష్మీసన్నిధి	99-00
66. శ్రీలక్ష్మీ గణపతి హోమకల్పం	99-00
67. మార్షల్ ఆర్ట్స్ 9 (కరాటే,కుంగ్ పూనేర్చుకోండి)	99-00
68. మ్యాజిక్ గైడ్	99-00
69. చదరంగం	99-00
70. పంచముఖ హనుమత్ వైభవం	63-00
71. గరుడపురాణం	40-00
72. మాఘపురాణం	36-00
73. శివపురాణం	36-00
74. వైశాఖపురాణం	36-00
75. కార్తీక పురాణం	36-00
76. కార్తీక పురాణం (చిన్నది)	25-00
77. సర్వకార్యసిద్ధికి రామాయణపారాయణ	63-00
78. పెద్దబాలశిక్ష	50-00
79. గాయత్రీ మహిమ	36-00
80. వృక్షదేవతలు	63-00
81. యాజుష స్కార్త సంస్కార చంద్రిక	200-00
82. సనాతనవైదిక బ్రాహ్మణస్మార్తాగమకల్పమ్	150-00
83. చతుర్వేదములు	120-00
84. నవగ్రహారాధన	120-00
85. తాళపత్ర సమాహార గోపురం	120-00
86. మనుధర్మ శాస్త్రం (వచనంలో...) (కేస్బైండు)	250-00

87. మానవధర్మములు	120-00
88. వేదమంత్ర సంహిత	120-00
89. సహస్రలింగార్చన	120-00
90. శ్రీ శివగీత	120-00
91. ద్వాదశఉపనిషత్తులు	120-00
92. పురాణపండవారి సౌందర్యలహరి	(కేస్ బైండింగ్) 250-00
(శ్లోకతాత్పర్యసహిత విపులవ్యాఖ్యతో)	సాదా 120-00
93. బృహత్ శివ స్తోత్ర రత్నాకరము	200-00
94. బృహత్ దేవీ స్తోత్రరత్నాకరము	200-00
95. బృహత్ విష్ణు స్తోత్రరత్నాకరము	200-00
96. కేదారనాథ్ బదరీనాథ్ యాత్రాగైడు	63-00
97. దక్షిణావృత శంఖములు	63-00
98. 108 దివ్యదేశాల విష్ణుక్షేత్రదర్శని	36-00
99. ధర్మసింధువు(కేస్ బైండింగ్)	270-00
100. భారతీయ శైవక్షేత్రయాత్రాదర్శిని	99-00
101. చిలుకూరి బాలాజీచరిత్ర	36-00
102. భగవత్ స్తుతి	63-00
103. సూర్యోపాసన	36-00
104. కాశీఖండం	250-00
105. దేవీభాగవతం	360-00
106. శ్రీ ఆంజనేయం	216-00
107. ధర్మసందేహాలు	216-00
108. ఆధ్యాత్మిక దైవిక వస్తువులు	250-00
109. రామాయణం	600-00
110. పోతన భాగవతం	900-00
111. శివమంత్రములు	63-00

8. వైద్య గ్రంథాలు

1. ఆహారం ఆరోగ్యం	36-00
2. మూలికావైద్య చిట్కాలు	36-00
3. ఆయుర్వేద వైద్య చిట్కాలు	30-00
4. గృహవైద్య రహస్యాలు	36-00
5. గృహవైద్యసారం	36-00
6. హోమియోవైద్యం (ద్వాదశలవణచికిత్స)	63-00
7. ప్రకృతివైద్యం	36-00
8. ఆహారం-వైద్యం	99-00

9. సంపూర్ణ ఆయుర్వేద-చిట్కా వైద్యం	99-00
10. ఆయుర్వేదమ్	36-00
11. ఆయుర్వేద మూలికావైద్యబీపిక	99-00
12. దుంపకూరలు, ఆకుకూరలు, కాయగూరలు (వాడకం - ఉపయోగాలు)	99-00
13. ఏకమూలికావైద్యం	99-00
14. అష్టాంగ హృదయం (4భాగాలు)	1200-00
15. రహస్యసిద్ధయోగవైద్యసారమ్	99-00
16. ప్రాథమిక హోమియోవైద్యం	99-00
17. ఒబెసిటీ	99-00
18. హెల్త్గైడ్	99-00
19. ఆయుర్వేదం-జీవనవేదం	99-00
20. ఫుడ్థెరపి	63-00
21. న్యూచురల్థెరపి	99-00
22. సంపూర్ణఆరోగ్యానికి 20ని॥	63-00
23. కీళ్ళనొప్పులు మీ సమస్యలైతే...	99-00
24. యోగామంత్ర	63-00
25. యోగా మండే టు సండే	63-00
26. హెర్బల్ మెడిసిన్-హెల్త్టూడే	99-00
27. హెల్త్ఫైల్	108-00
28. వస్తుగుణపాఠం	250-00
29. రసాయన వాజీకరణ తంత్రం	150-00
30. వస్తుగుణ మకరందం	400-00
31. నాటువైద్యం -(కేస్బైండ్)	360-00
32. నాటువైద్యం (చిన్నది)	99-00
33. ప్రాణాయామము-యోగ	63-00

9. అయ్యుష్ష - భవానీ రకాలు

1. శ్రీ అయ్యుష్ష లీలామృతం	30-00
2. శ్రీ అయ్యుష్ష భజనపాటలు	63-00
3. శ్రీ అయ్యుష్ష పూజాకల్పం	20-00
4. శ్రీ అయ్యుష్ష భక్తి గీతాలు	20-00
5. హారతిగైకొనుమా	40-00
6. శ్రీ అయ్యుష్ష దీక్ష F	10-00
7. శ్రీ అయ్యుష్ష భజనమాల F	10-00
8. శ్రీ అయ్యుష్ష నిత్యపూజ P	10-00

9. శ్రీ అయ్యప్ప నిత్యనియమావళి P	10-00
10. భవానీదీక్ష (శ్రీ భవానీ లీలామృతం)	36-00
11. దేవీలీలామృతం	99-00
12. శ్రీ దేవీ పూజాకల్పం	20-00
13. దేవీ భక్తిగీతాలు	20-00
14. భవానీదీక్ష P	10-00
15. దేవీ భక్తిమాల F	10-00
16. శ్రీ అయ్యప్ప భజనావళి	120-00
17. అయ్యప్పపూజావిధి (జేసుదాసుసాంగ్స్‌తో)	24-00

10. భజనలు - కీర్తనలు

1. అన్నమయ్య కీర్తనలు	20-00
2. శ్రీరామదాసు కీర్తనలు	20-00
3. సర్వదేవతా మంగళహారతులు	20-00
4. వసుంధర మంగళ హారతులు	25-00
5. సాభాగ్య దేవతా మంగళహారతులు	36-00
6. సర్వదేవతా భజనలు	36-00
7. చిట్టి పొట్టి పాటలు	10-00
8. జాతీయ గీతాలు	10-00
9. దేశభక్తి గీతాలు	36-00
10. పండుగలు-పుణ్యక్షేత్రాలు భక్తిగీతాలు	36-00
11. గొబ్బిళ్ళపాటలు,లాలిపాటలు,కోలాటపాటలు	36-00
12. అన్నమయ్య సంకీర్తనలు	99-00
13. పెళ్ళిపాటలు-స్త్రీలపాటలు	36-00
14. భక్తానంద భజనకీర్తనలు(ఓల్డ్‌సినిస్టెల్)	36-00
15. సర్వదేవతాభక్తిమణిమాల	36-00
16. బతుకమ్మ ఉయ్యాల పాటలు	36-00
17. అన్నమయ్య సంకీర్తనావిధి(1000కీర్తనలు)	270-00

11. హిట్స్ సాంగ్స్

1. ఘంటసాల భక్తిగీతాలు-భగవద్గీత	36-00
2. ఎస్.పి.బాలు భక్తిగీతాలు	36-00
3. ఘంటసాల సుమధురగీతాలు	99-00
4. పి. సుశీల సుమధురగీతాలు	99-00

5. ఎస్.పి. బాలు సుమధురగీతాలు	99-00
6. ఎస్.జానకి సుమధురగీతాలు	99-00
7. వేటూరి సుందరరామమూర్తిహిట్స్	99-00
8. సర్వదేవతా సినీభక్తిగీతాలు	99-00

12. స్త్రీలకు ఉపయుక్త పుస్తకములు

1. శ్రీకాంతామణి వంటలు (వెజ్)	63-00
2. శ్రీకాంతామణి వంటలు (నాన్ వెజ్)	63-00
3. శాకాహార వంటలు	30-00
4. మాంసాహారవంటలు	30-00
5. చిట్టిచిట్కాలు	30-00
6. అందానికి చిట్కాలు	30-00
7. పిల్లల పేర్లు (పెద్దది)	30-00
8. పిల్లల పేర్లు (చిన్నది)	10-00
9. లేటెస్ట్ ఎంబ్రాయిడరీ శాలీబోర్డర్స్	36-00
10. లేటెస్ట్ ఎంబ్రాయిడరీ డిజైన్స్	36-00
11. చిన్నారులకు చిరుతిళ్ళు	30-00
12. పసందైన ఫాస్ట్ ఫుడ్ వంటలు	30-00
13. వలావ్లు, ప్లేట్ రైస్లు, వైరెటీరైస్లు	30-00
14. వేపుళ్ళు-ఇగుర్లు	30-00
15. బ్రేక్ ఫాస్ట్ వంటలు	30-00
16. పండుగలలో చేసుకొనే పిండివంటలు	30-00
17. మైక్రోవేవ్ వంటలు	99-00
18. సర్వదేవతాభక్తిమాల	36-00
19. పిల్లలపేర్లు (బాబు)	36-00
20. పిల్లలపేర్లు (పాప)	36-00
21. మోడ్రన్ మెహంది (గోరింటాకు డిజైన్స్)	36-00
22. మోడ్రన్ పిల్లలపేర్లు	99-00
23. నోరూరించే నాన్ వెజ్ వంటలు	99-00
24. మోడ్రన్ టైలరింగ్ (లేడీస్ & జంట్స్)	99-00

వివిధ రకాలు

ఎందరోమహానుభావులు	270-00
యోగాసనాలు	36-00
సూర్యనమస్కారములు	36-00
పొడుపు కథలు (చిన్నవి)	10-00

హిందీ-తెలుగు-స్వబోధిని	20-00
ఇంగ్లీషు-తెలుగు-స్వబోధిని	20-00
జనరల్ నాలెడ్జ్	20-00
నూరు ఎక్కాలు	10-00
1-100 టేబుల్ బుక్	10-00
1-100 టేబుల్ బుక్ (క్రాస్ సైజు)	4-50
శ్రీరామకోటి	27-00
శ్రీశివకోటి	27-00
మేజిక్	30-00
అంకెలతో గారడీ	30-00
హృదయస్పందన (కవితలు)	30-00
వాత్స్యయన కామసూత్రాలు	36-00
ఎ.పి.టూరిస్ట్ గైడు	36-00
ఇంద్రజాల రహస్యాలు	30-00
మహేంద్రజాల రహస్యాలు	30-00
శరీరభాష (బాడీ లాంగ్వేజ్)	99-00
క్రియాయోగం	36-00
ఆనందంగా జీవిద్దాం	99-00
హరిశ్చంద్ర నాటకం	50-00
వాత్సయనకామసూత్రాలు	99-00
పంచసాయకం	99-00
రతిరహస్యాలు	99-00
అనంగరంగం (కంభంపాటి స్వయంప్రకాష్)	99-00
శృంగారకేళి (కంభంపాటి స్వయంప్రకాష్)	99-00
గాయత్రీవిజ్ఞాన్	99-00
చింతామణి (నాటకం)	50-00
బాలనాగమ్మ	50-00
కాళహస్తి స్త్రీల వ్రతకథలు	36-00
కాళహస్తి రామాంజనేయ యుద్ధం(బదిరెడ్డి)	50-00
కాళహస్తి గోవింద నామాల భగవద్గీత	36-00
కాళహస్తి గృహవాస్తు చింతామణి	99-00
కాళహస్తి గృహవాస్తు మర్కాలు (భైండు)	63-00
రామరాయవాస్తుశాస్త్రం(ముద్దగడరామరావు)	90-00
ఎం.ఎస్.ఆర్.హనుమాన్ చాలీసా	10-00
ఎం.ఎస్.ఆర్.సుందరకాండ	80-00
బ్రహ్మంగారిజీవితచరిత్ర (జవంగుల)	125-00
శ్రీ ఆదిశంకరాచార్య దివ్యచరితామృతం	40-00

కాశీరామేశ్వర మజలీ కథలు	63-00
శ్రీలలితాసహస్రనామము(భాస్కరభాష్యం)	600-00
ప్రకృతిసిద్ధాంతములు-వేదవిజ్ఞానము-ఫలితజాతక సూత్రములు	595-00
ముదుండి విశ్వనాథరాజుగారి గ్రంథములు	
విశ్వకర్మ ప్రకాశము	80-00
ప్రాచీనవాస్తుశాస్త్రాలు-ఆధునికవాస్తుపరిశీలన	250-00
నారద సంహిత	150-00
వాస్తురాజవల్లభము-మూలానువాదము	60-00
మయమతము - వచనము	80-00
బృహత్సంహిత - వచనము	160-00
వాస్తువిజ్ఞానజ్యోతి
పురోహిత దర్శని (గోరసవీరభద్రాచార్య)
విశ్వకర్మవాస్తువిద్యారహస్యములు
వాస్తు విజ్ఞాన చంద్రిక
మహాదశా పారిజాతం
వాస్తు నారాయణీయం	120-00
యోగావళీఖండం	120-00
ముహూర్తసింధువు	150-00
సర్వార్థచంద్రిక (4భాగాలు)	1208-00
మీరే న్యూమరాలజిస్ట్ (డావూడ్)	370-00
నిర్ణయసింధు (2భాగాలు)	590-00
సాయి...	45-00
శ్రీ దుర్గానందలహరి	200-00
ఆరతిసాయిబాబా	11-00
ప్రతిష్ఠకల్పః(సాగి నరసింహమూర్తి)	500-00
తాజుద్దీన్ బాబా సచ్చరిత్ర	100-00

**సుమారు 100 సం॥రాలునాటి ప్రాచీన ప్రతులు తిరిగి
ఈ క్రింది గ్రంథములు ప్రచురించబడినవి.**

శ్రీరామ మంత్రానుష్ఠానము	300-00
శ్రీరామనవరాత్రోత్సవకల్పః	300-00
సీతారామ కథా సుధ అయోధ్యకాండ	200-00
సీతారామ కథా సుధ బాలకాండ	150-00
అరణ్యకాండ	100-00
శ్రాద్ధము ఎందుకు పెట్టాలి ? షోడశ సంస్కారములు	200-00
స్మార్త కాపర్ణి కారికలు	200-00
నవుంసక సంజీవనము, వైద్య శిరోమణి	200-00
విషవైద్య చింతామణి	200-00

హేమాద్రి సూరిణా ప్రాయశ్చిత్తాధ్యాయః	300-00
సర్వమూలికా గుణరత్నాకరం	300-00
ఆపస్తంబీయ ధర్మసూత్రాలు	300-00
సర్వశాంతి దర్పణం - అపర ప్రయోగ దర్పణం	200-00
గణకరంజని	200-00
సంతాన దీపిక	200-00
తిథినిర్ణయ కాణ్డః	250-00
ముహూర్త దర్పణం	200-00
జ్యోతిష శాస్త్ర రత్నము (శ్రీపతిజాతక పద్ధతి)	250-00
లఘుతాచకము	200-00
శ్రీ వైఖనస పైతృమేదిక ప్రయోగః	300-00
స్మృతి రత్నాకరము (ధర్మశాస్త్రం)	400-00
జాతకామృతతసారం	300-00
జాతక బోధిని	300-00
సంగీత విద్యాదర్పణం	300-00
సంగీత సర్వార్థసారసంగ్రహం	300-00
ముహూర్త మార్తాండం(చీకతాత్పర్యం)	450-00
జాతకరహస్యం	200-00
రాజమార్తాండం	200-00
ఆయుర్దాయదీపిక	200-00
వైద్యామృతం	200-00
అనుపానమంజరీ	200-00
నవగ్రహశాంతి విధానం-ఉదకశాంతి విధిః	200-00
చికిత్సరత్నము	200-00
స్వరచింతామణి	200-00
ద్వాదశలోహ భస్మవిధానం	200-00
దైవజ్ఞయశో విభూషణం	200-00
అనుపాన రత్నకరము	200-00
కాలామృతము	250-00
దైవజ్ఞకర్ణామృతము	300-00
రసేంద్ర చింతామణి	300-00
రసరత్న సముచ్చయం	300-00
వస్తుగుణరత్నాకరము	300-00
హోరానుభవదర్పణము	360-00
విశ్వకర్మ ప్రకాశిక వాస్తుశాస్త్రము	250-00
స్త్రీజన కల్పవల్లి	450-00
సంగీత సర్వార్థ సంగ్రహం	300-00
సంగీత సుధాసంగ్రహము	250-00
అర్క ప్రకాశము	200-00
సంగీత మార్తాండము	200-00
సంగీత ప్రథమబోధిని	200-00

వైద్యకల్పతరువు	200-00
రసప్రదీపిక	250-00
గణకానందము	250-00
శ్రీ లలితాసహస్రనామావళిః-వివరణాత్మక భావంతో	200-00
నవచండీ వేదోక్త శ్రీ దేవీ పూజాకల్పం	200-00
శ్రీ గాయత్రీ అనుష్ఠాన తత్త్వప్రకాశిక	360-00
సంగీతమార్తాండము	250-00
సారావళి	360-00
భేషజకల్పము	200-00
గురుశిష్య ఆయుర్వేద వైద్యచింతామణి	360-00
జాతకమణి	200-00
సర్వశకున ప్రకాశిక	200-00
యాజుష ప్రయోగ చంద్రిక	250-00
శిక్షావల్లీ-ఆనందవల్లీ-భృగువల్లీ	300-00
వసంతరాజ శకునము	250-00
తొట్టి వైద్యం	450-00
జ్యోతిష సిద్ధాంత సంగ్రహము (పంచాంగ గణితం)	300-00
సహస్ర యోగప్రకాశిక	300-00
శ్రీవిద్యారహస్యం	290-00
మహర్షుల చరిత్ర 1,3 300+300	
వేంకట సోమయాజీయం అను ధర్మశాస్త్రకాండము	250-00
శ్రీఆంజనేయం	216-00
రాశితుల్యవత్సర ఫలితం	200-00
నాడి జ్యోతిష విశ్లేషణ	400-00
రహస్యకుక్కుటశస్త్రం	300-00
స్త్రీ ధర్మరత్న బాండాగారము	200-00
శైవోత్సవరత్నాకరం	300-00
యాజుషప్రయోగ చింతామణి	300-00
సుస్వర ఋగ్వేద ప్రయోగదర్శిని	300-00
ఆయుర్వేద వైద్య సంగ్రహం	300-00
వశిష్ట సంహిత	360-00
హోమియోపతి గృహవైద్యం	200-00
వ్రతచూడామణి	300-00
వైశ్యధర్మప్రకాశిక	300-00
ఆలయ నిత్యార్చన పద్ధతి	200-00
స్త్రుతిముక్తాఫలం	300-00
ఆపస్తంబయల్లాజీయమ్	300-00
జ్యోతిషశాస్త్రసంగ్రహము	200-00
కర్మవిపాకాఖ్యయం	360-00
ముహూర్త రత్నావళి	250-00
సుదివిలోచనం	300-00
ఉత్తర కాలామృతం	200-00
సర్వవిషయ సర్వస్వసంగ్రహం	200-00

అరుదైన పాత పంచాంగములు, వ్రతకథలు,
పురాణములు, ఆరాధన గ్రంథములు,
సుప్రభాతములు, మహాత్మ్యములు, సహస్రనామములు,
పూజావిధానములు, స్తోత్రాలు, ప్రామాణిక గ్రంథములు,
కథలు, జ్యోతిష, వాస్తు, వైద్య, మంత్రశాస్త్రాది ఆధ్యాత్మిక
గ్రంథములకు

మోహన్ పబ్లికేషన్స్

ఆధ్యాత్మిక గ్రంథనిలయం

కోటగుమ్మం, అజంతా హోటల్ ఎదుట,
రాజమహేంద్రవరం.

www.mohanpublications.com

From :

☎ : 0883-246 25 65

MOHAN PUBLICATIONS

Fort Gate, Opp : Ajanta Hotel

Rajahmundry-533 101 (a.p.)

mohan
PUBLICATIONS

ఆధ్యాత్మిక గ్రంథనిలయం

ఉచిత Pdf బుక్స్ కై : - www.granthanidhi.blogspot.in

ఆధ్యాత్మిక, జ్యోతిష, వాస్తు, ఆయుర్వేద,
మంత్రశాస్త్రాది అనేక విషయాలు
తెలుసుకొండి... ఫ్రీబుక్స్
MOHAN PUBLICATIONS
పేజ్ లైక్ చేయండి.

granthanidhi
THE TREASURE OF PAGES
FIRST EVER TELUGU FREE E-BOOKS
DOWNLOADING WEB PORTAL
www.granthanidhi.com

Kinige.com

మా ఇ-బుక్స్ కినిగె ద్వారా కానుకగాలు
చేసుకొనే వచ్చును.

dailyhunt

మా ఇ-బుక్స్ డైలీహంట్ ద్వారా
అత్యధిక డిస్కంట్ ఆఫర్లతో లభించును.